

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ



MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

DOS. Nr. 40005

VOL. Nr. 126

ARHIVA OPERATIVA

D O S A R

Anchetă

LUCA

VASILE

Data



1531945

P 000148, Vol. 126

Urmează vol. nr. 127

40005 Vol 126

11



DOSAR Nr. _____

LUCA VAVILE

MEMORIU

1

M E M O R I U

Aflînd condamnarea mea la moarte de cîtred Tribunalul Militar Suprem am înaintat o cerere de comutare a pedepsei cîtred Prezidiul Marei Adunări Naționale. Pentru susținerea cererii înaintez acest memoriu cîtred organul competent în ultima speranță de a mai salva viața și de a obține acordarea în acest moment decisiv încrederea și să mă pună la ultima încercare , ca să am posibilitatea că chiar în condițiile de muncă silnică să pot dovedi partidului și poporului că cu toate crimele mele săvîrșite de mine împotriva clasei muncitoare am rămas sufletește legat de ea și partidului ei conducătoare. Eu m-am debarasat de tot ce am avut în mine putred și regret cu adevărat ceace am făcut și voi căuta de a fi în viitor cu tot devotamentul să repar vina mea și să merit încrederea acordată.

La procesul meu am așteptat cu încredere că se va ține cont de faptul, originea mea socială de muncitor și sinceritatea mea cu care am recunoscut în mod cinstit toate păcatele mele toate crimele săvîrșite de mine atit înainte de subregimul burghezo-moșieresc cit și după 23 august 1944. Eu nu am avut altă armă de luptă de apărere pentru a cuceri o circumstanță atenuantă decît marea sinceritate prin care puteam să dovedesc că mai există în mine un firicel de muncitor și nu sunt rupt de tot de clasa muncitoare și în sufletul meu de unde am reușit să scot toată otrava trecutului și să rămîn legat de clasa muncitoare și voi putea în viitor indiferent în ce condițiuni rol-sitor cauza ei și a partidului ei conducătoare. Nu mi-a fost acordată această circumstanță și sunt condamnat la moarte pentru sabotarea economiei naționale adică a construirii socialismului în țara noastră.

Eu recunosc că la proces nu am dezvoltat la interogatoriu în mod atit de adinc problema activității mele antistatală și antipartinică, cum am făcut aceasta în cursul anchetei laute de organele anchetatoare. Mi s-a părut că în legătură cu problema sabotării economiei naționale am rămas singurul responsabil ideologic și făptaș cu alți trei complici ai mei care

au executat orbește directivele mele și împreună am format un grup și de fapt absolut toată răspunderea apasă numai pe mine. Deace eu pe lângă faptul că am recunoscut ca principalul vinovat care prin directivele linia dată de mine pe baza concepțiilor mele am scos la iveală și faptele concrete de sabotaj săvârșite de coacuzării chiar pe răspundere proprie. Eu nici nu am avut astfel posibilitate de a arătat că tot ce s-a petrecut în sectorul economic financiar (adică cele negative) de datorește numai mie și a complicilor mei prezenți în boxă. Astfel nu ar putea să iasă la iveală faptul că sabotajul economic financiar nu este și nu poate să fie numai opera lui VASILE LUCA care tăia și spinzura în sectoarele pe care le conducea.

Era imposibil ca lucrurile să ajungă acolo unde a ajuns și să fie săvârșite de mine singur. Eu în declarațiile mele în cursul anchetei am relatat de fapt rolul lui ANA PAUKER și TEHARI GEORGESCU în toate aceste fapte criminale dar totuși ca ceva izolat fie care pe sectoarele lor. Acuma văd și mai bine, adică a eșit la iveală și mai mult faptul că tot ce s-a întâmplat în partid și stat nu pot fi izolate de existența grupului fracționist antistatal și antipartinic a cărui adevărat conducător și organizator a fost ANA PAUKER și că linia fracționistă contra revoluționară a mea nu este decât oglindirea concepției politico-economice a grupului fracționist a cărui ideologul principal era ANA PAUKER. Eu de fapt am arătat în declarațiile mele cu ce dibăcie atit în forma cit și metodele cerute de a ascunde caracterul organizat și scopul ei urmărit că cu ajutorul nostru să acapareze sub conducerea sa comanda statului și a partidului în mina grupului fracționist și să introducă concepțiile sale contra-revoluționare. Dar dacă nu ar fi fost demascat la timp putea să creieze condițiuni favorabile pentru restaurarea capitalismului.

Rog să se țină cont de aportul meu îndemascarea acestui grup antistatal în cursul anchetei și de faptul că m-am oprit în cursul acțiunilor criminale când am fost împins contra partidului la acțiuni deschise cu ocazia demascării devierii de dreapta.

București 8 oct. 1954 ora 22.

ss/LUCA VASILE

M E M O R I U
=====

Am afirmat că conducătorul ideologic a grupului fracționist antistatal și antipartinic a fost ANA PAUKER și eu de fapt am introdus în viața practică concepția oportunistă contra revoluționare pornită dela ea. Un șir de fapte și discuții care am avut între mine ANA PAUKER și TEOHARI GEORGESCU, dovedesc că ANA PAUKER nu numai că n-a văzut perspective revoluționare dar a avut poziția împotriva înaintării spre revoluția socialistă, după 23 August 1944. Astfel în perioada 1944-1945 afară de cele arătate de mine în cursul anchetei mai sunt fapte care dovedesc atitudinea potrivnică a lui ANA PAUKER față de linia Partidului pe care caută să înăbușe cu pătrunderea elementelor dușmănoase, legionare, țărani chiaburi și masa de mii burghezi. În această perioadă ANA PAUKER care se ocupa deja și cu administrația C.C. al P.C.R., a transformat această administrație într-o organizație de afaceri comerciale, a creiat societăți de fapt pur capitaliste cu participarea unor afaceriști burghezi ca RADU XENOPOL și alții. Se ocupa cu afaceri comerciale cu import export, cumpăra, întreprinderi dela capitaliști străini și indigeni. Atunci când partidul a început să lupte împotriva speculanților la bursa neagră și împotriva afacerilor comerciale la negru, ca să compromită această luptă a partidului și însăși Partidul, ANA PAUKER s-a ocupat cu cele mai murdare afaceri împreună cu alți capitaliști care au intrat cu capitalul lor la bursa și piața neagră. Pe linia aceasta a fost împinsă și organizația de partid pe întreaga țară care a mers pînă acolo că lua spertă dela capitaliști în forma de marfă sau cumpăra marfă pe căi nelegale pe care o desfăcea tot pe căi nelegale și în schimb închidea ochii la afacerile ilegale al acestor capitaliști. Astfel în stil mare a mers acțiune pentru subminarea situației economice și financiare a statului și subminarea nivelului de viață a poporului muncitor dela orașe și sate. Controlul economic înființat de inițiativa partidului a fost foarte mult stingherite în activitatea sa deoarece mereu se ciocnesc cu amestescul partidului în afaceri descoperite. Am stat de vorbă în mai multe rânduri cu ANA PAUKER care a justificat această chestiune

compromițătoare (în anii 1946-1947) că datorită devalorizării leului adică creșterea inflației nu este posibil ca întreprinderile partidului să asigure fondurile necesare pentru întreținerea cheltuelilor partidului și pentru a crea fondurile necesar pot fi folosite orice mijloace. Secretarul general aflînd despre afacerile nelegale a îndreptat controlul economic în frunte cu LEVENTE asupra întreprinderilor și afacerilor nelegale săvîrșite acestea sub egida lui ANA PAUKER. Aflînd dela ANUTA TOMA că controlul economic se îndrepta împotriva afacerilor conduse de ANA PAUKER l-am chemat pe LEVENTE la mine și am avut cu el o discuție foarte aprinsă interzicîndu-i lui să se mai bage în afacerile întreprinderilor partidului deoarece ar fi eșit un mare scandal de compromitere a partidului.

ANA PAUKER în 1947 cînd acuma trebuia pus la ordine de zi problema naționalizării impinge partidul la cumpărarea unor întreprinderi dela un capitalist francez (întreprindere de ciment "Solaci" Brașov și TURCHIN a și plătit suma importantă acestui capitalist. În 1947 eu am ținut o conferință asupra situației economice demascînd sabotajul capitaliștilor și arătam necesitatea naționalizării întreprinderilor .

În acea vreme ANA PAUKER se afla la Moscova. Cîns s-a întors dela Moscova. Am stat de vorbă cu ea și am povestit despre această conferință la care ea mi-a răspuns că foarte rău ai făcut că la noi încă mai mult timp nu se va face naționalizare demonstrînd astfel că ea este împotriva naționalizării adică trecerea la faza revoluției socialiste și la construirea socialismului în țara noastră. La începutul 1948 am ridicat din nou în fața lui ANA PAUKER problema naționalizării și i-am propus că plecînd la Moscova în fruntea unei delegații economice , eu la Moscova să cer sfaturi asupra acestei probleme. ANA PAUKER a fost categoric contra. Cu aprobarea secretarului general eu la Moscova am ridicat problema naționalizării și am obținut sfatul favorabil. După întoarcerea mea ANA PAUKER primise însărcinarea dela conducerea cu toate bunurile ale statului să fie aduse acasă din străinătate. ANA PAUKER a sabotat acest lucru și a scăpat ușor de o sancțiune gravă ce de fapt o merită datorită că eu și TEOHARI GEORGESCU nu am luat o atitudine hotărîită.

Mi aduc aminte o discuție care am avut cu ANA PAUKER cum în anul 1949 la sediul partidului asupra unor măsuri ce trebuiesc luate pentru izolarea capitaliștilor naționalizați și a elementelor deblocate din aparatul de stat. A fost prezent și TEOHARI GHEORGESCU. ANA PAUKER a susținut teza că "noi nu putem lua asemenea măsuri deoarece nu avem ca în URSS ca Siberia unde am putea deporta asemenea elemente.

Astfel a încheiat linia lui TEOHARI ca să lase liber aceste elemente periculoase dușmănoase se risipească pe întreaga țară, să scape orice control și să se ocupe de acțiuni de speculă de degitație contra regimului creindu-și și posibilitatea de a pătrunde în diferite posturi și se ducă acolo acțiunile lor de subminare a regimului.

Eu în declarațiile mele am arătat multe fapte concrete care dovedește cu ce rafinărie a dus politica sa dușmănoasă ANA PAUKER împingând pe mine și pe TEOHARI GHEORGESCU influențându-ne ideologicște luându-ne separat

Știu că ea confătuia mult cu TEOHARI GHEORGESCU mai ales în 1951 când un timp TEOHARI se izolase de mine și se legase și mai mult de ANA PAUKER.

ANA PAUKER se referea de a scris articole și să țină conferințe și lecții la școlile de partid cu caracter ideologic din care ar fi eșit la suprafață concepțiile sale oportuniste contrarevoluționare deși ea era cea mai bine pregătită din punct de vedere ideologic și mă împingea pe mine spunându-mi "Scrie tu că tu scrii ușor și discutând cu ea asupra problemelor respective sub influența ei am strecurat în articolele mele unele idei pornite de la dânsa concepții oportuniste mai ales în problema țărănească ca exempl. recunoașterea scăderii numărului chiaburilor ca ceva normal în perioada trecerii de la capitalism la socialism. Pe linia finanțelor cooperății politice practica care a dus la creșterea elementelor capitaliste la sate a pornit în foarte multe cazuri discrete de la ANA PAUKER de la concepțiile sale pe care de altfel am angajat și în declarațiile mele. Ea a refuzat și a împins și pe VOITEC când am discutat chiar împreună necesității de naționalizarea viilor de la fost moșieri și preluarea viilor pe care chiaburii n-au vrut să lucreze cu propria capitaluri, și astfel m-am împins la finanțarea prin credite acestor elemente capitaliste.

Cind in lupta Ministerului de Finante impotriva transportarii vinului si desfacerea lui am confiscat caruta si banii dela chiaburi, care au fost prins cu transportarea vinului care a fost sustras dela predarea obligatorie, ANA PAUKER mi-a facut scandal si mi-a cerut sa dau inapoi chiaburilor caruta si caii, calcind legea. Acesta este un fapt care pe langa celelalte fapte arătate de mine in cu sul anchetei ca sabotarea colectărilor, anularea dăsrilor față de S.M.T., influența ei asupra impozitelor agricole, asupra prețurilor de contractare produselor agro-industriale, etc. arată influența puternică a grupului antistatal conduse de ANA PAUKER dirijeată de ea in mod extraordinar de abil.

Existența grupului antistatal in Partid in frunte cu A. PAUKER, a impiedecat de fapt atat in Guvern cit si in partid de a putea desvălui acțiunile antistatale a fiecăruia in parte. Ea a fost care ma sațit și pe mine să sustrag din controlul partidului asupra activității mele dind asemenea lozinca ca fiecare să răspundă pentru sectorul său să nu amestece nimeni. Astfel de cazuri a fost cind in lipsa mea secretarul general a ridicat remuțumirea asupra unor fapte ale mele in față de ANA PAUKER, cind m-am întors imediat m-a pus in garda că să știu, că cineva a fi făcut intrigă contra mea.

MEMORIU

Inainte de a trece la o analizare a activității mele și însăși a vieții mele, mai profund chiar cînd am făcut aceasta in cursul anchetei, țin să exprim adîncă și sincer voința de a lămurii unele lucruri care n-au fost lămurite suficient in cursul anchetei, fie in ceea ce privește trecutul meu, fie probleme și fapte de după eliberarea țării noastre de către armata sovietică.

Mă simt dator, obligat de conștiința mea să recunosc că judecata poporului prin cum am fost condamnat pentru activitatea mea dușmănoasă, contrarevoluționară a fost o judecată dreaptă și eram gata să plătesc cu viața crimele săvîrșite impotriva poporului muncitor și a avangardei sale Partidul Muncitoresc Român.

Am fost lăsat in viață. Mulțumesc din tot sufletul conducerii supreme a poporului pentru increderea ce mi s-a acordat ținînd seama de sinceritatea mea cu care in ultimul moment, punînd la o parte orice considerație personale orice menajamente față de mine in su-mi am recunoscut vinovăția mea.

Mulțumesc din tot sufletul conducerii Partidului pentru considerația acordată mie, dîndu-mi viața, că cu toate păcatele și crimele săvîrșite de mine impotriva clasei muncitoare, există încă fire în mine, care mă leagă de poporul muncitor și de partidul care pot ri garanție pentru o viață cinstită muncitoare deovtată cauzei comunismului chiar in cursul ispășirii pedepsei bine meritata.

Astfel merg mai departe pe acelaș drum al sincerității pe care am pășit in cursul anchetei și voi face toate eforturile pentru a ajuta forurile competente in acțiunile sale impotriva dușmanilor poporului și a partidului. Merg pe acest drum al sincerității pentru că aceasta socotesc singură cale justă, pentru că prin aceasta, îmi exprim recunoștința față de conducere și doresc din tot sufletul de a da dovadă că merit increderea care mi s-a acordat. Cu aceasta trec la analizarea cauzelor care m-a impins in lagărul dușmanilor, a

faptelor mele criminale săvârșite de mine împreună cu alții și la lămurirea unor probleme care în cursul anchetei au rămas nelămurite sau suficient lămurite.

Faptul că deși mă trag dintr-o familie muncitorească și eu însumi am fost muncitor și totuși am devenit atât de ușuratic trădător al clasei muncitoare agentul provocator al siguranței în trecut și apoi am căzut în alte păcate și crime după eliberarea poporului muncitor de sub jugul burghezo-moșieresc, m-am găsit în grupul fracționist antipartinic, antistatal al cărui organizator și conducător ideologic a fost ANA PAUKER trebuie lămurite și judecate pe baza legilor de fier ale materializmului dialectic și a materialismului istoric, judecându-mă pe mine însumi ca individ, judecând faptele mele și a întregului complex de fapte, împrejurări, evenimente istorice, persoane participante și rolul jucat de aceste persoane pe această bază a dialecticii, a învățăturii marxist-leninist am înțeles cât de just a procedat C.C. al P.M.R. față de mine și a întregului grup antistatal, antipartinic și față de complicii lui și ce pericol reprezintă acest grup însăși prin existența sa în sinul conducerii partidului și a statului. C.C. al P.M.R. a apreciat în mod absolut just că existența acestui grup în frunte cu ANA PAUKER, compus încă din mine VASILE LUCA și TEOHARI GEORGESCU precum și concepția sa oportunistă, contra-revoluționară, faptele antistatale antipartinice săvârșite fie în mod colectiv fie individual fiecare în domeniul său de activitate, constituia nu numai o piedecă în munca partidului față de desfășurarea în condițiunile cele mai bune posibile a luptei și a muncii poporului muncitor pentru contruirea socialismului, dar punea în pericol însuși regimul de democrație populară în R.P.R. Astfel demascarea și judecarea acestui grup antistatal, antipartinic, nu poate să ducă decât la întărirea unității partidului la întărirea încrederii poporului muncitor față de conducerea statului și în C.C. P.M.R. care conduce clasa muncitoare în victorie în victorie în construirea socialismului, înlăturînd orice piedecă pusă la cale de dușmani.

Eu am mers pe întreagă viață pe un drum greșit pînă la tragarea mea la răspundere pentru faptele mele criminale împotriva poporului muncitor. Am constatat acest lucru cu

adinca durere in suflet cu mare remuşcări de conştiinţă. Regretul meu pentru viaţa mea meschină pentru faptele cu care am lovit dăsa mea pe prietenii şi tovarăşii mei de suferinţă şi de luptă nu pot exprima prin cuvinte şi nu-l pot dovedii cu nimic altceva decît condamnarea mea de către mine insumi cu cea mare severitate. Cine am fost eu? Cum am putut ajunge in mod fatal dincolo de baricade in lagărul duşmanului unde n-am avut ce căuta? Cum se explică duplicitatea mea in viaţă construind ziua, dărîmînd noaptea, fără a fi descoperit şi demascat acţiunile mele duşmănoase trădătoare in timp de 30 de ani? Eu am jucat ca un artist in dublu rol, dar scena a fost viaţa lupta sîngeroasă dintre cei explotati şi explotator şi in acţiunile mele m-am condus cu un simţ puternic de autoconservere, de autoiubire, cu un simţ puternic de individualism mic burghez, care in momentele grele istorice trădînd clasa sa a trecut in lagărul duşmanului infrîngînd avîntul şi judecata a propriei conştiinţe de clasă din interes personal. Eu prin faptele mele trădătoare cunoscute astăzi din însăşi prin auto demascare prin descoperirea şi demascarea făcută de organele respective ale poporului am fost o unealtă a duşmanului şi trebuie să recunosc că faptul agravant in judecata mea proprie este că eu eram conştient de dreptatea cauzei clasei muncitoare şi totuşi am acceptat rolul de neiertat de agent provocator al siguranţei burgheze căutînd să mă justific cu fel de fel de teorii oportuniste ca aşi face in interesul clasei muncitoare in sensul că avînd legătura cu siguranţa voi afla şi eu despre planurile siguranţei, voi putea descoperii alţi infor. matori şi provocatori şi chiar dacă in urma legăturilor mele cu siguranţa mişcarea va primii şi lovituri prin aceasta aş provoca ascuţirea luptei de clasă etc. Iată figura unei aventuri meschine şi laşi care mă scîrbeşte azi şi aş da şi viaţa dacă toate aceste nu s-ar fi intimplat.

Eu din vîrsta fragedă am dus o viaţă grea chinuitoare de băţai şi foamete. Insa mediul in care am trăit chiar pînă la, ajunge in mişcarea muncitorească a fost extrem de vătămător asupra formării caracterului meu. Fiind orfan de după tată şi sărac, in vîrsta de şapte ani mama mea m-a dat in orfelinat care se găsea la oraşul Sibiu. Acest orfelinat in care am trăit 6 ani (1905-1911) cu totul izolat de restul lumii a fost proprietatea statusului catolic şi educaţia copiilor a fost dusă du-

pă concepția ezuită episcopatului catolic. Dela primele zile am fost lovit sufletește și am început să sufăr de batjocora pînă și din partea copiilor mai mari decît mine și de persecuția dascălilor și a supraveghetorilor. Ma întrebam de unde am cicatricele pe obraz și cînd am răspuns că am fost mușcat de un porc cînd eram mic de 2 ani mi-a dat o poreclă "vita mușcată de porc". Cu această poreclă nu mă slăbeau în toți anii cît am stat în orfelinat. Eu eram o fire nesupusă față de regimul de cazarma de orînduială militară și astfel zilnic am suferit de bătae și de înfometare cu care am fost forțat la supunere.

În orfelinat am urmat școala ,(6 clase primare) și am mai urmat cursul seral la școala de ucenici (3 ani). Mai multă școală nu am avut. Nu învățam prost dar nici nu eram un elev excelent la învățătură, în schimb am citit foarte mult, astfel am căpătat o cultură generală. Cărțile din bibliotecă orfelinatului, desigur puține erau dela clasicii progresiști, ci aveau alese pentru educarea viitorilor slugi și unealta credincioasă a stăpînitorilor și a statului, burghezo-moșieresc, a imperiului habsburgic austro Ungaria. În orfelinat am fost imbibat de un spirit naționalist din cărțile citite fără control s-a dezvoltat în mine un romantism sentimental dor de aventuri de a deveni "om mare" eram un visător rupt de viața care trebuie să ajung "cineva" și să mă răzbun apoi pentru toate suferințele. Visam la o viață fericită, menite prin acțiuni individuale în cadrul societății existente, n-am cunoscut nimic despre existența a luptei de clasă despre mișcarea internațională a celor explotați, pentru a dobîndi fericirea oamenilor prin făurirea societății socialiste comuniste.

Meseria de lăcătuș am învățat-o la un mic meseriaș care trăia din explotarea ucenicilor. Nici în acei 3 ani de ucenicie nu am luat contact cu proletariatul adevărat din fabrici și uzine. Am fost ținut aproape la fel izolat de adevărata viață ca și în orfelinat, am suferit bătaii și munceam cîte 14-16 ore pe zi, eram nemulțumit și revoltat de această viață, dar nu vedeam altă cale de eșire decît cea de a lupta individual de a mă ridica deasupra clasei mele, de a face cariera pe calea individuală. Am trăit în mediul mic burghez cuprinse de frămîntări naționale în orașul Sibiu, unde concurența dintre burghezia maghiară germane și romîne a devenit din ce în ce mai ascuțite arătînd în susținerea interesele lor

burghezo-naționaliste și maselor muncitoare și a micii burghezi Mișcarea muncitorească reprezintă pe social democrat în spiritul oportunist al internaționalei 2-a. Un Austro-Ungaria un stat hibrid multinațional în care stăpînul era monarhia și burghezia austriacă care domina prin ațîțarea naționalităților unii contra alții, în veacuri de-a purtă a înfrînt lupta adevărată național eliberatoare, folosind un popor contra altuia și pe baza această "Divid et Impero" era asupra toate națiunile și naționalitățile din care era compusă austro Ungaria. În aceste condițiuni istorice în Austro-Ungaria și în mișcarea muncitorească a pătruns și mai puternic naționalizarea burgheziei decît în alte țări uninațional, care împiedecă dezvoltarea spiritului internaționalismului proletar revoluționar. Oportunismul, naționalismul domina încă atunci mișcarea muncitorească din Austro-Ungaria înainte de izbucnirea primului război imperialist mondial. Trăind în asemenea medii mic burgheze naționaliste, izolat de viața și lipsit de știința socialiste marxist-leninist în vîrstă de 17 ani caracterul meu era format ca unui individualist mic burghez naționalist plin de romantism și dornic de aventuri dornic de a face cariera de a ridica prin orice mijloace deasupra clasei sale. Astfel cînd a izbucnit războiul avînd numai 16 ani am avut teama că voi scăpa o ocazie de a se ridica prin participarea și acte eroice săvîrșite să primesc decorație și să fac cariera militară.

În anul 1915 lucram la depoul căii ferate în orașul Brașov ca ajutor cazangiu cînd au fost încorporați și tineri de 18 ani , eu deși am avut numai 17 ani m-am prezentat la încorporare ascunzînd adevărata vîrstă și astfel am pătruns în armată și trimis pe front ca soldat la sfîrșitul anului 1915.

În vara anului 1916 am urmat un curs de armurier în arsenalul din Budapesta și în septembrie aceluiăș an mă găseam din nou pe front ca caporal armurier la o companie de mitraliere la reg. 314 în Volhinia participînd în două bătălii serioase și foarte sîngeroase, care au avut loc dintre armata rusă și armata germană austro-ungară.

În aceste bătălii care n-am să uit niciodată m-am săturat de război și mi-am pus întrebare pentru ce și în interesul cui ucidem noi pe alții. De atunci folosind faptul unui

ordin că armurierii nu trebuie ținuți la prima linie a frontului m-am retras la trenul companiei și n-am mai tras niciun foc de armă asupra omenirii și am luat o atitudine împotriva războiului. După aceste bătălii am fost decorat cu medalia pentru vitejie și am fost înaintat sergent.

De multe ori am povestit în viață despre aceste bătălii în care am tras eu personal cca. 12.000 cartușe, pînă ce am înroșit țeava mitralierei și am rămas în viață din tot grupul meu numai eu și încă un soldat. În toiul luptei eram eșit din minți, cîntam, flueram, injuram și trăfream ca o mașină cînd după bătălia mi-am revenit în fire m-am speriat că dacă mai continuă această grozăvie eu voi înnebuni cu deabinele.

Am scris aceste rînduri despre bătălia care a avut loc în 21 sept. 1916 deoarece și în cursul anchetei și la proces din care unși martori care a denaturat lucrurile cunoscute de el din povestirile mele despre viața mea, a rămas că eu aș fi participat într-o acțiune de înbăușirea revoluției din Ungaria în anul 1919 trăgînd cu mitraliera pînă ce a înroșit țeava. Poate nu mai avea nici un rost de această precizare și nu are nicio importanță în urmă ce ulterior cînd eram conștient de rolul contrarevoluționar cece a jucat armata secuiască în care intrasem fără a cunoaște scopurile ascunse a conducei ei dintr-un spirit naționalist de a "apăra Patria Maghiară iar mai tîrziu am arătat mișcării în autobiografia mea că eu aș fi fost un soldat roșu și am săvîrșit atîta trădare față de clasa muncitoare. Prin aceasta precizare n-am urmărit altceva decît să subliniez faptul că eu am fost sincer în anchetă și la proces și nu am ascuns nimic nici din perioada aceasta cînd am participat absolut inconștient în acțiuni contrarevoluționare.

Un adevărat contact cu clasa muncitoare și cu mișcarea muncitorească am luat în anul 1919 cînd am intrat la C.F.R. și mai tîrziu în 1920 la alte întreprinderi metalurgice la Brașov și cu valul revoluționar am intrat și în mișcarea muncitorească. Am intrat în mișcare cu multe rămășițe naționale și mic burgheze carieriste. În acea vreme eu nu mai eram un proletar adevărat cînstit și devotat cauzei clasei muncitoare care începuse de a cunoaște și fiind activ am fost luat în brațe de conducătorii mișcării sindicale și a partidului care m-au ridicat în mișcare.

Eram un element declarat bețiv, cartofor și aveam și o boală care era socotită nevindecabilă. Războiul mă stricase de tot și numai mișcarea ma salvat dela o decădere totală fizico-morală și pornisem la o cale bună. Dacă m-am fi găsit într-o medie sănătoasă și în rîndurile unor conducători cinstiți revoluționari adevărați care să-mi dea educație și ajutor necesar eu nu cădeam în ghiarele siguranței ca informator și agent provocator.

Am văzut că oamenii de frunte în care aveam mare încredere părăsesc mișcarea și se angajează pe calea individuală, alții care au rămas se infundă în colaborare cu burghezia și cu autoritățile în legalism și oportunism și trăiesc o viață mic burgheză, iar eu muncesc în fabrică și în mișcare fără nicio retribuție, urmărit de siguranță alungat din fabrici pus pe lista neagră și mai am și chestiunea militară nerozolvată. În perioada aceasta mișcarea în general la noi ca și pe întreaga țară a trecut prin multe frământări. Odată cu înfrîngerea grevei generale cu coborîrea valului revoluționar cu intrarea în perioada de restabilirea parțială și reală a capitalismului s-a produs sciziune politică în partidul socialist care în congresul al II-lea în anul 1921 afiliase la Internaționala 3-a, și a fost creat Partidul Social Democrat și Partidul Comunist, iar în 1923 Partidul Social Democrat cu ajutorul siguranței a spart și mișcarea sindicală și sub conducerea P.C. s-a creat sindicatele unitare din România. Eu am mers atunci hotărît alături de P.C. și sindicatele unitare am fost un activist în fabrică și ridicat la conducerea locală a partidului și a sindicatelor, deși din punct de vedere ideologic și politic nu eram pregătit, eram confuz și sub influența diferitelor elemente conducătoare care s-a dovedit mai târziu elemente aventuriste, oportuniste, trădătoare, nesincere față de cauza clasei muncitoare.

Arăt câteva din aceste care au fost educatorii mei politici și care m-au ridicat în mișcare: GRAMAZI SZABO IULIU fost secretar al Comisiei Sindicale Regionale Brașov. El era membru de partid P.C.R. Politicește era destul de pregătit și la început se manifesta ca un om cinstit revoluționar, apoi se birocratizează devine un bonzi sindical. Sub conducerea sa sindicatele merg pe linia supunerii legilor reacționare sindicale a lui TRANCU Iași mișcarea de masă pentru cuceriri

revendicărilor economice este înlocuite cu tratative prin inspectoratul muncii și arbitrajului, activitate sindicală supuse controlului Siguranței se duce tratative cu ea și fără consimțirea ei nu se face nicio acțiune de întruniri adunare sindicală, metinguri, agenții siguranței sunt tolerați în căminul muncitoresc ca la ei acasă, câte odată participă chiar la ședințele de comitete nu vorbesc de faptul că la orice adunare sindicale au fost prezenți și agenții siguranței

Astfel agenții siguranței nu mai că intimidă pe muncitorii prezenți la adunări sindicale, dar notează cine ce vorbește și descopere și pune în urmărire elementele revoluționare. În 1924 după arestarea în masă a comuniștilor pe întreaga țară, GRAMAZI SABO IULIU părăsește mișcarea adică dezertează. Când am fost arestat în Decembrie 1924 a fost ridicat și el dar a fost pus în libertate fără a fi bătut, declarând la Siguranță că el nu s-a ocupat cu activitate comunistă, că secretar pe linia de partid a fost LUCA LASZLO și el răspunde pentru acțiunile ilegale a partidului. Aceasta purtare a lui m-a influențat și pe mine și am început să vorbesc întâi să recunosc cece a știut siguranța sau au recunoscut alții, apoi am trădat și eu o serie de elemente chiar din conducerea C.C. P.C.R. după ce în prealabil am fost bătut. De aici se explică faptul că atunci când agentul VOINEA SEPTIMIU a intervenit pe lângă șeful siguranței, ca să nu mă mai bată că eu am dat informații siguranței cu câteva luni înainte. Șeful răspundea că "lasă că el este unghur și spion al comuniștilor care caută să ne înșele și astfel să ascunde activitatea sa comunistă ilegală". Menționez că siguranța știa că G. SABO IULIU a avut legături cu conducerea P.C. chiar de la mine prin cele două scrisori care le predasem siguranței la începutul anului 1924. BERGER ALADAR, fost secretar al organizației de partid din Brașov în anii 1923-1924 până la primăvara acestui an din urmă. Prietenii intimi a lui KOBLOS ELEK fostul secretar general al P.C.R. în anii 1924-1928 și organizatorul P.C.R. în Ardeal în anii 1922. El a fost primul educator al meu politic, el ma ridicat în conducerea partidului org. Brașov, pe baza propunerii lui am fost ales președintele org. Locale. Am avut mare încredere în el și eram buni prieteni. Era cetățean maghiar care participase în revoluția din Ungaria în anul 1914.

El fusese expuzat din România în Ungaria Hortistă. Era un element aventurier fracționist și analizând atitudinea și linia sa politică precum și purtarea sa ulterioară în anii 1928-1929, reese că BERGER ALADAR a fost un tip de aventurieri și agent contrarevoluționari cu legături internaționale. Primele lecții într-un curs politic în 1923 la Brașov a fost prelucrarea "Abecedarul Comunismului" dela Buharin. La congresul al IV-lea l-am văzut pe BERGER ALADAR care a venit la Congres împreună cu KOBLOS ELEK și atunci am aflat că și el a fost membru al C.C.P.C.R. dela congresul al 3-lea. BERGER ALADAR la Congresul al IV-lea a susținut linia oportunistă lichidatoristă și a ținut un discurs pentru a justifica această linie social democrate a vechiei conduceri în frunte cu KLOBOS ELEK, despre restabilirea parțială a capitalismului de după război și scăderea a valului revoluționar pe întreaga lume și că urmarea acestei situații și condițiuni istorice P.C.R. trebuie să renunțe la avutul său revoluționar și să se acomodeze situației mergând pe linia legaliste, renunțând la activitate ilegală și acțiuni revoluționare ale maselor. El a prezentat restabilirea parțială și relative a capitalismului ca ceva de lungă durată și deci perspectiva revoluționară foarte îndepărtată. Această teorie oportunistă lichidatoristă a fost susținut de BERGER în anul 1928 când semnele de intrare într-o nouă criză ciclică a capitalismului în cadrul crizei generale a lui și a ridicării din nou a valului revoluționar se arată pe tirimul mondial cât și mai mult în România sguđuite de o permanentă criză agrară și era lovită de o criză financiară începuse criza economică somaj, etc. Fela sfirșitul anului 1928 sau la începutul 1929 BERGER ALADAR s-a întors în țară fără aprobarea C.C.P.C.R. trimis de BELA KUN și de KOBLOS, nefiind recunoscut de către C.C.P.C.R. și exclus din partid se stabilește la Timișoara organizând un grup paralel de organizația de partid. BERGER ALADAR a dus o luptă pe baza liniei sale oportuniste împotriva C.C.P.C.R. nu a recunoscut congresul și răsturnarea vechiului C.C.P.C.R. și în special scoaterea lui KOBLOS din C.C..

El a venit să înjghebeze în jurul său o organizație compusă din muncitori și muncitoare fost membrii de partid. Eu am încercat stînd de vorbă și cu el să se aranjeze situația lui în față de C.C. P.C.R. și numirea celor două organizații încă în timpul congresului S.U. la Timișoara în 1929 dar n-am

reuşit deoarece ceream supunerea lui şi a grupului său necondiţionat faţă de C.C.P.C.R. în timpul luptei fracţioniste în anul 1930 informându-l pe BERGHER despre situaţia din C.C. el s-a aliat cu grupul LUXIMIN RUDOLF şi cu ajutorul lui am creiat comitetul regional LUXIMINIST la Arad-Timişoara. BERGHER avînd rolul de desorganizarea a partidului a fost tolerat de siguranţa din Timişoara şi sprijinul ei. După lichidarea, luptei fracţioniste el a părăsit ţara şi am auzit că în Ungaria a început să activeze pe linia sindicală şi apoi a fost reabilitat şi pe linia de partid adică a fost recunoscut ca membru de partid în P.C. maghiar.

Din anii 1931-1932 n-am mai auzit nimic de el.

KOBLOS ELEK a fost un element care a participat la revoluţia din Ungaria în 1919 a avut rol de conducere şi de organizare a armatei Roşie maghiare la Budapesta. După înăbuşirea revoluţiei a fost arestat de poliţia hitleristă şi cu toate teroarea sîngeroasă deslănţuite împotriva comuniştilor schingiuirea, executarea lor în masă şi condamnarea lor, KOBLOS ELEK a fost pus în libertate şi a trecut în România, unde a devenit un fruntaş a mişcării muncitoreşti în Ardeal. El a fost originar din Trg. Mureş de meserie tîmplar. Participă la congresul de afilierea la internaţionala 3-a în anul 1921 şi a fost arestat şi el împreună cu toţi care a votat afilierea dar în 1922 a fost pus în libertate. În închisoare cei arestaţi a hotărît creierea P.C. Socialist din România şi KOBLOS a primit mandatul de a organiza trecerea organizaţiilor şi grupărilor de stînga socialiste din Ardeal şi Banat la P.C.S. din România.

KOBLOS a organizat meetinguri deschise la Trg. Mureş la Braşov şi a organizat şi în alte oraşe întruniri închise, deoarece după meetinguri a avut rezultate răsunătoare, cu înfrîngerea elementelor de dreapta, Siguranţa n-a mai aprobat ţinerea meetingurilor deschise şi astfel s-a creiat P.C.I. din România pe întreaga ţară partidul legal cu sediul Central Bucureşti, cu ziarul central (Sogol) "Socialismul".

A urmat congresul de unificarea sindicală la Sibiu. Adică la acest congres a fost hotărît unificarea mişcării sindacale din teritoriile alipite cu cea din vechiul regat,

în frunte cu un Consiliul General Sindical la București P.S.D a încercat încă în acest congres să se asigure rolul de conducere în mișcarea sindicală pentru P.S.D. și a cerut afilierea la Internaționala Sindicală din Amsterdam. Comuniștii însă au dăjucat această manevră social democrată cu succes prin propunerea de a menține independența și unitatea cum și legalitatea mișcării sindacale din România, prin neafilierea la niciuna din aceste două internaționale. A urmat apoi congresele Uniunilor Sindicale și pătrunderea comuniștilor în fruntea uniunilor. Fiind aleși la congrese în comitete Centrale în majoritatea comuniste, P.S.D. a forțat convocarea unui nou congres sindical care s-a ținut în anul 1923 la Cluj cu ajutorul siguranței care a arestat și a trimis la urmă majoritatea delegaților P.S.D. a spart mișcarea sindicală și astfel s-a luat ființă mișcarea sindicală unitară în România. Eu am intrat la P.C.S.R. în 1922 la înființarea lui adică a secției lui la Brașov și am luat parte activă la lupta împotriva social democrației și pentru creierea sindicatelor unitare, participând și la conferința unde a fost create Uniunea Sindicatelor Unitare a Muncitorilor metalurgiști și chimiști. Eu în acea vreme nu am avut nicio legătură cu siguranța.

Cu KOBLOS ELEK pe care-l văzusem în 1922 și care se bucura de mare simpatie a masei muncitoare în Ardeal, am făcut cunoștința personală în anul 1924 la București, în momentul când P.C.S.R. a început să organizeze trecerea în ilegalitate sub nume de P.C. din România. Venisem la C.C. în delegație și am primit-o însărcinare de la KOBLOS ca să urmăresc în ascuns pe un membru al C.C. care a fost arestat și a fost expulzat din România. Acesta era un anume LESCIAN. Sarcina mea a fost ca să călătoresc cu el cu același tren până la Cluj și acolo să informez partidul ca să urmărească soarta sa mai departe, nu cumva siguranța în loc de expulzare să i-a alte măsuri împotriva lui fără știrea mișcării. În momentul trecerii în ilegalitate a fost reorganizat C.C. al P.C.R. deoarece o parte din membrii săi au fost contra și au refuzat să participe la activitate ilegală. Dintre aceștia au fost, GH. CRISTESCU și N. MARIAN fost secretar al C.G.S.U. În aceia vreme KOBLOS a devenit secretar general al P.C.R. Eu tocmai după întoarcerea mea la Brașov și mă găseam fără de lucru, influențat de faptul că mulți prieteni au părăsit mișcarea și

căuta să se aranjeze pe căi individuale eram și tânăr căsătorit și am avut presiune din partea soției și a rudelor ei mic burgheze în împrejurările arătate de mine în cursul anchetei, într-un moment de șovăială și de demoralizare am luat contact cu agentul VOINEA SEPTIMIU și prin el cu șeful siguranței de atunci PREDA ZAMFIR, căruia i-am predat două scrisori venite dela organele superioare pentru GRAMAZI SABO IULIU.

În toate acestei situația mea eu am acceptat propunerea lui KOBLOS, de a organiza o conferință de partid din punct de vedere tehnic, fără ca să spun lui ce se întâmplase cu mine adică am ascuns faptul că eu acceptasem să fiu agent informator al siguranței. Mă atrăgea aventura și salariu propuse de KOBLOS și am acceptat și însărcinarea de a fi secretar regional al P.C.R. în regiunea Brașov, fără a gândi ce urmări va avea asupra mișcării revoluționare, și asupra mea în caz de arestare. Adică nu m-am gândit la sacrificiu, la nevoia și cea supreme de a mă jerti și v ața pentru cauza partidului și m-am văzut "arajat".

Nu m-a educat în sensul acesta nimeni și nu am avut în fața mea exemplu viu în mediul în care am crescut pînă atunci în mișcare, din contră am văzut atunci viața mic burgheză și lipsa de sinceritate, multe interese personale puse deasupra intereselor mișcării cînd a început persecutarea mai serioasă a mișcării comuniste.

Se vede clar că încă de atunci cu caracterul meu nestatornic aventurier și carierist căutam să folosesc mișcarea muncitorească pentru a "deveni cineva" pe socoteala ei, fără a fi data de a se jertfi pentru cauza clasei mele muncitoare. Într-o discuție ce am avut cu KOBLOS, cum să mă pot în caz de arestare el mi-a spus că "nai încotro atunci cînd ești prins cu fapte și cu dovezi trebuie să recunoști faptele tale dar să n trădezi pe alții și lucruri necunoscut de Siguranță. Eu nu am avut frică de bătaie că am fost bătut destul pînă^{la} această vîrstă, nici de a face un anti-doi de închisoare dar am avut o teamă grozavă de moarte. Nu m-a trimis nimeni în mișcare cu scopul de a mai folosi pentru distrugerea ei. Am intrat în ea aruncat de valul revoluționar, am fost ridicat la posturi de răspundere, neformat încă și cu caracter necontrolat. Astfel se explică de ce așa de ușor am trădat în momentele grele de care m-am lovit în viață și mai tîrziu fiind aruncat în ghiarele si-

garanței m-am lăsat dirijat de ea, împins mai sus în funcție de conducere și mai jos în mocirlele trădătorilor atât în formă cît și în fapte ticăloase, lovind mișcarea în spate. Astfel se dovedește ca un adevăr istoric și dialectic declarația mea dată în cursul anchetei că - am dat dovadă prin faptele mele că am intrat în mișcare ca un dușman ca s-o lovesc înăuntru. Istoria faptelor mele trădătoare am arătat și a fost dovedite în cursul anchetei unde am recunoscut totul sincer și fără menajament față de mine.

În anii 1925-1928 cînd am stat în închisoarea Jilava era un moment cînd pe baza acuzației lui N. MARIN - acuzație întemeiată de altfel - ceream o anchetă împotriva mea am fost "salvat" în partid datorită intervenției lui KOBLOS care știa în parte despre purtarea mea trădătoare la siguranță cu ocazia arestării mele în 1924 și 1925 dar deși a fost caracterizate de către C.C. cu purtarea proastă, am fost menținut în partid. N. MARIAN m-a acuzat direct că sunt agent de siguranță. Eram foarte frămîntat dar orgoliu meu și de frica de răzbunare a siguranței nu m-a lăsat să fiu sincer și fiind faptul că MARIAN ataca deschis conducerea partidului și susținea linia oportunistă de capitularea față de administrația prin atitudinea de luptă cu N. MARIAN și susținerea a luptei revoluționare, mi-a fost ușor de a adormii vigilența colectivului de partid din închisoare și în loc ca să deschid ancheta împotriva mea, a fost condamnat și respins N. MARIAN și am fost eu apărut de "calomniile lui" Încercarea mea de sinucidere în toiul unei lupte de greva foamei m-a întărit și mai mult poziția mea în colectiv și în Partid în închisoarea Jilava.

Regret cel mai mult faptul că deși subinfluența lui BORIS STEFANOV am crescut mult politicește și ideologicește și în el am văzut un conducător mare, cinstit, devotat și gata a se jertfi pentru cauza clasei muncitoare și am cunoscut și de alt tip de conducător adevărat ca FAVEL TACENCO ucis de siguranță, nu am găsit destul de tărie în mine de a desvălui în mod cinstit situația mea și n-am cerut sfatul lui B. STEFANOV pe care am stimat și am iubit. Puteam cel puțin să-mi salvez cinstea mea de muncitor și să mă reabilitez chiar în fața mișcării prin purtarea mea în viitor fiind smuls din ghiarele siguranței cu ajutorul mișcării revoluționare.

M-a împiedecat orgoliu meu individualism mic burghez caracterul meu putred și laș. Iubirea de sine nemărginite și instinctul animalic de autoconservare a învins mișcarea conștiinței care am simțit atât mai mult cât creșteam din punct de vedere politic și ideologic. Nu-mi dădeam seama atunci că pregătirea mea politico-ideologică atîta timp cît sunt legat și cu siguranța nu va fi nici un folos clasei muncitoare, ci de fapt va fi arma puternică pentru a înșela partidul și clasa muncitoare a dejuca vigilența mișcării revoluționare a împiedeca demascarea mea ca agent al dușmanului pătruns în sînul ei. Si așa s-a întîmplat cu mine care n-am avut voința de a mă demasca în fața mișcării am arătat mai mare încredere în fața de siguranță decît față de partid și am ajuns adînc în mocirla trădătoare și m-am strecurat sus de tot, am făcut carieră înșelînd întreaga lume.

Cu KOBLOS ELEK m-am revăzut la congresul al IV-lea. Eu am arătat și în cursul anchetei să susțin și acum analizînd atît pregătirea lui cît și desfășurarea Congresului și evenimentele petrecute ulterior că acest congres a fost un congres fracționist și purta în sine elementele fracționismului desfășurat ulterior în P.C.R. în anii 1929 și 1930. În toate aceste evenimente istorice și politice au jucat rolul mare atît agentura dușmanului internațional cît și siguranța din România burghezo-moșierești.

Biroul politic al C.C.P.C.R. în frunte cu KOBLOS, M. BUCHER, DOBROGEANU GHEREA, FABIANU etc. se găsea în străinătate susținuți de dușmanii clasei muncitoare și a Uniunii Sovietice agenți ai imperialismului pătruns în Komintern și ulterior dema cați ca, BELA KUN și VALETHI. Directivele acestei conduceri mergeau pe linia oportunistă lichidatoriste care a provocat nemulțumiri și respingerea din partea cadrelor mijloace din partid, și din închisori. În frunte cu STEFAN FORIS care era și el membru a C.C. P.C.R. s-a creiat o fracțiune așa zisul "Activul Bucureștiului". Această fracțiune a început lupta împotriva B.P. al C.C. P.C.R. cu scopul de al înlătura și să acopereze conducerea în mîinile ei.

Această fracțiune a fost susținută în special de o serie de elemente dela conducerea centrală, elemente la fel oportuniste, descompuse și paraziste care trăia o viață destrăbălată de chefuri, băuturi și cu femei. Era între ei și agenți ai

siguranței ca S. MARGULIS și STERNBERG. Conducerea Mopului primea fonduri foarte mari pe linia ajutorului Roșu Internațional, despre care nu dădea socoteală ani de zile. Când am fost amenințat ca să nu mai primească fonduri trimitea socoteala falsă și cu cifre rotunde, și nu amănunțite. De aceea conducerea P.C.R. cei din străinătate în anul 1928 luase măsuri de înlăturarea lor și reorganizarea P.C.R.-lui însă această măsură a fost împiedecată de "Activul Bucureștiului". Această bandă legată și cu siguranța voia să acapareze și conducerea partidului, nu pentru a susține linia revoluționară Marxist Leninist al P.C.R. Impotriva liniei oportuniste a grupului KOBLOS ci pentru a le salva propriu situația de viața lor des-trăbălată și a împiedeca ridicarea elementelor muncitorești din sinul cadrelor de mijlocii al Partidului. "Activul Bucureștiului" avea influența asupra organizațiilor locale ale partidului în vechiul Regat în frunte cu elemente ca DORI GOLDSTEIN și a mai fost susținute un grup basarabean în frunte cu COSTENCO (BURBU) NICOLSCHI și GANEV. Grupul basarabean a fost susținut de elemente naționaliste contrarevoluționare pătrunse în C.C. al P.C.U. din Chiev și urmărea cucerirea rolului conducător în C.C. P.C.R. Ardelenii stăteau subinfluența lui KOBLOS. Astfel congresul IV, a fost împărțite în grupuri regionaliste și de fapt dirijată de grupul basarabean susținut de FORIS, DORI GOLDSTEIN și de mine care mă găseam subinfluența lui FORIS

În timpul congresului stînd de vorbă cu KOBLOS, el a încercat să mă atragă alături de el, mi-a tras atenția că scopul grupului basarabean nu este cinstit spunîndu-mi "tu nu vezi că acest grup, în frunte cu COSTENCO, cu sprijinul naționaliștilor ucrainieni, caută să pue mina asupra partidului nostru pentru ca să-l folosească în scopurile lor. Ulterior după cîtiva ani s-a dovedit acest lucru prin descoperirea elementelor naționaliste din P.C. Ucrainiană dintre care făcea parte cum am auzit și COSTENCO conducătorul grupului fracționist BARBU.

Din acest congres astfel organizate, nu putea să reiese o conducere unită puternică omogenă care să corespundă rolului de a conduce partidul și clasa muncitoare la lupta revoluționară în perioada noiei crize și a ridicării valului revoluționar în țara noastră.

Deasemenea congresul nu a fixat caracterul revoluției în România nu a stabilit în mod clar strategia și tactica partidului ținând cont de condițiuni istorice, concrete în care se desfășoară lupta de clasă în țara noastră. Încă la congres după ce a fost ales noua conducere, într-o discuție în care s-a ivit o contrațicere NICOLSKI a declarat "dacă nu primiți propunerea noastră, noi basarabeni ne retragem din C.C.". Astfel basarabeni caută să dicteze în C.C. ca un grup fracționist prin șantaj. Iată rădăcina luptei fracționiste care au adus atîta pagubă mișcării revoluționare în anii 1929-1930.

La sfîrșitul 1928 C.C. ales la Congresul al IV-lea a fost lărgit a intrat în conducere propus și susținut de grupul basarabean și de DORI GOLSTEIN, MARCEL PAUKER care venise în țară cu aprobarea dată de secretarul general COSTENCO (BARBU care se găsea în momentul acela la Moscova. MARCEL PAUKER în strînsă colaborare cu DORI GOLSTEIN a și început lupta pentru a deveni el principaul conducător ideologic și politic al partidului. Lupta între M. PAUKER și COSTENCO (BARBU) s-a degenerat apoi pînă la spargerea C.C. și a luptei fracționiste deschise despre care am vorbit pe larg încursul anchetei. În mediul acesta între dușmanii înverșunați, demascați ulterior, nu numai că nu m-am putut revenii pe calea cinstită dar mi-am stricat și mai mult și am fost cel mai activ în legăturile mele cu siguranța 1928-1930. Toată activitatea mea negativ trădătoare în această perioadă este astăzi cunoscută în întregime. Deasemenea este cunoscut cine a fost și ce au devenit toate elementele dușmane pătruns în conducerea mișcării revoluționare KOBLOS E., M. PAUKER, COSTENCO, BERGHER A. ȘTEFAN FORIS DORI GOLSTEIN și mulți alții din vechile figuri în mișcare, care au avut influența adîncă dăunătoare asupra caracterului meu. Nu e scuza pentru faptele mele trădătoare ci tragedia vieții mele de fost muncitor.

Doresc ca să mai lămuresc unele momente din timpul activității mele de agent provocator al Siguranței legate de alte persoane. În cursul anchetei dintr-o confuzie am arătat că l-ași fi cunoscut pe SANDU LIBLICH personal și că am fi folosit cabinetul său medical pentru o întînire acolo, prin agentul cu care trimeteam rapoarte la siguranță și că ași fi știut de la fostul subinspector general BANCIULESCU că SANDU LIBLICH ar fi avut legături cu siguranța ca informator. Eu am

confundat pe SANDU LIBLICH cu o altă persoană a cărui nume nu îmi pot aminti la care intradevăr am primit literatura și material din străinătate și care avea un cabinet medical în care am avut întâlniri cu agentul și cît îmi aduc aminte pe firmă nu figura numele său, adevărat, ci un nume cu răsunet francez. Cabinetul părea că se află într-o casă cu etaj pe o stradă care pronește din Calea Moșilor spre stînga. Persoana aceea nu cunoștea legăturile mele cu Siguranța. Cred că în urma eliberării mele în Decembrie 1928 dela Comănduirea militară Brașov, am fost ridicat din nou de către Siguranță pela sfîrșitul lui ianuarie și dus la BANCIULESCU acasă și cu ocazia aceasta reluasem legătura cu Siguranța și cu agentul de legătură, VICTOR cu care m-a legat BANCIULESCU și cu care am avut legături, pînă la evenimentele din Lupeni (1929). Cu SANDU LIBLICH mi-am făcut cunoștință personal după 23 august 1944.

Mai socot necesar de a da lămuriri asupra rolului lui MAGDO ION în legătura mea cu Siguranța în anul 1930-1932. Eu am declarat că MAGDO ION ar fi fost agentul de legătură între miné și BANCIULESCU și am arătat împrejurările în care am luat legătură cu MAGDO ION. După ce am fost confruntat cu MAGDO ION care abea la sfîrșitul confruntării forțat de mine a recunoscut tot ce ace am declarat eu, nerecunoscînd însă împrejurările în care am făcut cunoștință cu el precum și faptele arătate de el în declarațiile anterioare nefiind adevărate la mine a născut o mare îndoială. A eșit la iveală în memoria mea o serie de momente care pot să dovedească că de fapt un MAGDO ION a fost agentul meu de legătură, ci o altă persoană care locuia în aceiaș cute cu mine unde locuia și MAGDO ION la imobile, proprietatea părinților lui la str. Forumbaru 71 - București. Cu MAGDO ION intrasem în legătură prietenească după ce m-am mutat la ei și aceasta s-a întîmplat după ce eu reluasem legătură cu agentul "LUCACI" numele conspirativ a agentului.

Maiduc aminte precis că pela sfîrșitul lui ianuarie 1930 am fost ridicat dela Siguranța dela o locuință care se găsea într-o străduță sau fundătură între str. Dr. Felix și Banu Manta. BANCIULESCU mă forțat să am din nou un agent de legătură permanentă, reproșîndu-mi că eu mă ascund mereu și că nu sunt sincer față de ei. A mai fost prezentat încă o persoană

cred că VINTILĂ IONESCU cu care a sfătuit BANCIULESCU spunându-i că "dăm pe LUCACI". Amănuntele luarei de contact cu LUCACI pe str. Fărintelui Lucaci am relatat în declarațiile mele. Am avut și mai târziu multe întâlniri pe această stradă cu agentul LUCACI și dacă o fi fost MAGDO este imposibil ca el care a amintit multe amănunte despre legăturile noastre pe care eu l-am uitat dar ne-am amintit după confruntare, n-a fi vorbit la anchetă despre întâlnirile noastre pe str. Lucaci. Cum am arătat în timpul anchetei, eu pe baza propunerii lui LUCACI am închiriat locuința dela părinții lui MAGDO și cu el am făcut cunoștință după ce ~~ma-~~m mutat împreună cu soția la această locuință, în curte care locuia și agentul LUCACI. Imprejurarea în care am făcut cunoștință cu MAGDO ION în curte la ei, corespund adevărului exact așa cum a relatat MAGDO și la confruntare. MAGDO ION a dat o serie de declarații înainte de confruntare, mincinoase și denaturate despre relațiile noastre și nimic cece a fost real între mine și agentul LUCACI. Eu am avut instrucțiuni dela BANCIULESCU, ca să nu vorbesc nimic față de LUCACI despre numele meu adevărat, despre participarea mea și rolul meu în mișcarea revoluționară și nicidește el. Rapoartele mele se predau lui LUCACI în scris în plicuri închise lipite. Eu n-am avut nicio obligație de a plăti vreo sumă de bani agentului de legătură ci din contră puteam să cer dela el, adică prin el bani pînă la 2-3 mii lei la care avînd însărcinare să-mi dea imediat fără a cere dela mine motivare. Dela agentul LUCACI eu am luat numai odată la prima întâlnire suma de 1000 lei pentru nevoile persoanele și tot prin el am luat cele 10.000 lei pentru susținerea luptei fracționiste.

Despre aceste amănunte nimic n-a știut și n-a declarat MAGDO ION pînă la confruntarea cu mine .

Este cu totul nelogic și contrar tacticei mele de a ascunde legăturile mele cu siguranța și contrar instrucțiunilor primite dela BANCIULESCU, ca să intru în discuție cu agentul încercînd să-l fac un simpatizant al mișcării să-i fac legătură cu oamenii din mișcare și ca mai târziu cu multe ocazii, în închisoare și chiar după război se vorbesc despre el față de cineva. Cu agentul LUCACI eu nu am avut nicio relație față de altcineva în curte nici măcar nu ne-am saluta pînă la logonda sorei lui MAGDO cu SEBENI la care a fost prezent și agentul LUCACI. Așa după această logodnă am început de a ne saluta între noi în fața locuitorilor din curte și am intrat odată sau de două ori în locuința lui LUCACI după ce a izbucnit lupta

fracționistă deschis și a fost stabilite ca prin LUCACI să primesc și instrucțiuni și să discut cu el despre desfășurarea luptei fracționiste.

Cu MAGDO ION însă am avut relații deschise și fără a vorbi despre participarea mea la mișcare am vorbit cu un propagandist și l-am făcut să devie un simpatizant al mișcării și a URSS-lui. Eu am găsit odată pe MAGDO citind revista sovietică URSS, care se vindea în chișcuri de ziare în limba franceză și germană, or dată chiar de mine nu știu exact și atunci am și vorbit împreună despre planul cincinal în mod pozitiv din partea mea, însă el primea cu îndoială la început.

Deasemenea am vorbit, adică am făcut propagandă comunistă în sinul familiei MAGDO, între frații și surorile lui MAGDO ION. Mama lui observând aceasta certa pe copii ei și cerea ca să nu aibe relație cu mine. MAGDO a declarat la confruntare că am trimis cu o scrisoare la o adresă dar ei n-a predat această scrisoare pentru că în curte era întuneric și avea teamă să intre la adresa indicată de mine și mi-a dus scrisoarea înapoi.

Si această declarație corespunde adevărului. Eu am trimis pe MAGDO ION cu niște instrucțiuni importante care trebuie să predea unui tânăr croitor și de acolo tânărul trebuia să predea mai departe pentru multiplicat. Fără îndoială că dacă MAGDO ar fi fost agentul meu de legătură cu Siguranța nu trimeteam prin el un material care nu voiam să ajungă în mâinile siguranței și eu trimeteam la o adresă conspirativă pe care o foloseam numai eu personal. Miaduc aminte bine și faptul că la logonda sorei lui MAGDO a fost invitați și unii tineri unguri prieteni cu MAGDO sau rude și locatarii din curtea imobilului unde locuiam și a fost prezentat și agentul meu de legătură cu care nu eram în relație prietenească.

În timpul petrecerii ne-am avîntat într-o discuție politică vie provocată, de mine, logodnicul sorei MAGDO susținut de agentul meu de legătură a exprimat vederile sale, foarte reacționare, pe care le combăteam eu și am fost susținut de unii din prietenii lui MAGDO. MAGDO ION era un om foarte fricos și nu se amesteca în discuție. Pe fratele său care era elev l-am prelucrat și am legat cu UTC.

După lichidarea luptei fracționiste eu încă un timp am

rămas secretarul general al CGSU și am primit însărcinarea de a pregăti o delegație cu care trebuia să merg și eu la Congresul al 5-lea a Profinternului. Era prezent în țară și un delegat la Profinternului dela care primisem instrucțiuni și fonduri necesare pentru pregătirea alegerii delegațiilor și plecarea lor în frunte cu mine la congres. Prima întâlnire cu delegatul am avut-o la o ședință în fața noului secretariat al C.C.P.C.R., cu care eu în calitate mea de secretar general al C.G.S.U. am avut legătură. După această ședință, instrucțiunile C.C. am primit prin MIHAIL PANESCU care era în noul secretariat și care participase la lupta fracționistă în grupul LUXIMIN RUDOLF. M. PANESCU care fusese ridicat în C.C. P.C.R. și om de încredere a lui LUXIMIN, mai târziu a fost exclus din partid (cam în 1931) demascat ca agent provocator.

Delegatul profinternului dorea să mă întâlnească ca să stea de vorbă cu mine despre mișcarea sindicală și despre sindicatele din Timișoara create de MULLER CALOMAN, după dizolvarea S.U. Am fixat o întâlnire la Băneasa într-un mic parc cu arbori. Întâlnirea a avut loc spre seară și în locul acela era liniștit, gol, nu umbla nimeni. Delegatul trebuia să vie însoțit de PATRASCANU ca ^{traducător} trădător. Nu știu cine a făcut legătura între delegatul și PATRASCANU și cine a comunicat lui ca să-l aducă pe delegatul la mine la locul fixat, dar cred că a fost M. PANESCU.

Eu pornisem pe jos deacasă însoțit de MAGDO ION care pleca în oraș. Am mers împreună pînă la B-dul Iancu Jianu și ne-am despărțit în apropierea statuiei Aviatorilor. Pe drum am vorbit cu MAGDO ION și în fața lui am desconfirat faptul că eu sunt din mișcare și am făcut parte din C.C. P.C.R. dar în urma luptei fracționiste am fost scos. Atunci am spus lui MAGDO și numele meu adevărat. MAGDO mi-a răspuns că el bănuia că nu sunt voiajor și că sunt un conducător al mișcării comuniste. Ajungînd în fața statuii, am spus lui MAGDO, "eu te las că am o întâlnire cu cineva din străinătate".

Nu i-am spus lui MAGDO nici cine este și nici locul întâlnirii. Am părăsit pe MAGDO am mers pînă la "Bufet" la stațiunea de mașini și am luat o mașină taxi. N-am fost urmărit de nimeni, MAGDO pornise spre oraș și nici mașina cu

care am plecat n-a fost urmărit de o altă mașină.

MAGDO ION putea să mă trădeze în felul următor: să mă urmărească neobservat printre copacii din parc până la Bufet în mod neobservat să i-a și el o mașină și mă urmărea din depărtare, și după ce am intrat în parc să observe și o altă mașină și cele două persoane coborâte din mașină intrând în foarte scurt timp după mine în par, apoi să caute un telefon public să informeze siguranța, care să trimeată agenți cu mașina și să ne prindă la locul întâlniri pe toți trei, sau să aștepte reîntoarcerea noastră. Să sună toate acesta ca un roman polițist și greu de crezut, că MAGDO ar fi putut realiza în așa scurt timp. Întâlnirea și discuția n-a durat mai mult de o jumătate de oră. La despărțire am propus ca să nu mergă împreună că până la stația de mașini este departe,

PATRASCANU nu este prea cunoscut și este periculos de a umbra pe jos împreună. Eu cunoșteam bine cărările și aleile în jurul lacului Băneasa, neasănate încă în anii aceia și am luat pe aceste cărări despărțindu-mă de ei. Contrar propunerii mele PATRASCANU a pornit cu delegatul pe jos spre oraș pe șosea și au fost arestați pe drum apoi eliberați amândoi. Dece n-a venit siguranța în parc să ne aresteze pe toți trei împreună? Eu cred că dacă siguranța mar fi urmărit pe mine ar fi căutat să ne prindă pe toți împreună în parc și cu ajutorul meu și prin faptul că eu n-aș fi putut da nicio explicație asupra întâlnirii mele cu PATRASCANU și cu un străin se dăvedește adevăratul motiv, venirea acestui străin în țară ca un trimis al mișcării revoluționare internaționale. În fața acestei importante capturări, pentru siguranță, ea nu mar fi menajat pe mine, care pentru siguranță nu mai prezentam o importanță serioasă prin faptul că nu mai făceam parte din conducerea partidului. Siguranța nu a știut că eu voi lua alt drum la întoarcere și astfel eu n-am fost arestat numai din întâmplare, împreună cu PATRASCANU și delegatul și cit știu la cercetarea lor, siguranța n-a pomenit de întâlnire în parc cu mine. Eu cred mai de grabă că PATRASCANU poartă vina acestei arestări prin faptul că a întâlnit cu delegatul direct la Hotelul Athenee Palace controlat permanent de siguranță și de acolo au pornit cu mașina și astfel a fost ușor urmărirea lor, deoarece PATRASCANU a fost mult mai bine

cunoscut decît mine de agenții siguranței.

Prin arestarea delegatului împreună cu PATRASCANU și mai ales punerea lor în libertate așa de ușor, privind explicația legat cu ață prin care ei căutau să justifice întîlnirea lor, mai de grabă dovedește că siguranța nu știa cine este persoana aceasta străină și arestarea sa produs spontan din inițiativa agenților care la-u urmărit, ori a fost menajat PATRASCANU, prin punerea lor în libertate.

După ce am fost scos din C.C. eu informasem siguranța prin agentul LUCACI că eu nu mai fac parte din C.C. și am fost scos și din C.G.S.U. Dealtrei a apărut și în presa internațională faptul că am fost îndepărtat din conducerea C.G.S.U. din cauza "incapacității!" Făcînd a vorbi despre persoane din care sunt compuse nouă conducere, am comunicat prin agentul că nu măi are niciun rost să măi ținem contact și am cerut să fiu lăsat în pace. Astfel am întrerupt legătura cu siguranța și așteptam hotărîrea C.C., care trebuia să primesc prin IMRE ALADAR, care ca om legal putea să mă viziteze și acasă la mine. Siguranța cunoștea din mișcarea sindicală legală legăturile noastre și de prietenie între familia noastră. Astfel întîlnirea noastră acasă la mine nu a reprezentat niciun pericol pentru el. Într-o zi eșind dela locuința mea împreună cu IMRE ALADAR, l-am întîlnit pe MAGDO în curte și l-am prezentat lui IMRE ca un simpatizant și nu prieten al meu care poate fi folosit în mișcarea sindicală în chestiuni tehnice. IMRE ALADAR a fost unul din 3 secretari care au luat locul meu în conducerea sindicală în C.G.S.U. În locul secretarului general a fost ales într-o conferință sindicală 3 secretari, ABRAHAM BERNAT, MOSCU KON și IMRE ALADAR.

Bu mă găseam împreună cu soția mea în situația grea materială și fără de lucru. Fiind în relații intime cu MAGDO am povestit lui despre situația mea și am spus desconfirînd prin aceasta că locul meu în conducerea sindicală a luat IMRE ALADAR, care a jucat un rol în înlăturarea mea din postul de secretar general al C.G.S.U., MAGDO mi-a ajutat materialicește. La începutul anului 1931 am primit prin IMRE ALADAR hotărîrea C.C. P.C.R. ca să mă deplasez la Buhuș și să organizeze mișcarea sindicală și să creiez organizații de partid în centrele industriale, Piatra Neamț, Bacău și Buhuș.

Am primit două adrese și 500 lei cât a costat biletul de tren până la Buhuș. Trebuia să lichidez locuința din București și să trimit soția la rudele ei la Brașov. M-a ajutat MAGDO cu 1000 lei împrumut. C.C. a fost lărgit din noi elemente, întors dela școala leninistă din URSS, C.C. și-a manifestat față de mine o mare neîncredere din cauza participării mele în lupta fracționistă și faptele mele de după hotărârea Cominternului am fost socotite continuarea luptei fracționiste și după înființarea secretariatului provizoriu. Aceste fapte a fost: 1) Ca secretar Gen. al C.G.S.U. am trimis un raport sindical la Profintern peste capul C.C. 2. Am fost învinuit că aș fi sabotat plecarea delegației în frunte cu mine la congresul Profinternului, cu scopul de a scăpa de tragerea la răspundere pentru introducerea fracționismului în mișcarea sindicală. În această chestiune nu eram vinovat deoarece delegația na plecat din cauză că a văzut trecerea pe Nistru și M. PANES-CU a sabotat organizarea a unei treceri clandestine pe Nistru). Pentru căderea însă a trecerii vechi care folosise C.C.P.C.R. sunt și eu vinovat, deoarece în anii 1928 și în 1929 am dat unele indicații destul de suficient pentru Siguranță ca să descopere toată tehnica și locul trecerii încă de atunci. Cu toate acestea pe această cale a fost multe treceri clandestine de oameni și material fără niciun acident, până la preluarea acestei treceri de către noua conducere a partidului. După lichidarea luptei fracționiste. Eu am aflat ulterior că a fost descoperit un agent provocator care locuia la Tiraspol și făcea parte din tehnica punctului de trecere și astfel siguranța cunoștea de mult înainte chiar chestiunea când treceam Nistru și plecam la Congres.

După plecarea mea la Buhuș am adus acolo munca sindicală și de partid, fără a avea vreo legătură cu siguranța. Venind la București, la o conferință sindicală, am dormit o noapte la MAGDO ION și am povestit lui despre participarea mea la o conferință sindicală, fără a da vreun amănunt și a vorbi de alte persoane participante și mă laudam de succesele mele de muncă la Buhuș.

De altfel din cauza caracterului meu de a pâlăvrăgii și de a mă lauda de importanța mea am desconspirat multe lucruri în viața mea în fața de persoane străină sau în fața oamenilor din mișcare. Astfel de pâlăvrăgie și laudăroșie eram foarte

obișnuit lucru în cercurile elementelor mici burgheze și intelectuale legate cu mișcare mai ales în cercurile conducătoare a organizațiilor de mase din București și a înlesnit dușmanului să descopere secretele mișcării revoluționare. Acest caracter prost, mic burghez al meu a costat mult și mișcării și mie personal.

În vara anului 1931 în calitatea mea de secretar regional a P.C.R. Regiunea Moldova, datorită neîncrederii C.C.P.C.R. față de mine pînă la rezolvarea situației mele, am fost lăsat timp de peste două săptămîni, fără legături, fără locuință și mijloace de trai.

M-am gîndit (lucru foarte ticălos) să caut legătură cu fostul agent de legătură cu siguranța LUCACI și pe baza serviciului meu pentru siguranță fără a cere bani să cerdela el 2000 lei. În așteptarea lui în apropierea locuinței în str. Forumbaru, unde locuiam în 1930 și locuia și agentul LUCACI, l-am întîlnit pe MAGDO. Am povestit lui MAGDO ION situația mea și el m-a ajutat cu 2000 lei. Dacă ar fi fost MAGDO ION agentul nu aș fi fost nevoit să vorbesc de situația mea materială ci pur și simplu, ceream bani și mergeam la hotel să dorm, nu flămînzeam și nu deranjeam pe prieteni, dar mai ales nu povesteam chiar și după război despre el ca prieten care m-a ajutat în momente grele. Un singur lucru a rămas neclarificat și mai rămîne ca semn de întrebare. Întîlnirea mea cu MAGDO în primăvara 1932. Eu am arătat în cursul anchetei că în primăvara 1932, am fost arestat într-o casă unde veneam ca să mă întîlnesc cu MOSCU KON, care împreună cu alții a fost arestat tot în casa aceea și am fost pus în libertate în condițiuni ca să preiau legătura cu Siguranța.

Eu am refuzat să mai dau informații în scris și am promis lui BANCIULESCU fie că voi căuta să preiau legătura cu LUCACI și prin el voi informa Siguranța despre activitatea mea și voi înlesni urmărirea mea și astfel siguranța va putea căpăta alte fire de urmărit fie că eu voi găsi pe cineva, prin care voi trimite informații verbale. Fapt este că eu nu am mai întîlnit cu LUCACI ci cu MAGDO ION tot în apropierea statuiei Aviatorilor și am povestit, lui că lucrez din nou la București la C.G.S.U. Nu pot reaminti dacă atunci am vorbit cu MAGDO despre angajamentul meu la Siguranță și în ce formă, sau mă

gindeam să spun la o altă ocazie de întâlnire, dar mi-aduc aminte că am cerut ca să menținem legătura între noi și să mă caute ziua în jurul lacului Floreasca unde umblam la pescuit. Analizând această problemă ținând cont de situația mea și gândurile mele de atunci, în mod logic trag următoarele concluzii. Am avut teama de a nu fi descoperit sau demascat de siguranță față de mișcare. De aceea m-am angajat față de BANCULESCU în condițiuni ca să dau informații dar să nu dau documente în scris. 2. Să am un om de legătură fără experiență și astfel voi putea da, nu cece dorește siguranța, ci să dau informații despre lucruri pe care socotesc eu că pot da fără pericol pentru mine sau să dau informații false ducând în eroare siguranța să înlesnesc urmărirea mea numai cu oameni legali, care activează pe linia sindicală și care sunt cunoscuți de siguranță. Să am un om de legătură de care pot săapa ușor, care nu mă trădează și face numai cece spun eu. Astfel de om am scotit că este MAGDO care cum credeam eu simpatizează cu mișcarea, și are în mine deplină încredere. Astfel aproape sunt sigur că eu am spus lui BANCULESCU că voi trimite informații prin un om de încredere al meu. L-am întâlnit pe MAGDO cu care am vorbit într-o formă din care să reiese că angajarea mea cu siguranța ar fi o tactică justificată și dăm informații nepericuloase mișcării revoluționare și am instruit pe MAGDO care a căzut de acord cu mine. În felul acesta în anul 1932 MAGDO ION a aflat ceva despre legăturile mele cu siguranța. MAGDO însă fiind un om fricos nu a avut curaj să vie la întâlnire cu mine în jurul lacului FLOREASCA, care se afla atunci neșanată încă plin cu stuferia și locuri de păscut pentru vite unde umbla prea puțină lume. El nu mă întâlnea niciodată după discuții ce am avut cu el în primăvara 1932 până la ziua grevei dela Grivița. Această întâlnire în februarie 1933 a fost cu totul întâmplătoare. Mergeam la o ședință conspirativă, sirenele sunau la Grivița. Era dimineața de vreme și pe strada Barbu dela Vrancea am întâlnit față în față cu MAGDO. El m-a întrebat ce este că sună încetinu sirenele și eu am răspuns că este grevă la C.F.R. și l-am rugat să nu spună nimănui că m-a văzut. Eu aflasem încă în 1932 că BANCULESCU eșise la pensie și am scotit că am scăpat de obligația față de siguranță. N-am mai văzut pe MAGDO ION până în anul 1939 după eliberarea

mea din închisoare.

Înainte de a fi fost din nou recrutat de Siguranță, de întâlnirea mea cu VINTILA IONESCU și N. TURCU în împrejurările cunoscute eu avusesem o întâlnire întâmplătoare cu BANCIULESCU pe str. Floreasa cum am arătat în cursul anchetei, promiseseam lui că deși nu mai fac parte activă în mișcare voi primi de a fi informator. Eu i-am amintit lui BANCIULESCU numele lui MAGDO ION, prin care aș putea să-i trimit lui unele informații despre mișcare, crezând că MAGDO era cunoscut de BANCIULESCU din 1932, dar el mi-a răspuns că nu-l cunoaște această persoană și că el va aranja altfel lucrurile. Cred că BANCIULESCU a aranjat cu VINTILA IONESCU recrutarea mea în toamna anului 1939, în împrejurările relatate de mine în cursul anchetei. Cu MAGDO ION eu am avut legătură și în 1939. El a activat atunci MOFR-ului avea legături cu soția mea ROZA LUCA care s-ă ocupa cu desfacerea obiectelor efectuate în închisoare de deținuții politic. Eu nu am niciun interes nici de a acoperii pe MAGDO ION, nici ca să infund, aruncînd pe spinarea lui crime nesăvîșite de el, din cauza că nu am reușit de a identifica absolut sigur agentul adevărat prin care am ținut legătură eu siguranța în anul 1930. Sper că pe baza acestor precizări organele competente va putea restabili adevărul fără a mai rămîne vreo îndoială la mijloc și eu voi fi liniștit în conștiința mea.

Nu știu dacă BANCIULESCU și VINTILA IONESCU se află la dispoziția organelor anchetatoare dar regret foarte mult că nu am avut ocazia de a fi confruntat cu ei în cursul anchetei și astfel să fie lămurite multe lucruri care eu singur nu am putut lămuri nici în cursul anchetei și nici în această memorie.

Concluzia mea asupra lui MAGDO ION și rolul său este că MAGDO ION nu a fost omul de legătură între mine și siguranța în anii 1930-1931 și n-a cunoscut legăturile mele cu Siguranța. În anul 1932 însă eu am încercat să-l folosesc ca om de legătură și la aceasta dată, MAGDO a aflat de la mine că eu am legătură cu siguranța. El a știut atît cît am spus eu și a acceptat să fie om de legătură între mine și Siguranța, dar în practic nu a îndeplinit această sarcină dată de mine.

O altă problemă care eu n-am putut lămuri și nu pot dovedi în așa fel ca să nu rămână nicio îndoială, este întâlnirea ce a avut loc între mine TEOHARI GEORGESCU și fostul Comisar șef al siguranței TURCU NICOLAE în anul 1939. Riscînd de a fi calificat și în timpul anchetei ca provocator, totuși am spstînut și sustîn și acum că aceasta întîlnire în trei a avut loc și cel mult aș putea să fiu greșit, ceace e puțin posibil, în ceace privește persoane participante ca organ al siguranței. Este știut că în cursul anchetei atît TEOHARI cît și TURCU la insistențele și argumentele mele am fost nevoit ca să recunoască aceasta întîlnire cu trei, dar apoi amîndoi și-au retractat declarațiile lor de recunoaștere care provocase și în mine oarecare îndoială momentane. Eu voi încerca de a analiza din nou această problemă pentru a da o mîină de ajutor organelor competente pentru demascarea și infringerea încăpătînării a lui TEOHARI GEORGESCU.

În anul 1928 cam în luna septembrie cînd am început activitatea în C.C. P.C.R. am avut o întîlnire cu T. BANCIULESCU fost subinspector general al siguranței. El a fixat un om de legătură care nu era prezent și pe care trebuia sălcaut la locuința sa indicat de BANCIULESCU. Acesta însă mi-a atras atenția ca să fiu cu băgare de seamă că omul pe care el numea comisar GEORGESCU, are rude comuniste care umblă la ei și a amintit de familia lui TEOHARI GEORGESCU. Acest agent locuia în s. r. Sf. Apostol la partea dreaptă a străzii începînd de la Calea Mahovei.

Fă TEOHARI GEORGESCU îl știam ca element activ pe linia sindicală la sind. Tipografilor încă în 1928-1929. Noi ne-am cunoscut și ne-am împrietenit mai bine în 1935 sau 1936 cînd ne găseam împreună la închisoarea militară Jilava, unde eu TEOHARI, MARCOVICI și IORDAN KOLEF am stat împreună într-o cameră, fiind ținuți izolați de ceilalți deținuți de către administrația închisorii. Restul de deținuți politici au fost ținuți într-un alt corp al închisorii.

Eu uitasem de mult împrejurarea în care luasem legătura cu agentul GEORGESCU în 1928 și nu mai aveam de mult legătura cu siguranța. Cu TEOHARI GEORGESCU m-am întîlnit din nou în toamna 1939, după ce în împrejurări cunoscute am reluat legătura cu siguranța prin TURCU NICOLAE și VINTILA IONESCU.

Incepind din toamna lui 1939 pînă la sfîrșitul lui martie 1940, am avut mai multe întîlniri cu TEOHARI, pe linia de partid. Stiu că BELA BRAINER se opunea ca T. GEORGESCU să fie ridicat în mișcare, datorită purtării sale cu ocazia arestării lui și abia după moartea lui BELA BRAINER eu și FORIS STEFAN, am hotărît ca în locul lui MORGHENSTEIN care a fost trimis în Basarabia, primul secretar al org. București, să fie numit T. GEORGESCU. Eu mi-aduc aminte că la prima întîlnire a mea cu TEOHARI, el m-a condus la o locuință în a cărei gazdă eu am recunoscut vechiul meu agent de legătură cu siguranța cu care mă legase BANCIULESCU în 1928. TEOHARI mi-a spus că această gazdă este un frate al său.

Eu nu știu dacă această persoană a fost frate, văr sau altă rudă a lui T. GEORGESCU., dar el așa mi-a spus că sunt frați. Este normal că pe mine m-a interesat ca să știu dacă această persoană m-a recunoscut și dacă este întradevăr fostul agent de legătură, sau nu mai este vorba de o asemănare între el și fostul meu agent de legătură cu siguranța în anul 1928. Imi era teamă să nu mă trădeze lui TEOHARI GEORGESCU, s-au chiar că deja m-a și demascat în fața lui. Aceste gînduri mă frămînta și m-a determinat ca să stau de vorbă cu acest frate a lui TEOHARI GEORGESCU.

Folosind faptul că TEOHARI eșise din cameră am stat de vorbă cu gazda și am constatat că acesta întradevăr a fost agentul meu de legătură cu BANCIULESCU și m-a asigurat că TEOHARI GEORGESCU nu știe nimic. Eu nu puteam să fiu liniștit cu această asigurare și am rămas cu teama că acest frate a lui TEOHARI are să mă trădeze, adică are să mă demaște față de fratele lui. Eram deci interesat ca TEOHARI GEORGESCU mai bine să afle într-o formă oarecare dela mine despre legăturile mele cu siguranța și să fie și el compromis în fața mea cu asemenea legături, ca să nu mă poată demasca fără demascarea sa proprie față de mișcare. De altfel această persoană își exprima dorința ca "fratele" său or să se retragă din mișcări să devină informator al siguranței și astfel să nu fie persecutat, arestat.

Cred că în felul acesta făcea presiune și el asupra lui TEOHARI GEORGESCU cu care dacă nu era frate în orice caz era în rudenie sau în foarte bună prietenie. În această situație

TEOHARI GEORGESCU fiind într-o măsură carecarea suspectat în mișcare, datorită purtării sale la siguranță cu ocazia arestării, iar eu aveam sarcina ca să clarific situația lui și depindea mult de mine, dacă să fie numit sau nu ca prim secretar al Bucureștiului și intrarea lui în C.C.P.C.R., nu-mi era greu să împing pe TEOHARI într-o situație compromițătoare.

Discutând cu el asupra situației sale în loc să adîncesc vina sa căutam să mă pun la adăpost cu fața de o eventuală pălăvrăgeală a "fratelui" său despre mine în legătură cu siguranța. Astfel am demonstrat în fața lui TEOHARI că în unele momente istorice în interesul mișcării revoluționare unii conducători importanți pentru a nu fi arestați și să aibă posibilitate de acțiune în libertate, pot să aibă legătură cu siguranța căruia să-i facă unele concesii dînd anumite informații, care însă să nu aibă influență vătămătoare și nu împiedecă avîntul mișcării. Am arătat ca exemplu că acum cînd s-a deslănțuit al doilea război imperialist mondial și este pericol să se transforme într-un război anti-sovietic și să fie aruncată și țara noastră în acest război, care a deschis și perspectiva revoluției socialiste, conducătorii principali ai partidului, trebuie prin orice mijloace să evite arestarea lor chiar prin a face unele concesii siguranței însă aceasta în foarte mare secret.

Am dezvoltat în fața lui TEOHARI teoria mea falsă oportunistă asupra unei tactici care era interzisă a fi folosită în partid încă din 1928 și care este împotriva moralului și principiilor partidului comunist.

Cu această teorie oportunistă, contrarevoluționară, am căutat de fapt justificarea faptelor mele trădătoare în fața conștiinței mele. Această discuție TEOHARI GEORGESCU, chiar dacă n-am spus atunci deschis și ceva concret despre legătura mea cu fostul comisar șef TURCU, el TEOHARI putea să tragă anumite concluzii să înțeleagă despre ce este vorba, mai ales cînd am cerut ca să nu vorbească despre această discuție nici în fața altor membri ai C.C. P.C.R.

Această discuție a fost preludivu a întîlnirii în 3 și a luării de anumite angajamente față de N. TURCU, de către mine și TEOHARI GEORGESCU.

În organizarea acestei întîlniri a jucat un rol hotărî-

tor, acel frate a lui TEOHARI, fostul meu agent de legătură cu T. BANCIULESCU în 1928.

În cursul anchetei nefiind în stare să reconstituiesc în memoria mea cum a fost pregătită și desfășurată întâlnirea în 3 și care a fost motivul care a determinat pe N. TURCU sau alt organ al siguranței să accepte ca doi agenți așa importanți se cunosc între ei, am dat declarații în multe variante și contra zicătoare și nelogice. Eu care trebuia să dau socoteala asupra activității vaste în timp de 24 ani și care pentru a nu fi demascată am creiat multe legende care apoi a rămas în memoria mea ca întâmplări reale, deasemeni în toată viața am minimalizat faptele mele negative și căutaș să le înmormintez să le uit, în haosul problemelor care ma înăpădit, în cursul anchetei nu eram în stare să reconstituesc exact faptele petrecute care trăiau numai undeva în subconștiința mea. Eu trebuia să reconstruesc faptele din frânturi de amintire și din cauza aceasta am avut nevoie de ajutorul anchetei.

Faptul că în 1939 am întâlnit și am avut o discuție cu T. BANCIULESCU în împrejurarea arătată de mine este un adevăr. Faptul că am luat angajament față de VINTILA IONESCU și TURCU deasemenea este adevărat confirmat și dovedit. Ulterior am avut câteva întâlniri personale cu TURCU și astfel el a fost persoana prin care am întreținut legătură cu siguranța este confirmat de însăși TURCU și mine, deci este incontestabil. Deoarece N. TURCU neagă adică a retractat întâlnirea lui cu mine și TEOHARI GEORGESCU precum și faptul că ar fi discutat cu mine despre tipografia C.C. al P.C.R. și despre TEOHARI GEORGESCU s~~e~~ pună în fața mea întrebare. Putea ore să fie un alt organ al siguranței cu care aș fi avut contact afară de TURCU și astfel să fi fost, altă persoană cu care am discutat despre tipografia despre TEOHARI și că la întâlnirea în trei arfi participat un alt organ al siguranței sau o altă persoană din mișcare și nu TEOHARI GEORGESCU? Să luăm pe rând toate contrazicerile ivite între mine, TEOHARI GEORGESCU și TURCU. Cine putea să fie un alt organ al sig. cu care aș fi avut legătură afară de N. TURCU? BANCIULESCU era în pensie el nici un caz nu putea să fie omul cu care să se întâlnească în case și pe străzi și să se ocupe activ cu treburile siguranței. VINTILA IONESCU de asemenea în calitatea sa de inspec-

tor general al Siguranței nu putea să ție legătură cu mine fără intermediu și în condițiuni în care s-a desfășurat toate întâlnirile cu organele siguranței, care am avut în toamna anului 1939 și pînă în martie 1940. Cu VINTILA IONESCU nu ne-am văzut decît odată cînd m-au luat cu mașina împreună cu N. TURCU și cînd cu această ocazie am acceptat să fiu informator a lui.

TAFIANU fost comisar șef al siguranței, deasemenea n-a fost și n-a cunoscut legăturile mele cu siguranța.

Rămîne deci N. TURCU și fostul meu agent de legătură, care am recunoscut în "fratele" lui TEOHARI GEORGESCU care deși după spusele lui nu mai făcea servicii ca polițist putea să aibă legături cu siguranța sau poliția cu vreun alt șef decît VINTILA IONESCU sau chiar cu acesta prin mijlocirea lui BANCULESCU. Se poate că N. TURCU cu care am avut legătura după ce am fost recrutat de VINTILA IONESCU și de el, mi-ar fi dat un alt agent de legătură.

Deci sunt mai multe variante posibile. Fapt real este că eu nu puteam fără mare risc să mă plimb cu N. TURCU pe străzi și restaurante, deoarece amîndoi eram foarte cunoscuți în cercurile mișcării din București și această problemă am și discutat cu N. TURCU și astfel am ajuns la locuința lui MONI SCHON pe str. Antim 10. Deși MONI SCHON n-a confirmat că aș fi folosit locuința ei pentru o întâlnire acolo cu cineva eu susțin și-mi amintesc bine că odată am folosit locuința luînd dela ea cheia și de două ori cînd era acasă și ruda ei cu care locuia împreună. Dease nea mi-aduc aminte bine că persoana cu care ~~m-am~~ am întîlnit în această locuință pe baza propunerii mele, a cumpărat niște pantofi de rafie, efectuați în închisoare de către deținuții politici. (MONI SCHON se ocupa împreună cu soția mea, cu desfacerea obiectelor trimise din închisoare la adresa soției mele). A fost TURCU personal la întîlnirea avute la locuința pe str. Antim, sau un alt organ al siguranței recomandat de el sau "fratele" lui TEOHARI, eu nu pot dovedi absolut cert cu cine m-am întîlnit la această locuință în moment ce N. TURCU neagă iar MONI SCHON contestă că aș fi avut cu cineva întîlnire în locuința ei. Cu "fratele" lui TEOHARI puteam să întîlnesc ori și unde n-am avut nevoie de o locuință conspirativă. Deci rămîne

TURCU sau omul lui TURCU, dar ar fi existat în acest timp un intermediar între mine și TURCU. Nici TURCU nici eu n-am cunoștință despre un intermediar care ar fi existat pînă la întîlnirea în trei. Astfel eu nu pot decît să susțin mai departe că nu poate să fie altcineva decît N. TURCU cu care m-am întîlnit pe str. Antim.

Am stat la întîlnirea cu VINTILA IONESCU și TURCU împreună cît și mai tîrziu la întîlnirile care le-am avut cu TURCU nu am recunoscut, că am fost membru activ în mișcare membru C.C.F.C.R. În timpul procesului am aflat din dosare că și NICU TUDOR a fost agent provocator și dela el siguranța a aflat calitatea mea în mișcare și chiar numele meu conspirativ CRISTEA. Eu promisesem lui V. IONESCU și TURCU numai atît cît voi auzi și eu între prietenii mei, nu mă angajasem definitiv, căutam să mă eschivez cît am putut, dar TURCU nu mă lăsa și cînd m-am întors din Basarabia și m-am întîlnit cu TURCU pe str. Antim la locuința lui MONI SCHON, el a căutat să mă angajeze permanent și pretindea chiar din ce în ce mai mult dela mine și ceream organizarea mai bine și permanentă a legăturilor în viitor printr-un agent de legătură. Cu ocazia aceasta a venit vorba și despre tipografie și TEOHARI GEORGESCU și a fost stabilită întîlnirea în trei cum am arătat în declarațiile mele în cursul anchetei.

Cum a fost organizată și de cine această întîlnire eu nu am putut reconstitui și nu pot nici acum deoarece nu am avut din partea lui TEOHARI GEORGESCU și nici din partea lui N. TURCU niciun ajutor nicio bună credință. Din potrivă ei au recunoscut formal ceace am declarat eu, dar au căutat să mă incurce și văzînd că eu nu pot dovedi absolut și neîndoielnic, această întîlnire în trei, ei au retractat declarațiile lor de recunoaștere. În memoria mea însă trăiește și nu pot ascunde, nu pot retracta declarațiile mele ce le-am susținut în tot timpul anchetei.

Fapt este că după această întîlnire în trei eu nu am avut nicio întîlnire cu TURCU ci cu o altă persoană care era "fratele" lui TEOHARI GEORGESCU - sunt aproape sigur de această - cu care m-am întîlnit de cîteva ori pînă la plecarea mea spre U.S.S.S. și nu lui N. TURCU ci acestui agent de legătură i-am predat copia raportului politic al C.C.F.C.R. către

Comintern. Eu admit teoretic că aş fi putut incurca lucrurile şi întâlnirea în trei ar fi fost între mine un alt organ al siguranţei şi o altă persoană din mişcare. Nu găsesc însă o altă persoană decât TEOHARI GEORGESCU în care am putut avea încredere şi am avut şi interes să leg soarta mea cu el datorită faptului că eram ameninţat de pălăvrăgirea din partea fratelui său, care putea să provoace demascarea mea. Întâlnirea în trei putea să fie între mine N. TURCU şi "fratele" lui TEOHARI GEORGESCU, dar eu nu văd rostul unei asemenea întâlniri. Sau în locul lui N. TURCU ar fi fost un alt organ al siguranţei, eu şi fratele lui TEOHARI. Asta ar fi însemnat întreruperea legăturii cu TURCU şi stabilirea prin mijlocirea fratelui lui TEOHARI GEORGESCU cu altă legătură cu un alt organ al siguranţei. Despre acest lucru însă trebuia să ştie şi N. TURCU.

Iată că sînt posibile şi alte variante în legătură cu întîlnirea în trei care persistă în memoria mea că a avut loc, însă putea să am confuzii în memoria mea, dar de lipsa de bună credinţă nu pot fi acuzat, eu am făcut totul ca această problemă să fie lămurită prin restabilirea numai a adevărului.

Dacă intradevăr nu ar fi fost întîlnirea aceasta în 5 cu participarea lui TEOHARI GEORGESCU, atunci se explică mai bine raptul că ulterior atît la Moscova în 1940, cit. şi după 23 august 1944, eu n-am discutat cu el în mod deschis despre legătura noastră comună cu siguranţa în anul 1939-1940. Atunci despre discuţiile noastre la Moscova şi de după 23 august în ţară, între mine şi TEOHARI GEORGESCU nu s-ar putea da o explicaţie logică. Din cauză că fratele sau această rudă al lui TEOHARI GEORGESCU, cunoştea despre legăturile mele cu Siguranţa, eu am rămas în permanenţă sub ameninţarea, de a nu fi demascat de această faţă de TEOHARI GEORGESCU.

Deacea în 1940 cînd TEOHARI împreună cu STEFAN FORIS se găseau la Moscova la Comintern, eu am căutat să-l întîlnesc singur fără FORIS şi prin diferite întrebări puse de mine în legătură cu arestarea mea la graniţă, rămînerea mea în URSS, după eliberarea Cernăuţiului, etc. am căutat să descopăr pe TEOHARI şi să aflu, dacă fratele său nu ma trădat. Căutam deasemenea să-l izolez pe el de fratele său şi am propus lui ca să intre în adîncă ilegalitate şi să rupă orice legătură

cu rudele sale și cu oricare prieteni ai săi, motivînd aceasta că o necesitate în condițiunile internaționale și interne care se desfășoară mișcarea de atunci.

După război, deasemeni în diferite ocazii sub diferite forme am căutat ca să aflu de la TEOHARI dacă n-am fost trădat de fratele lui și am legat cu el o prietenie și mai strîns, avînd în acelaș timp teama permanentă de el, ca în calitatea sa de ministru al Internelor, el poate să descopere trecutul meu ca agent provocator al siguranței. În vîltoarea luptelor în anii 1944-1945 eu uitasem complet tocmai evenimentele petrecute în 1939-1940 cînd am avut un scurt timp din noi legături cu siguranța și toate împrejurările. În memoria mea nu mai trăia decît foarte vag despre angajarea mea față de fostul inspector de siguranță D. ZAHIU la Brașov în 1925 dar aceasta n-a avut urmare decît în foarte scurt timp și ca în anii aceia am dat unele declarații cu ocazia diferitelor arestări, mai mult decît am recunoscut în fața de mișcare.

Cînd am auzit de la fratele meu în anul 1949 sua în 1950 despre pălăvrăgirile lui MUNTEANU ION fost agent de siguranță eu nu mă îndoiam că a aflat și TEOHARI GEORGESCU. Am văzut însă că el nu ia nicio măsură nici împotriva fratelui meu care a fost maior de securitate deci aparținea aparatului lui TEOHARI și nici împotriva mea n-a întreprins nimic.

Nici după ce la intervenția mea MUNTEANU ION fost agent de siguranță a fost arestat, după ce TEOHARI a stat de vorbă cu fostul șef comisar de siguranță N. TURCU nu mi-a spus nimic însă s-a cam izolat de mine și în acelaș timp am observat că TEOHARI GEORGESCU mă ocolește pe mine și să legat din ce în ce mai mult de ANA PAUKER. Credeam că TEOHARI a aflat ceva, mă bănuiește dar nu spunea. În orice caz TEOHARI GEORGESCU putea să aște, trebuia să știe despre trecutul meu și greu de conceput că în calitate de fost ministru al internelor n-ar fi știut nimic mai ales după arestarea a fostilor polițiști

În concluzie analizînd din nou legăturile mele cu siguranța în anii 1939-1940 eu am admis că o posibilitate faptul că la întîlnirea în trei în care am participat eu, un organ al siguranței TURCU NICOLAE și TEOHARI GEORGESCU cum am susținut pînă acum putea să fie o confuzie în cece privește persoana lui TEOHARI GEORGESCU. Totuși sunt o serie de amănunte

petrecute în cursul acestei consfătuiri în trei, de care am demonstrat în declarațiile mele date organului de anchetă și declarații date cu ocazia confruntărilor susțin mai departe vinovăția lui TEOHARI GEORGESCU. Acestea amănunte care persistă în memoria mea, mă determină ca să susțin mai departe că întîlnirea în trei, a avut loc cu participarea lui TEOHARI GEORGESCU și nu voi renunța la această convingere pînă ce nu mi se dovedește contrariu. TEOHARI GEORGESCU a avut toate posibilitățile de-a șterge urmele de polițist ale fratelui său, rudei care a jucat rolul hotărîtor în aranjarea acestei întîlniri în trei și astfel se pune în siguranță și să "dovedească" că eu nu sunt decît un provocator deoarece, nici un frate nici o rudă a lui n-a avut nimic cu siguranța.

Analizînd adînc viața și activitatea mea dela anul 1918 și pînă la 1940, cînd cu ocazia eliberării Basarabiei și a Bucovinei de Nord de către Armata Sovietică, am fost eliberat și eu din închisoarea din Cernăuți, nu pot să ajung la altă concluzie decît la cea mai aspră condamnare a mea însumi.

Indicînd faptele mele din punct de vedere obiectiv și dialectic, am fost un dușman pătruns în mișcarea revoluționară și am lovit-o dela spate fie direct în perioadele cînd am activat ca agent provocator al siguranței fie indirect cînd am încercat și ajutat de împrejurările, am reușit să mă desprind de legătura cu Siguranța. Fapt este că am trădat mișcarea din interes meșchin personal în 1924, în 1925 tot din acest interes meșchin și dintr-o pornire dușmănoasă împotriva conducerii mișcării ilegale m-am angajat la luptă alături de Siguranță împotriva P.C.R. În 1925-1928 aflîndu-mă în închisoare am căpătat o educație în colectivul deținuților politici, s-a crescut nivelul meu teoretic și politic dar cu aceasta a crescut și orgoliul personal individualist și ambiție personală de a ajunge în fruntea mișcării revoluționare prin orice mijloace. Caracterul ticălos, laș cînd e vorba de a se sacrifica, orgoliul și ambiția, moralul ușuratic mă împiedecă să deviu sincer față de partid și recunoscînd crimele mele să mă retrag din mișcare și să mă apăr de siguranță cu ajutorul clasei mele muncitoare. Deși mă frămîntă permanent remușcarea conștiinței, mă las împis sus în conducere de către siguranță n-am trăit în lupta fracționistă alături de alți trădători dușmani ai clasei muncitoare MARCEL PAUKER și DORI GOLDSTEIN.

Cu toate că am căutat diferită teorie filosofică proprie

pentru a liniști conștiința mea a justifica trădările mele sau a le minimaliza totuși în sine am fost nevoit să recunosc că am mers pe o cale greșită criminală împotriva clasei muncitoare și am înșelat-o în încrederea ei în mine. Am crezut că mergând la munca de jos voi putea munci cinstit, să mă reabilitez și să mă ridic din nou prin activitate sub conducerea noului C.C.PCR format după luptele fracționiste și astfel voi fi folositor clasei muncitoare în lupta sa revoluționară.

M-am înșelat amarnic și am înșelat partidul și clasa muncitoare. Siguranța n-avea gând să mă lase din ghiarele ei și cum am ajuns din nou la centru în fruntea sindicatelor revoluționare în 1932, reușind să mă descopere și să mă aresteze, BANCIULESCU TEODOR, m-a și forțat ca să angajez din nou ca informator. Dacă în 1932 totuși am scăpat de-a mai servi siguranța în mod direct se datorește mai mult faptului că el BANCIULESCU, a eșit la pensie și eu lucrând pe linia sindicală am reușit să mă sustrag pînă la arestarea mea în august 1933, de atenția siguranței. Astfel începînd din 1932 primăvara și pînă în toamna anului 1933 eu nu am mai fost în slujba siguranței și în 1933 cu ocazia arestării mele am refuzat să mă angajez din nou în fața lui N. TURCU de a deveni provocator din nou și astfel să mă scap de condamnarea de 20 ani muncă silnică care am avut-o în lipsă.

Am preferat acum ca să intru în închisoare și cu anide temniță suferiți pentru mișcarea revoluționară, pentru activitatea mea pozitivă să fiu ertat de faptele mele ticăloase în trecut. Iar m-am înșelat și am înșelat și mișcarea revoluționară și PCR, nu am făcut ce trebuia să fac. A veni atunci în fața mișcării, în fața partidului cu o autodemascare, ar fi însemnat o prăbușire deschisă, politică-morală a mea, ar fi însemnat de a scăpa de închisoare pe baza folosirii articolului din lege prin care este iertat trădătorul și aceasta se face cînd alții în fruntea cărora am stat în acțiunile de greve și organizarea clasei muncitoare în anii 1932-1933, rămînd condamnați la ani grei de temniță.

Nu am găsit calea justă nu m-am demascat. M-a împiedecat orgoliul de autoiubire, nu puteam să mă punsingur în stîlpul infamiei, nu eram în stare de a face acest lucru. Am rămas în închisoare bătăi, lanțuri ca și ceilalți deținuți politici, am suferit totul și am participat la luptele grele duse de ei împotriva

regimului de distrugere.

Am rămas însă și cu balastul în spinare și de și cu sufletul m-am rupt de siguranță de mult și m-am legat de mișcare, de fapt am rămas legat cu lagărul dușmanului nepuțințios când s-a dovedit atunci, când după ce am ieșit din închisoare în 1939 la sfârșitul acestui an din nou siguranța a reușit ușor să înfrângă rezistența mea individuală. Orgoliul m-a împiedecat să mă adreș la ajutorul mișcării, dar prin aceasta am dovedit neîncredere în fața clasei muncitoare frământările mele sufletești și morale n-au fost destul de adânci și astfel din nou am decăzut în mocirla trădării și am mers mai departe pe calea înșelăciunii atât în fața mea însuși și în fața clasei muncitoare până la ultimul moment, când tras la răspundere am început analizarea adâncă a vieții mele am mărturisit tot ce am avut ca povară în suflet.

Am mers pe drum greșit necinstit și după eliberarea țării de sub jugul fascist german și de sub dictatura antonesciană, de către victorioasa armată Sovietică, am rămas cu balastul pe spinare, ascunzînd trecutul meu trădător, am înșelat partidul și clasa muncitoare, Lupta mea de a ascunde trecutul m-a împins la alte acțiuni și manifestări antipartinice fracționiste, alături de ANA PAUKER și TEOHARI GEROGESCU iar fracționismul ne-a împins la devierea de la linia revoluționară marxist leninistă, am alunecat treptat la o linie oportunistă contrarevoluționară de dreapta care a putut dăinui cu toate consecințele sale dăunătoare asupra, construcției socialismului în țara noastră. Insuși din cauza existenței și a influenței în sânul C.C.P.M.R. a acestui grup fracționist, n-a fost posibil descoperirea mai de vreme a devierii de dreapta și a consecințelor ei asupra activității practice dăunătoare pe teren economic politici și social.

În ziua de eliberarea țării noastre de către armata Sovietică, 23 August 1944 mă găseam în armata sovietică pe front în Galiția. Eram numit șeful grupului care avea sarcina de a duce munca de lamurire în sânul populației în Ungaria, după ce această țară va fi eliberată de subjugul fascist german. Pînă la înaintarea spre Ungaria, împreună cu un grup comunist maghiar, FARKAS MIHAI, VOI ZOLTAN și alții duceam muncă de lamurire și de reducerea prizonierilor unguri.

Cînd s-a încheiat armistițiul, între URSS și România,

comuniștii unguri au fost foarte nemulțumiți de declarațiile lui MOLOTOV prin care spunea că , Ardealul în întregime sau în cel mai mare parte va fi redat României și am refuzat ca să prelucrez această chestiune între prizonieri. Aveam teama ca prizonierii care erau, să fie lansați în Ungaria la lupta de partizani, se vor demoraliza și vor trăda lupta. Ei promisese prizonierilor că dacă Ungaria va întoarce armele împotriva nemților, vor putea menține cel puțin Ardealul de Nord. Dealtfel însași RAKOS avea părerea ca Transilvania va reveni acelei părți care va eși mai devreme din război și se va alătura Uniunii Sovietice. P.C.M. de altfel nici după război nu recunoaște dreptul României asupra Ardealului și susținea că Ungaria a pierdut-o numai din cauza că România a eșit din război mai de vreme și a întors armele împotriva lui Hitler.

Eu am prelucrat cu succes declarația lui MOLOTOV între prizonierii unguri, peste voința comuniștilor unguri, care refuzaze să prelucrez această parte a declarației ascunzînd faptul că Ardealul nu va trece la Ungaria și nici Arbitrajul hitlerist nu va rămîne în picioare.

Eu dadusem promisiunea lui RAKOS că dacă cel puțin Transilvania de Nord va rămîne Ungariei eu voi trece la P.C.M. după eliberarea și a Ungariei. După 23 august 1944 cînd s-a încheiat armistițiul eu am făcut tot demersul ca să fiu demobilizat și să mă întorc în țară. M-a ajutat intervenția lui ANA PAUKER și astfel la sfîrșitul lui septembrie sau la primele zile a lunii octombrie 1944 m-am întors acasă. Cu ANA PAUKER am discutat^{de} mai multe ori încă la Moscova și la Bălți și Botoșani despre perspectivele și sarcinile noastre după ce țara va fi eliberată și ne vom întoarce acasă.

Am socotit pe ANA PAUKER care era membru în C.C.P.C.R. și reprezentantul partidului la Comintern și care a trăit mulți ani în URSS și în perioada reconstrucției socialismului ca cea mai indicată de a fi conducătoare a P.C.R.-ului. Am socotit pe ANA PAUKER , ca dintre toți conducătorii ai partidului lui ca este ce mai pregătita din punct de vedere politic, teoretic și cu cea mai vastă experiență în viața sovietică. În primăvara 1944 ne găseam împreună la Botoșani care fusese deja eliberat și așteptam înaintarea imediată, deci întoarcerea la București împreună cu Armata Sovietică eliberatoare. Cu această ocazie am discutat cu ANA PAUKER mai concret despre situația probabilă a partidului și a conducerii lui în țară

Am constatat împreună că viitorul conducător a partidului nu poate să fie STEFAN FORIS care fusese director general în timpul războiului și despre care nu aflasem nimic. Ne dădeam că ori a fost arestat și omorât ori a trădat mișcarea ca nu a organizat o luptă serioasă, chiar înarmată împotriva războiului antisovietic.

Eu cu ANA PAUKER ne-am apropiat, ne-am împrietenit și personal în anii războiului când am lucrat în aceeași linie deși la organizație, deosebit în anii 1943-1944 eram și eu membru al C.C.P.C.R., și pregăteam să mă întors în țară. Eu am spus lui ANA PAUKER vorbind despre perspectivele în țară și despre partid că ea împreună cu mine vom avea mare răspundere și rol hotărâtor în conducerea partidului și a evenimentelor politice în țară după eliberarea României de către armata sovietică. Spuneam lui A. PAUKER că am făcut și noi greșeli în trecut dar acum avem în fața noastră perspective și răspundere mare să ne ajutăm și să folosim experiențele noastre câpătate în URSS. A. PAUKER a luat ca ceva absolut normal ca eu și nu altcineva trebuie să fie conducătorul partidului și ca eu am promis solemn că o voi susține, o voi ajuta în muncă.

ANA PAUKER s-a întors în țară înaintea mea imediat după 23 August 1944, iar când m-am întors eu, deși oficial secretarul general era C. PARVULESCU de fapt însă ANA PAUKER devenise deja conducător politic și reprezenta P.C.R. în fața comisiei de control al alianțelor și la oficialitățile sovietice.

Cum am sosit în țară și am fost repartizat la muncă în C.C.P.C.R. am și intrat în contact strâns cu ANA PAUKER și am discutat cu ^{de} ea foarte dese ori, înțelegându-ne înainte de ședința colectivului de conducere asupra problemelor și acțiunilor politice. A. PAUKER a arătat încă atunci că ea luptă pentru a acapara în mîna ei conducerea partidului și în fața maselor a fost prezentate ca principale conducătoare așa apărut și în lozincile partidului ANA, LUCA, GHEORGHIU DEJ. Eu am arătat pe larg în cursul anchetei cum s-a născut și dezvoltat grupul fracționist în frunte cu A. PAUKER deaceia mă marginesc de a mai arăta unele fapte concrete care nu a fost arătate de mine în cursul anchetei fapte care mi-a mai aduc aminte. ANA PAUKER se legase și cu TEOHARI GEORGESCU, pe care a înaintat, susținut și de mine candidat la postul de Ministru al Interneilor.

Ea era mulțumită de situația ei, ca figură centrală și principală, însă nu-i plăcea ca în partid să fie secretar C. PARVULESCU. A început intrigari împotriva lui. Imi spunea pe ce bază este PARVULESCU secretar? ANA PAUKER acuza pe PARVULESCU că el n-ar fi fost ales de nimeni și dela sine putere a pus pe ușa biroului său titulatura "secretar genera l"

Mai târziu A. PAUKER mi s-a plîns că E. BODNARAS raspîndește între cadrele partidului nemulțumirea de ce nu este în frunte GHEORGHIU DEJ și apoi ANA și LUCA și aceasta ar face din punct de vedere naționalist, adică de ce să fie în fruntea partidului un neam român. Am arătat de altfel în declarațiile mele cum ANA PAUKER lupta ca să fie ea secretar general și cum ne-a dus pe mine și pe TEOHARI GEORGESCU cu subinfluența ei, cum ne-a izolat de secretarul general și semăna neîncrederea față de ea. Eu am arătat în cursul anchetei multe fapte și discuții am avut împreună cu ANA PAUKER care a scos la iveală rolul ei atât ca conducător și organizator a fracționismului, cât și linia sa oportunistă contrarevoluționară care influența activitatea mea practică și a lui TEOHARI.

În timpul războiului ea nu a demascată cardășia lui BRATIANU și MANIU cu ANTONESCU nici în rîndurile prizonierilor romîni, nici prin radio "Romînia Liberă" creînd iluzia în masă că partidului lor putea să joace un rol conducător, chiar în lupta contra războiului antisovietic. Ea n-am văzut perspectiva revoluționară mai de parte decît democrația burgheză și rezolvarea problemei agrare prin o reformă agrară burgheză. A lăsat moșierilor indiferent cît pămînt au avut, pîna la 50 ha. cu conacul și toate vilele. Sabotarea naționalizării vitelor, foștilor moșieri, chiar după ce au fost expropiat și cei care rămăsesse cu 50 ha. după reformă, a forțat statul ca să finanțeze vilele foștilor moșieri ca să nu se prăpădească vilele. Deasemenea dela agricultură care era sub, conducerea ANEI PAUKER a pornit finanțarea prin credite a viticulturilor chiabure ANA PAUKER, a împiedecat pedepsirea chiaburilor care nu preda vinul la M.A.T. și care au fost prins cu transportul vinului și garda financiară confisca după legea, vinu și mijloacele cu care transporta. Mergînd pe această linie, garda financiară a fost desființată și s-a încadrat la TEOHARI la miliție iar subconducerea lui a fost lichidat lupta împotriva speculanților chiaburi fie pe linie vinului, țuicii sau pe alte produse.

ANA PAUKER nu se grăbea de a împinge înainte revoluția

spre revoluția socialistă, se acomodează la condițiuni economice burgheze și conducînd administrația C.C.P.C.R. creiaza întreprinderi comerciale afaceriste la bursa și la piața neagră, întovarășie cu elemente burgheze afaceriste RADU XENOPOL și alții. Afacerile compromițatoare sau extins și la organizațiile de jos, în mod scandalos și în colaborare cu capitaliștii care subminea economia și finanța țării, cu specula cu afaceri la piața și la bursa neagra și nu era chip de a duce o lupta serioasă prin controlul economic, deoarece organul de stat, controlul economic se lovea peste tot, cu amestecul organizațiilor economice ale partidului în afacerile negre ale capitaliștilor. Aceasta a mers în plin pînă la stabilizarea monetară inițiată și realizată de P.C.R.

Desigur că dușmanii aruncau pe spinarea P.C.R. toată vina pentru inflația scumpetei și scaderea nivelului de trai a poporului muncitor și încercau să compromita "Guvernarea Comunistă". Se impunea ca o necesitate vitală de a merge înainte de a trece la naționalizarea mijloacelor de producție. Fără această măsură nu s-ar fi putut menține nici stabilizarea monetară efectuată la 15 august 1957. ANA PAUKER însă a fost împotriva naționalizării. În 1947 înainte de stabilizarea monetară eu am ținut o conferință economică în care preconizam naționalizarea marilor întreprinderi pentru a putea eși din greaua situație economică financiară și a îmbunătății situația masei muncitoare. ANA PAUKER nu era în țară. Cînd s-a întors și i-am povestit despre conferința mea, mi-a răspuns "rau ai făcut că la noi nu se pune acum problema naționalizării". Atunci ia mi-a adus ca părerea prietenelor noastre cu care s-a sfătuit este de părere că la noi este prematur încă, de a trece la naționalizare.

Această părere impusă de situația internațională momentană a fost privită de A. PAUKER ca ceva definitiv adică noi nu vom trece la naționalizare ani de zile și în colaborare cu burghezia vom putea conduce țara menținînd regimul economic capitalist. HILFERDINGISM; un stat capitalist organizat condus de un guvern de cualiție burgheza democrată, cu participarea și a comuniștilor. Cam așa privea ANA PAUKER perspectivele "revoluționare" la noi. Desigur că a stat pe loc ar fi însemnat moartea pentru revoluție adică prăbușirea ei la noi ca în Franța, darea afară a comuniștilor din guvern și schimbarea orientării țării în politica externă.

A și încercat TATARASCU să facă această cotitură. Folosind situația economică financiară grea, provocată de burghezie și grupul TATARASCU în guvern, sabotând consolidarea stabilizării monetare și lipsa de pîine, ca urmare a anilor de seceta, TATARASCU a propus în mod deschis și obrasnic ca să primi 500 milioane dolari de la americani, să schimbăm orientarea externă și să facem o schimbare și în politica noastră internă.

Desigur P.C.R. a știut și s-a orientat just, a forțat scoaterea grupului TATARASCU din guvern, a lichida apoi monarhia, deci din nou se pune problema naționalizării și a consolidării și pe linia economică financiară, cuceririle clasei muncitoare. Am propus ANEI PAUKER la începutul anului 1948 cînd am fost trimis cu o delegație economică la Moscova, ca să fiu însărcinat de a ridica și a cere sfat, asupra problemei naționalizării. Dînsa a fost contra spunînd: "dosar s-a spus mai de mult ca la noi nu se face naționalizare". M-am adresat secretarului general care m-a înțeles și astfel am primit împuternicirea de a ridica această problemă și am fost înțeles și la Moscova. În această perioadă cînd era clar că vom trece încurînd la naționalizare ANA PAUKER s-a ocupat de cumpărarea de întreprinderi de la capitaliștii străini și indigeni. În vederea naționalizării în perspectivă ANA PAUKER, a avut însărcinarea de a lua măsuri pentru readucerea în țară a bunurilor valorilor statului ce se găsesc în străinătate care erau amenințate de blocarea lor. A neglijat, a sabotat acest lucru și astfel foarte multe valori au fost blocate, iar ANA PAUKER a fost numai criticată.

ANA PAUKER, care se făcea cu atașamentul ei față de URSS, cînd țara a avut nevoie de pîine să cumpere în străinătate și trebuia să ne adresăm în primul rînd țărilor prietene sub pretext că "dece să adresăm mereu către URSS împotriva căreia România a dus războiul și ea are acum greutăți" cerea să adresăm americanilor să le dăm lor aur pentru grîu și porumb plin cu gărgarițe. Americanii ne-au înșelat și Uniunea Sovietică ne-a sîrit în ajutor cu cereale în anul 1947, ne-a salvat de foamete. Sub stratul acestei atitudini a ANEI PAUKER ese acum la suprafață.

În condițiunile istorice create prin înfrîngerea fascismului și eliberarea țării noastre de către armata sovietică, esatul revoluționar al clasei muncitoare pentru a dobîndi

di eliberarea sa de sub jugul burghezo-moşieresc, a fost pus de istorie la ordinea zilei. Libertate, democraţie adusă de armata sovietică eliberatoare, a deschis şi porţile închisorilor, a permis eşirea din ilegalitate a P.C.R. care a devenit astfel un partid de guvernământ, partid care avea rolul de a conduce întreg poporul muncitor la victorie. Era necesar şi normal ca să fie creat un P.C.R. mare şi puternic un partid de mase chiar şi numericeşte.

ANA PAUKER nu s-a ținut cont însă că deschiderea mai largă a porţilor partidului nu înseamnă neglijarea calitatii şi conţinutului de clasă al partidului şi a deschis porţile partidului așa larg şi de liberă trece că n-a intrat numai cei care n-au vrut să intre. Dînsa răspundea atunci pe linia organizatorică în C.C. P.C.R. Partidul a fost copleşit de mica burghezie oraşenească şi ţărănească a intrat în partid chiaburi, legionari şi tot soiul de duşamni. ANA chema pe muncitori otraviţi de legionarism la intrarea directă în partid, s-a luat la întrecere cu P.S.D., luptînd de a întrece pe P.S.D. numericeşte şi nu în calitate. TEOHARI GEORGESCU a încheiat cu ştirea şi aprobarea lui ANA PAUKER alianţa cu legionari lui PATRASCU. Eu am aprobat argumentările lui ANA şi am acceptat aplicarea ca ceva trecător necesar, pentru contra balansarea acţiunilor P.S.D. şi în condiţiuni cînd alegerile parlamentare jucau un rol important în lupta pentru putere. ANA şi cu TEOHARI GEORGESCU au mers mult mai departe.

Umflarea Partidului cu ţărănimea fără niciun criteriu a avut rezultat extern de păgubitor asupra politicii partidului faţă de sate şi influenţa negativă asupra alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare. Devierea de dreapta spre politica ţărănească se porneşte încă de aici şi din ce în ce se cristalizează linia politică oportunistă, contra revoluţionară a grupului fracţionist antistatal, în frunte cu ANA PAUKER şi influenţa acesteia asupra mea şi asupra activităţii mele practice, în diferite domenii economice politice. Eu am avut multe discuţii cu ANA PAUKER şi separat sîcu TEOHARI GEORGESCU şi nu eram de acord cu dînsii, dar relaţia prietenească familiară cu ei şi lupta mea de a mă menţine în posturile de comandă şi astfel împiedec descoperirea trecutului meu ticalos, mă lega de ei, am avut nevoie de ajutorul lor în caz de nevoie şi astfel nu am putut să fiu principial şi partinic în dezbaterile problemelor în conducerea partide-

lor. De multe ori am vorbit cu ANA PAUKER și exprimam nemulțumirea asupra felului cum lucrăm. Am arătat că nu lucrăm în colectiv, că partidul nu este condus și este lăsat în mână apratului, că problemele nu sunt discutate dezbătute în mod adânc, că fie care lucrăm de capul nostru în domeniile respective, pot să fac greșeli și apoi voi fi tras la răspundere etc. ANA PAUKER în mod foarte iscusit arunca vina asupra secretarului general și când spuneam că să vorbească cu el că ea are mai mare influență asupra lui, spunea că "nu mă ascultă pe mine se înconjoară de alții și e pornit împotriva noastră". Nu am văzut atunci că tocmai noi împiedecăm prin atitudine nepartinică armonia și colectivitatea în munca C.C. și în ambiția ei nemărginită de a deveni secretar general tocmai dorește asemenea stări de lucruri, pentru a-l compromite pe secretarul general și să-l izoleze.

Văzînd nemulțumirea mea în 1949 mi se pare ANA PAUKER mi-a spus: "Mai dute și tu și vorbește cu KAFTARADZE". Eu m-am dus la KAFTARADZE și între altele probleme ce am discutat am arătat nemulțumirile mele. I-am spus lui că am discutat și cu ANA asupra acestor neajunsuri în munca noastră a conducerii. M-a întrebat dacă avem sau vedem eventual o altă compoziție de conducere la care am răspuns, că eu nu văd posibilitatea alte formații și l-am rugat ca să vorbească cu secretarul general într-o formă ca să putem lucra mai organizat și mai colectiv. El mi-a răspuns că să punem în discuție în mod partinic în ședința secretariatului.

Am adus la cunoștința lui A. PAUKER, tot cece am discutat cu KAFTARADZE și atunci ANA a oțat în retragere, recunoscînd că și noi suntem vinovați, adică ea cu mine, că prea ne-am izolat de secretarul general și el are nevoie de sprijinul nostru. Dar lucrurile au rămas așa. Dimpotrivă ANA PAUKER se infuria dacă secretarul general se interesa de sectoarele care erau conduse de ANA, trecînd peste capul ei, adică discuta și cu alte cadre care se aflau sub conducerea ei. ANA PAUKER a fost foarte pornită și împotriva ridicării a cadrelor mai tinere în conducerea partidului. Partidul bolșevic făcuse observația că noi neglijem ridicarea cadrelor tinere și creșterea lor ca să ne i-a locul în conducerea partidului, cînd noi bătrînii nu vom mai fi în stare de a lucra. ANA PAUKER mi-a spus atunci. "Această observație este rezul-

tatul intrigării lui CHISINEVSCHI, care din ambiție bolnăvicioasă vrea să fie ridicat la secretariat". Mai târziu când CHISINEVSCHI a intrat în secretariat îl acuza că el nu face nimic, nu se ocupă cu sarcinile sale și bagă nasul în treburile altora stă toată ziua lângă secretarul general și face intrigăria împotriva noastră". Spunea că ei fac fracționism, discută și ei măsuri peste capul nostru.

În cursul anchetei eu am arătat multe fapte care dovedesc că de fapt devierea de dreapta în problema țărănească, a pornit dela ANA PAUKER și influența ei a răsfrînt asupra activității noastre în problemele legate cu sectorul agricol. Afară că a lăsat ca să fie copleșit partidul cu masele țărănești indiferent de clasă ea devenise o patroană a țărănimii,

În 1948 când am văzut că prețurile produselor agricole se ridică, începusem o mare presiune fiscală. ANA PAUKER a început să protesteze sprijinită de elemente de jos țărănești, a reușit să obțină o hotărîre a conducerii prin care am fost criticat că eu așjumuli țărănimea și am fost obligat să anulez amenzile pentru neplata impozitelor, să nu fac execuțiile silite, să eșalonez plata impozitelor. În acest sens a apărut și un articol în Știința, al cărui autor moral era ANA PAUKER. Rezultatul a fost neîncasarea în întregime a impozitului agricol în anul 1948.

Masa de țărani din care se compunea organizația de partid la sate, care era potrivnic impozitelor, colectărilor și colectivizărilor, nu numai că nu ajuta aparatul fiscal la încasarea impozitelor, dar puneă piedeci și trimetea reclamații neîntemeiate la C.C. și la Ministerul de Finanțe. Atitudinea șovăitoare la încasarea obligațiilor țărănimii în bani și natură (colectări) anularea din an în an a datoriilor rămase din colectări și datoriile către S.M.T. a încurajat sustragerea țărănimii dela obligațiile față de stat, a înlesnit îmbogățirea elementelor capitaliste la sate, a păgubit statul, a împiedecat crearea rezervelor de cereale suficiente pentru desființarea cartelelor și doborîrea prețurilor la piața liberă, prin intervenția economică a statului.

În politica colectărilor ANA PAUKER, a imprimat o linie țărănească și antistatală. Legile de colectări pregătite și susținute de ea nu se orientau după necesitățile, nevoile statului și a clasei muncitoare și după posibilitățile lor de

livrare cu totul arbitrare a țărănimii. Cu toate că colectarea a mers pe linie progresivă în creșterea cotelor după mărimea gospodăriilor, a rămas prea multă marfă la dispoziția țărănimii pentru vânzare la piața liberă, cu care putea să speculeze după voie, folosind faptul că milioane de oameni care n-au avut cartele de pâine, au fost nevoiți să plătească grâu cu preț de speculă. Creșterea prețurilor la cereale a împiedecat cooperarea în mod foarte serios în îndeplinirea sarcinilor de achiziție independent de slăbiciunile sale în muncă. De ex. în 1951 am avut o recoltă bogată în cereale. Planul de colectare însă nu acoperea nevoile statului și la urma urmei nici cantitatea fixată în lege de colectare pentru 1951 nu a fost colectată 100%. După o statistică prezentată la Consiliul de Miniștri a rămas la dispoziția țărănimii grâu marfă 10000 vagoane, și pe baza aceasta Centrocop-ul a primit sarcina de a achiziționa din recolta 1951 40.000 vagoane de grâu, ceea ce nu a putut realiza decât cca. 40%, până la sfârșitul lui ianuarie 1952.

Printr-o justă politică de colectare ținând cont de nevoile statului, lovind în tendința și în interesul de speculă al țărănimii, s-ar fi putut realiza aceste 40.000 vagoane de grâu pe linia colectărilor.

În perioada trecerii de la capitalism la socialism, când încă gospodăria individuală țărănească predomină, când la noi abia am avut 1000 de gospodării agricole colective și gostaturile slabe și prost gospodărite, impozitul agricol în natură (colectări obligatorii) este hotărâtor și ia determină bunul mers al schimbului economic între orașe și sate.

Politica șovăitoare și antistatală pe linia colectărilor a avut influență dăunătoare extraordinară și asupra alianței între clasa muncitoare și țărănimia muncitoare, ia constituia o piedecă în fața transformării socialiste a agriculturii. Numai vorbesc despre toate faptele dăunătoare construirii socialismului săvârșite în sectorul agricol condus de ANA PAUKER, despre jaful și desmățul financiar la Gostaturi, dezordinea și nimicirea tractoarelor la S.M.T., pieirea a sutelor de mii de porci și a milioanele de găini, datorită neaprovizionării țărănimii cu seruri și vaccinuri. Provocările în legătură cu comasarea, autolichidarea chiaburimii, provocări prin creierearea forțată a gospodăriilor Agricole Colective, etc

etc. sunt cunoscute toate aceste lucruri și dinainte și din declarațiile mele date în cursul anchetelor.

Toate acestea n-au putut fi văzute și analizate adînc și la timpul lor de către conducere, datorită existenței acestui grup antistatal fracționist, datorită lipsei de principialitate în critică și autocritică, datorită faptului că fiecare lucram după capul nostru și ne interesa mai mult de sectoarele despre care răspundeam.

Politica nejustă țărăneasă a provocat rămînerea în urmă a sectorului agrar, s-a produs o ruptură între înaintarea sectorului socialist industrial și a sectorului agricol socialist care a rămas în urmă și astfel a devenit cauza principală a lipsurilor în aprovizionarea orașelor și centrelor muncitorești cu alimente, și industria cu materie primă. Rămînerea în urmă a sectorului socialist în agricultură s-a răsfrînt și asupra ritmului de industrializare asupra reproducției largite și acumulare socialistă, provocînd greutăți financiare bugetare. Aceste greutăți m-a determinat la excese de măsuri de economie și de disciplină financiară în sectorul producției și investiției industriale și m-a împins astfel la frînarea de fapt a industrializării socialiste a țării și fie prin măsurile mele, prin directivele mele, fie prin acțiunea dușmănoasă sabotoare proprie a colaboratorilor mei am căzut în crima de sabotaj. La ANA FAUKER n-am observat niciun interes față de industrializarea țării. Cînd a apărut planul Marchal și s-a îngreunat importul de mașini din apus precum și relațiile economice cu țările din apus, se restrîngea tot mai mult, pentru contrabalansarea și de jucarea planului Marchal, am ridicat în fața lui ANA FAUKER ideia de a încheia un consiliu economic, în frunte cu URSS, în scopul unui ajutor reciproc între țările de democrație populară și URSS și combaterea planului MARSCHAL. ANA a cerut ca ea să ridice această problemă în fața ambasadei sovietice și s-a făcut propunere în acest sens ca apoi URSS să facă propunerea celorlalte state de democrație populară. ANA FAUKER a fost contra și m-a luat în rîs.

Am vorbit atunci eu cu ambasadorul peste capul ANEI FAUKER și propunerea mea a fost realizată, fiindcă Moscova a îmbrățișat și astfel a luat inițiativa în mîină pentru creierea consiliului de colaborare și de ajutor reciproc între URSS și țările de democrație populară.

ANA PAUKER s-a îmburghezit cu totul Caracteristica activității ei era târăgănarea, amânarea problemelor, lipsa de inițiativă și de interes față de construirea socialismului în țara noastră.

ANA PAUKER se bucura de mai mare încredere în partid și C.C. decât mine și de mai mare autoritate. După pregătirea ei teoretică și experiența ei vastă, acumulată în anii cât a stat și învățat în URSS, ea a trebuit să fie teoreticiană Partidului, dar pe ea o frământa ambiția de a deveni secretar general, conducător al Partidului. Bazându-se pe influența și autoritatea ce o avea în special asupra mea și TEOHARI GEORGESCU, prin bîrfeli, intrigărie ANA PAUKER a reușit să creieze o atmosferă de discordanță în sînul C.C.P.M.R. și să submineze încrederea reciprocă, unitatea și colectivitatea în munca C.C.-ului și să strecoare în Partid linia sa oportunistă contrarevoluționară.

Nu s-a putut vedea linia oportunistă contrarevoluționară a ANEI PAUKER, fiindcă ea s-a ferit de a manifesta în articole broșuri, conferințe, etc. în special despre problemele concrete ale construirii socialismului, și despre politica și acțiunile concrete ale Partidului și Guvernului, analizînd și explicînd teoretic din punct de vedere marxist leninist, aceste probleme. Numai din analizarea activității sale practice și a resorturilor conduse de ea, ar fi putut să iasă în evidență la timp linia sa oportunistă și de sabotarea construirii socialismului și ar fi eșit dacă n-ar fi fost subminate unitatea și munca colectivă și dacă n-ar fi fost înăbușită critica și autocritica în C.C.

Multe manifestări publice cu caracter teoretic ale mele care contrar liniei partidului și măsuri practice ale mele și ale lui TEOHARI GEORGESCU, poartă pecetea influenței liniei oportuniste a lui ANA PAUKER.

De ex.: în 1950 în raportul meu în Parlament asupra bugetului am făcut critica și autocritica în legătură cu reducerea nejustificată a numărului gospodărilor chiaburești și neimpunerea justă a acestor gospodării, la impozitul agricol. Am făcut demersuri la TEOHARI GEORGESCU pentru identificarea și impunerea justă a gospodărilor chiaburești cu cota în plus la impozitul agricol, prevăzut în lege. Această sarcină cădea asupra sfaturilor Populare care erau îndrumate de TEOHARI

RI GEORGESCU, ANA PAUKER nu numai că n-a susținut lupta pe care o pornisem pentru identificarea și impunerea gospodăriilor chiaburești, dar a susținut în discuții particulare cu mine referindu-se la învățătura lui Stalin, că în perioada trecerii dela capitalism la socialism, sub lovitura dictaturii proletarietului numărul chiaburilor descrește. Politica de îngredire suținea ANA PAUKER, nu numai că îngredește pe chiaburi, dar și lichidează o parte din ei înainte de a se trece la lichidare chiaburimii ca clasă, de aici se explică scăderea numărului gospodărilor chiaburești pe listele înaintate către guvern de Sfaturile Populare.

Această teorie ANA PAUKER a exprimat-o în diferite ocazii și în fața guvernului și altor membri din conducere cu ocazia discutării problemelor colectărilor și a impozitului agricol. Ea a neglijat rezoluția plenarei din 3-5 Martie 1949 care vorbește de creștere chiaburimii în perioada trecerii dela capitalism la socialism și în practica ei pe linia țărănească a înmormântat această rezoluție. Eu fără a cercetat operele lui Lenin și Stalin în această problemă, mi-am însușit teoria ANEI PAUKER și în 1951 tot cu ocazia raportului asupra bugetului în parlament în discursul meu care a fost aprobat de secretariat, am susținut că, scăderea numărului chiaburimii este normală în perioada aceasta.

Deși am arătat că, critica la adresa organelor respective, că nu se poate spune că toate Gospodăriile Chiaburești au fost puse pe liste și impuse ca atare prin faptul că am recunoscut ca normal scăderea numărului lor, de fapt am teoretizat încadrarea pașnică a chiaburimii în construirea socialismului și stingerea luptei de clasă la țară.

ANA PAUKER și după dînsa eu, am falsificat învățătura stalinistă. Intradevăr Stalin arată că unele detașamente de chiaburi neputînd rezista față de politica de îngredire a proletarietului, dispar înainte de lichidarea în masă a chiaburimii însă se ridică alții din rîndurile mijlocașilor. De această parte din urmă nu s-a ținut seama de către ANA PAUKER și de mine. Tot pe baza teoriei ANA PAUKER în Revista Finanțelor nr.3/1951, vorbind despre diferențierea dela sate am scris despre ridicarea în mase a țărănimii sărace în rîndurile mijlocașilor și am neglijat complet ridicarea mijlocașilor în rîndurile chiaburilor. ANA PAUKER a mers însă și mai departe. Sub conducerea ei s-a admis autolichidarea chiaburilor

și pătrunderea lor în gospodăriile Agricole Colective. Ea a fost inițiatoarea - sub pretext că trebuie încurajată țărănimii la producerea plantelor industriale - ridicării prețurilor în bani și să mai dăm și cantități mari de mărfuri industriale și fire de bumbac, fără a ține cont dacă beneficiază și chiarurii de aceste avantaje.

Sistemul de premii pentru recolta în producția plantelor industriale avantajat chiarurimea și creșterea elementelor capitaliste la sate.

Normele fixate pe hectar au fost mult subreal de producția obișnuită, iar pentru plus se aproba premii progresive mari.

Am avut o discuție cu ANA PAUKER în cabinetul ei în primăvara anului 1952, după demascarea devierii de dreapta și prelucrarea scrisorii închise a C.C.P.M.R. În această discuție eu am arătat politica noastră greșită față de chiarurime și a țărănimii în general, încurajând îmbogățirea ei, adică politica noastră a dus la creșterea elementelor capitaliste la sate, la care ANA PAUKER a răspuns: "de unde? chiarurii sunt strânși cu colectarea că nu mai pot răsufli și nu rezistă", ea deci a susținut mai departe scăderea numărului gospodăriilor chiarurești și cu ocazia stabilirii planului de colectarea cării și a laptelui, împreună cu Com. de Colectare, a prezentat iar scăderea numărului gospodărilor chiarurești, față de 1951 și la impunerea gospodăriilor la cote de lapte și carne a ieșit mai puțin decât cifra de control dată de Comitetul de Planificare.

După naționalizarea întreprinderilor și lichidarea rămășițelor moșierești, de mai multe ori am ridicat față de ANA PAUKER și GEORGESCU TEOHARI problema izolării și punerea la sub controlul statului a elementelor naționalizate și expropriate. ANA PAUKER a fost împotriva oricăror măsuri revoluționare generale împotriva burgheziei și a moșierimii naționalizate, și expropriate, precum și împotriva elementelor comprimate din Aparatul de Stat, pe motive politice dușmănoase.

Ea justifică atitudinea ei prin aceea că "Noi nu avem teritorii îndepărtate ca URSS Siberia, unde am putea strânge și izola împreună cu familiile lor aceste elemente dușmănoase". Motivul lui A. PAUKER nu stătea în picioare că de fapt putea să facă mult pentru izolarea acestor elemente și folosirea lor la muncă sub supraveghere la construcții de drumuri, căi

ferate, canal, irigație, asanarea terenurilor degradate, etc. și a acoperii astfel lipsa brațelor de muncă în construcții. În schimb a fost ajutat la emigrare burgheziei evreiască, iar restul lăsat liber să pătrundă fără control în posturile importante ca funcționari. Moșierii au fost concentrați în alte regiuni și raioane de origine lor în orașele centrele agricole, lăsați liberi și fără nici-o ocupație. De ex. la Sf. Gheorghe a fost concentrat cca. 300 moșieri din județe în alte județe unde au luat legături cu țărani și a organizat turburări țărănești, destrămarea gospodărilor colective proaspăt create

Nu știu care este atitudinea lui ANA PAUKER dacă recunoaște sau nu vinovăția ei pentru activitatea sa fracționistă antipartinică, antistatală și rolul ei, că nu am fost confruntat cu dînsa. Cînd am fost scoși din orice funcție de stat și de partid la ședințele plenare nici unul nu am recunoscut că noi am constituit un grup fracționist în sînul C.C.P.M.R. și ce păgubitor a fost existența acestui grup. Privind superficial nici nu s-ar fi putut constata existența unui fracționism și nici eu n-am văzut caracterul fracționist în legăturile mele și în discuțiile ce am avut în cursul anilor cu ANA PAUKER sau TEOHARI GEORGESCU și n-am cunoscut adevărata față a lui ANA PAUKER și scopul ce a urmărit. Mi s-a deschis ochii atunci cînd în cursul demascării a devierii de dreapta și a anchetei de partid, m-a împins la rezistență și la acțiuni de provocare împotriva unității partidului, iar cînd a văzut că chestia mea este pierdută și poate să fie și dînsa compromisă ANA PAUKERY și-a schimbat atitudinea sa pormind vehement împotriva mea. Atunci mi-am dat seama că ANA PAUKER urmărea provocarea unei crize în sînul C.C.P.M.R., schimbarea în conducere, împingînd pe mine la acțiuni, ca apoi să tragă dînsa foloasele, să ajungă conducătoarea Partidului, pentru care lupta tot timpul. ANA PAUKER în ambiția nemărginită voia să acapareze conducerea partidului și cu foarte mare abilitate a manevrat cu mine și TEOHARI GEORGESCU pe care ne-am ținut sub influența sa ascunzînd în acelaș timp scopurile ei. Cînd am văzut cu surprindere schimbarea a atitudinii lui ANA PAUKER am înțeles duplicitatea ei și scopul ce a urmărit prin împingerea mea la acțiuni antipartinice, m-am opit și m-am supus partidului, recunoscînd vinovăția mea. Autocritica mea la ultima plenară în mai 1952 la care am participat, nu a putut să fie adînc și absolut cinstit pentru că am mers pe

linia de a mă salva de complectă zdrobire politică morală. Deasemenea autocritica făcută în fața Com. de Control al C.C.P.M.R. a fost cu caracter general și m-am referit în ea numai asupra activității mele de după război și în special pe teren economico-financiar și în legătură cu devierea mea în problema țărănească.

Situația mea era groaznică. Am înțeles că desvăluirea păcatelor mele din trecut nu se va ține seama de nici-o bună intenție de bună credință în activitatea mea și voi fi socotit un dușman încarnat, care în mod intenționat conștient premediat a acționat pentru subminarea regimului și reîntoarcerea capitalismului. Deasemenea activitatea mea pozitivă va fi socotită ca demagogia cu scopul de a ascunde activitatea mea dușmănoasă contrarevoluționară și atunci sunt pierdut cu totul. Iată de ce nu am venit în fața Com. de Control cu autocritica care să desvăluie în mod cinstit crimele mele din trecut și să analizeze profund și amănunțit, izvorul, rădăcina faptelor mele antistatale și antipartinice de după război legate de ANA PAUKER și TEOHARI GEORGESCU. M-am îngrozit de perspectiva ce sta în fața mea, o pieire rușinoasă și am tăcut asupra trecutului meu cu speranța că voi fi trimis la o muncă de jos și voi munci cinstit pentru a mă reabilita.

A fost o formidabilă greșeală din partea mea. Am pierdut ultima posibilitate acordată de C.C. P.M.R. ca în mod cinstit partinic liber să arunc balasul trecutului și toată otrava acumulată în mine în cursul zecilor de ani care mă înăbușea să mă desbrac cu curaj și să nu pierd cu totul încrederea partidului în mine. Sunt convins astăzi că dacă procedam astfel vina mea ar fi fost judecată altfel de către partid și poporul muncitor. Eu am înțeles greșeala mea isvorită din orgoliu și din instinctul de autoconservare și după ce am fost arestat prin lupta grea cu mine însumi, am luat poziția justă devenind propriul meu judecător am scos din mine tot ce era negativ ticălos și am mărturisit toate vina, toate crimele săvârșite împotriva clasei mele muncitoare. Fără intenția de a minimaliza răspunderea și vina mea proprie, am arătat vina și răspunderea lui ANA PAUKER și a lui TEOHARI GEORGESCU cu care împreună formam un grup antistatal antipartinic în sânul C.C. P.M.R. și rolul răzbunător a lui în perioada lichidării capitalismului și a construirii socialismului în țara noastră.

În acest memoriu am analizat și am arătat și mai adînc faptele și rolul lui ANA PAUKER, ca o completare celor arătate în cursul anchetei și acum voi arăta și activitatea lui TEOHARI GEORGESCU, adică activitatea lui antistatală-antipartinică alături de ANA PAUKER și de mine.

Despre trecutul lui TEOHARI și despre interesul personal ce m-a legat cu el am vorbit și am încercat ca să lămuresc ceace n-am reușit pe deplin datorită poziției lui necinstite în problema trecutului nostru comun, căutînd să încurce lucrurile în loc să ajute la lămurirea lor. TEOHARI GEORGESCU este slab pregătit din punct de vedere teoretic și politici și nici după eliberarea țării de după 23 august 1944, nu s-a ocupat deloc cu educarea sa marxistă-leninistă.

Fiind un muncitor aristocratizat cu morală putredă burgheză, afemeiat, după ce ajunge secretar de Partid în C.C. și ministru de interne se pornește rapid spre îmburghezire, trăiește viața de ministru burghez, cu destrăbălări, care nu a fost văzut atunci în adîncimea ei și judecat cum se cuvine.

Pe lîngă faptul că TEOHARI era slab pregătit politicește datorită felului lui de viață a pierdut tot mai mult și simțul și instinctul de clasă a unui muncitor.

Neavînd pregătirea sa proprie s-a orientat imediat după 23 august 1944 după ANA PAUKER, care era atunci de fapt conducătoare a partidului, și în ea avînd toată încrederea a urmat linia și sfaturile ei, s-a legat de dînsa și de mine, care eram și înainte prieten cu el și eram legat și influențat de ANA PAUKER.

Astfel nebăgat de seamă am ajuns la un grup de prieteni care se sfătuiau reciproc și din care nu am arătat, a eșit fracționism prin manevrele dibace ale lui ANA PAUKER.

TEOHARI GEORGESCU a ocolit pe secretarul general cît a putut și în multe probleme se sfătuia cu ANA PAUKER și cu mine.

Ca ministru de Interne TEOHARI GEORGESCU nu a adus o politică de clasă. Fîcă cînd nu a fost forțat de partid el a menținut în slujbă pe vechi polițiști și jandarmi, s-a înconjurat de elemente străine clasei muncitoare care erau sabotorii lui principali, generali vechi, și neamuri ale nevestei lui pe care luase dela un subaltern a lui. TEOHARI se izola

de activiști vechi de partid trimis de C.C. în ajutorul lui la Interne și a luptat prin toate mijloacele pentru a împiedeca orice amestec a organelor de jos a Partidului în treburile organelor exterioare ale ministerului de interne.

Sub pretextul că cei din jos pot face greșeli sau abuzuri TECHARI interzicea organelor exterioare ale Securității de a face orice arestăru fără aprobarea cabinetului Ministerului. Astfel a înfrînt inițiativa celor din jos în lupta împotriva dușmanului de clasă și a înlesnit dispariția a multor dintre ei. Cabinetul lui TECHARI GEORGESCU compus de elemente străine a înfrînat în răspuneri izolarea elementelor dușmănoase respingînd propunerile venite de jos pentru arestarea lor. Am primit de multe ori recomandății dela șefii securității despre oamenii care duc activitate dușmănoasă și cînd am întrebat de ce nu sunt ridicați mi s-a răspuns că s-a cerut aprobare dela centru dar nu s-a aprobat. A fost arestat de exmpl. SAVINESCU dar centru a eliberat pe motiv că nu poate da în judecată pe baza legale. SAVINESCU a fost directorul călău la închisoarea Doftana. Pe urmă nu știu ce s-a făcut cu el.

MANOIU fost directorul închisorii la Chișinău se învîrtea liber la Dej, a fost recunoscut de SUSMAN AFANASE fostul însoțitorul meu care a dus la cunoștința securității dar nu a fost arestat. Pentru agitația contrarevoluționară deschisă și de răspîndirea svonurilor dușmănoase nu au fost ridicați și izolați, cei vinovați lucra nestingheriți. La Micfălău reg. Aut. Maghiară în 1950, a venit o persoană din Moldova în vizită la o rudă a sa, răspîndind svonuri dușmănoase în sat și ducînd agitația împotriva GOS-colului nou organizat la destrămat și a plecat liniștit fără a fi arestat nici ulterior, acesta a fost preludiul turburărilor la Moscova, unde dușmanii au folosit faptul că la Micfălău nu s-a luat nici-o măsură împotriva celor care distrusesese GOS-colul. Alt grup de dușmani a fost arestat de către securitate din reg. Stalin, dar din ordinul centrului a fost pus în libertate.

TECHARI GEORGESCU a numit milițieni din foștii jandarmi în secuime care subvechiul regim asupra și jefuia populația. Chiar în satul meu Lemnea șeful miliției a fost un vechi jandarm care era un element corupt, sperțar, care a

vîndut lucrurile confiscate de Miliție și a înșușit bani. Nenumărate ori am cerut lui TEOHARI ca să-l scoată dar nu l-a scos. La regiunea Stalin a fost șeful securității un om de încredere al lui TEOHARI, anume KALANSEK. Aceștia au avut ca mina lui dreaptă, unul fost agent al contraspionajului hor-tist cu școală specială. Aflînd acest lucru dela VARGA GAVRIL a am adus la cunoștință lui TEOHARI GEORGESCU eu cerînd ca să i-a măsuri. A trebuit ca să intervin de mai multe ori pînă cînd tipul a fost scos, formal însă deoarece a rămas mai de-parte sfătuitorul lui KALANSEK. Acest element dușman, poate și spion, numele nu-l mai rețin, nu a fost cercetat .

TEOHARI GEORGESCU n-a înțeles rolul Sfaturilor Populare ca organe locale ale Puterii de Stat, instrumentul dictaturii proletariatului. El le socotea ca vechile primării la dispoziția Ministerului de Interne de aceea s-a opus la orice propunere care s-a făcut pentru a se însărcina Sfaturile Populare cu treburi gospodărești, cu sarcini politice-sociale-cul-turale și menținea caracterul lor pur administrativ.

Dispoziția C.C.P.M.R. de a descongiona orașele de elemente neproductive pentru a ameliora situația de lipsa de locuințe nu a fost îndeplinite. Statul plătea lucrătorilor costul transportului de zeci de km. din cauză că negăsind locuința în orașe și centre industriale am fost nevoiți să rămînă la sate și să fie aduși pe cheltuiala statului la lucru, iar în acelaș timp, toată burghezia rămînea în locuin-țele spațioase. În Valea Jiului de exemplu din cauza lipsei de locuință era mare fluctuație de muncitori și nu se putea completa la număr necesar producției. În acelaș timp însă și locuințele proprietatea societății Sovrom-cărbune, au fost multe din ele ocupate de persoane care nu mai lucra în minele și alte mii de familii care nu aveau ce să caute în Valea Jiului, ocupa spațiul locativ. Am cerut lui TEOHARI GEORGESCU eu personal ca să scoată aceste elemente din Valea Jiului, dar el nu a luat nimic măsură.

Desitfel sub ocrotirea lui TEOHARI GEORGESCU corupția și șperțuri era în floare, cu locuințele în special la Bucu-rești.

Tin să arăt unele fapte care caracterizează cum a înțeles TEOHARI GEORGESCU lupta împotriva speculei.

În 1950 am avut o recoltă foarte bună în Moldova, iar în unele regiuni slabă. În timpul cît a durat colectarea cooperăției a fost interzisă achiziționarea de cereale, ca să nu stînjenească colectarea. În acelaș timp însă s-au năpustit asupra Moldovei "țărani" cu țidulă dela Sfaturile Populare din alte regiuni, cu însărcinare de a cumpăra "sămînța" și sute de speculanți fără țidulă și au cărat din Moldova trenuri în șir cu cereale. Chiar a fost creat un tren special București-Moldova, pentru transportul de cereale. Astfel a încăput în mîna speculanților mii de vagoane de cereale care au provocat ridicarea prețurilor și cooperăția nu a putut face față sarcinilor. Ne aducem aminte și specula cu zahărul și petrolul. Deși au fost puse la dispoziția orașelor petrolul lampant mai mult cît înainte de război nu era chip să desființăm rîndurile și scandaluri provocate de aceste la distribuții.

Speculanții în masă cumpăra petrol, zahăr în orașe și făcea schimb în natură înșelînd pe țărani și apoi specula pe muncitorii cu produse agraro-alimentare obținute în schimb cu petrol și zahăr. Un comerț masiv la negru care desorganiza activitatea cooperativelor și provoca ridicarea prețurilor. Cînd am cerut lui TEOHARI să i-a măsuri el a refuzat submotiv că nu are lege pe baza căruia ar putea să i-a măsuri împotriva acestui comerț clandestin și de speculă. În schimb Miliția șica pe țărani cu prețurile maxime la piață la produsele de sezon a căror prețuri nu pot să fie constante ci mișcă după sezon.

Atît eu personal cît și prin corespondența ministerului de Finanțe, am cerut lui TEOHARI GEORGESCU ca să i-a măsuri pentru identificarea gospodăriilor chiaburești prin Sfaturile Populare și să fie impus aceste gospodării cu cota de impozit în plus așa cum este prevăzut în legea impozitului agricol. Această sarcină cădea asupra Sfaturilor Populare care erau subîndrumarea unei comii guvernamentale condus de TEOHARI GEORGESCU. El nu a luat nicio măsură și are cea mai mare răspundere pentru neidentificarea gospodăriilor chiaburești și neaplicarea legii în cece privește cota de impozit în plus dela 20-25%. TEOHARI GEORGESCU în anii 1950-1951 din cauză că criticau mult activitatea lui în discuții particulare cu el și cereau să i-a măsuri care nu le convine și de alte cauze pe

care eu nu le cunosc a început să mă ocolească. În schimb se întâlnea și se sfătuia cu ANA PAUKER și mai des ca înainte. Însă la demascarea devierii de dreapta și luarea de măsuri de către C.C.P.M.R. împotriva mea, susținându-se vinovat și el mi-a luat la apărare solidarizînd cu mine. Cum s-a desfășurat demascarea mea și scoaterea mea din orice funcție de stat și de partid și ce atitudine a avut ANA PAUKER și TEOHARI GEORGESCU am arătat amănunțit în cursul anchetei, deaceia eu nu mai revin asupra acestei probleme. Deasemenea nu revin la o serie de alte chestiuni care am arătat în anchetă atât asupra faptelor care am săvîrșit împreună noi trei și altele făcute fie care în parte din proprie inițiativă și răspundere în sectoarele conduse de noi. Îndreptarea noastră și tragerea noastră la răspundere nu poate servi decît la întărirea partidului și a C.C.P.M.R. la întărirea unității și omogenitatea conducerii Statului și a partidului la întărirea încrederii poporului muncitor în conducerea sa, la întărirea regimului și a construirii socialismului.

Eu nu cunosc dacă ANA PAUKER ar fi urmărit conștient alte scopuri decît satisfacerea ambițiilor ei nemărginite de a acapara rolul principal în conducerea partidului, a deveni secretar general. Nici acest lucru n-a afirmat în fața mea niciodată ci am constatat din analiza dialectică a faptelor și a atitudinii ei în special cînd a început devierea și chestia mea. Nu știu dacă dînsa ar fi avut legături străine de unde a primit însărcinarea pentru activitatea dușmănoasă cu scopul de a submina regimul și a îndepărta de Uniunea Sovietică. Nu am observat a a ceva și nu am discutat cu dînsa și nici eu altcineva despre un asemenea scop. Stiu însă că ANA PAUKER în chestia emigrării liberă a evreilor a primit presiune dela legația Israelului. Acest lucru a spus-o chiar la o ședință a conducerii cînd susținea cu tărie propunerea sa, pentru a da drumul toți evreilor care doresc să emigreze în Palestina. Ea a tratat și chestiunea eliberării celor 7 spioni evrei pentru care legația a promis bani și care au fost pus în libertate împotriva opunerii secretarului general în împrejurările cunoscute. Dînsa a lăsat și pe părintele ei să plece în Palestina unde mai trăia și un frate al lui. Despre acest lucru conducerea n-a cunoscut nimic deși plecarea tatăl lui ANA PAUKER în Palestina era o chestiune politică nu era o chestiune

simplă personală. Acest lucru a și fost folosit de imperialiștii în campania lor împotriva Regimului de Democrație Populară. Tatăl ei a fost un dușman al comunismului deasemenea fratele care a fost în România în vizită la ANA PAUKER și a plecat din nou în Palestina. Eu nici n-am știut despre plecarea tatălui A. PAUKER în Palestina iar când mi l-a prezentat pe fratele ceream ca să-l oprească în țară că mure bine ca ea în calitate să aibă rude în străinătate. Dînsa mi-a răspuns că nu poate să convingă pe fratele să rămîna aici.

ANA PAUKER nu s-a rupt niciodată sufletește de fostul ei bărbat care a fost un dușman al clasei muncitoare și a URSS-ului. A păstrat și numele lui PAUKER. Poate acesta a avut influență demoralizată asupra ei și a împins-o în lagărul dușmanului dar subliniez că nu am observat și nu am știut dacă dînsa a avut vreo legătură străină dușmană.

Nu știu nici despre TEOHARI GEORGESCU dacă a urmărit conștient și a activat sub presiunea cuiva. El era complet sub influența lui ANA PAUKER mai ales în ultimii ani. Nu știu de discuțiile care a avut cu ANA PAUKER, dacă ei plănuiau ceva împotriva regimului sau dacă TEOHARI ar fi avut și alte legături. Am avut impresie că TEOHARI GEORGESCU prin cercetare dosarelor și a foștilor polițiști a aflat ceva despre trecutul meu și de aia mă ocolește. În ultimul timp încă mult înainte de reforma bănească știam unele manifestări de neîncredere față de mine din partea unor membrii din conducere ce a ce eu socoteam în mod greșit că izvorăște din niște intrigări. Nu mă simțeam în largul meu și chiar expiram dorința de a trece la o muncă mai jos.

Nu vedeam că eu m-îmburghezisem și m-am birocratizat, că m-am îmfundat tare în patima de vînătoare și pescuitul și munca mea o făceam fără tragere de inimă, nu adînceam problemele, nu urmăresc cu perseverență rezolvarea în mod just a problemelor și că las totul pe seama adjuncților mei, cărora le-am acordat așa mare încredere, că de multe ori am iscălit documente fără a citi măcar. Așa s-a putut întîmpla că din vina mea multe fapte criminale de sabotaj, au fost săvîrșite de adjuncții mei fără a le cunoaște eu și pentru aceasta am și luat răspunderea asupra mea și am recunoscut, ca și cum ar fi săvîrșite de mine direct. Nu ascultam pe nimeni decît pe tehnicienii mei, primeam documentării lor și am dat dispoziții fără a cerceta serios și documentarea părților reclamante.

Proiectele de plan și toate ce privea problemele economice eu am predat lui IACOB - deobicei - cerînd să facă referat și numai după aceea studiam și eu foarte superficial. Cercetările com. de Partid a stabilit în mod just că eu am lăsat conducerea ministerului în mîinile elementelor dușmănoase. În procesul meu, la interogatoriu SOLYMOS IVAN a recunoscut cum a sabotat munca Centrocopului din propria inițiativă, cum cu scopul de a desorganiza activitatea normală s-a dus la plan și a propus reducerea aparatului cooperativelor cu 40.000 oameni, dar despre aceea n-a vorbit că în acelaș timp a venit și la mine cu plîngere că Com. de Planificare cere reducerea numărului funcționarilor operativ în așa măsură că paralizează activitatea cooperației. SOLYMOS IVAN a povestit cum s-a împrietenit cu fratele meu TOTI GHEZA, cu scopul ca cu ajutorul lui se pătrunde în încrederea mea. Dușmanii a folosit această metodă ca să împrietenească cu frații mei și apoi prin ei să ajungă la mine ca NAGY VICTOR, SZABO ADALBERT și alții care au abuzat de relația prietenească cu mine, stabilită prin frații mei.

Așa s-a întîmplat cum am prevăzut în momentul cînd am hotărît ca în autocritică dată comisiei de control să nu vorbesc despre trecutul meu să nu vorbesc despre trecutul meu, să nu îngreunez situația mea și ala destul de grea.

Din nenorocire cînd am fost chemat la com. de Control și mi s-a cerut ca să fac autocritică în scris BORILA mi-a spus că să nu fiu lung și să nu vorbesc de trecutul meu că este cunoscut. Mi-a convenit acest lucru și în loc să fac totuș o autocritică adîncă care să cuprindă totul și trecutul meu am făcut așa general nu cu totul sinceră. Nici n-am mai fost chemat după aceasta ci am fost arestat.

După ce am înaintat autocritică mea a și apărut articole și documente de partid cu noi acuzați și caracterizarea mea ca dușman, care am adus activitate de subminare regimului actîni de sabotaj, etc. și apoi a intervenit și scoaterea lui ANA FAUKER și a început și demascarea ei tot ca element oportunist contra revoluționare. Eu am interpretat toate acestea cu totul greșit. Nu adînceam problemele, luam faptele izolate și căutam justificarea lor, sau priveam drept calomnie și bîrfeli împotriva mea, sau interpretare tendențioase a faptelor cu intenție de a mă distruge nu numai politici și moral chiar și fizic, că

după asemenea acuzații și interpretarea a "greșelilor" mele așteptam ca să fiu arestat. Sufeream atât în orgoliul meu și am fost orbit atât de orgoliu, întrucât am exprimat în față de soția regretul că în autocritică am recunoscut vina mea spunând că dacă știam că după autocritică mea voi fi tratat așa n-aș fi recunoscut nici atât cât am recunoscut. Asta a fost după ce a apărut în presă discursul secretarului general la consfătuirea minierilor care m-a lovit cel mai dureros. Înainte spuneam soției că eu am toată încrederea în secretarul general, că el nu va lăsa ca să fiu distrus cu totul. În disperarea mea mă frământa și gânduri de sinucidere, dar nu m-am împușcat, pentru că am socotit că asta ar fi o lașitate, fuga de răspundere și că prin sinuciderea mea aș fi dat arma în mîna dușmanului împotriva partidului și ar însemna recunoaștere că întradevăr sunt un dușman și am rămas legat cu dușmanii pînă la moarte.

Eu nu mă socoteam dușman, rupt cu totul de partid și de clasa muncitoare în ciuda păcatelor mele mari din trecutul îndepărtat și de faptele mele săvîrșite de după război, judecarea căroră, luat din punct de vedere obiectiv-dialectic nici eu nu puteam să nu recunosc că sunt fapte criminale împotriva clasei muncitoare și ele servea interesele dușmanului de clasă interesele imperialiștilor și lovea în regimul de democrație populară și în construirea socialismului în țara noastră.

Din punct de vedere subiectiv, sufletește eram rupt de mult de dușanii clasei muncitoare. De cînd am intrat în mișcare muncitoare, că de fapt o adevărată pornire dușmănoasă împotriva partidului am avut într-un moment de demobilizare și pierderea încrederii în mișcarea revoluționară în anul 1925, cînd m-am angajat în fața fostului inspector de siguranță din Brașov D. ZAHIU. După aceasta cînd m-am mai dezvoltat din punct de vedere teoretic, politic și eram convins de dreptatea clasei muncitoare și a partidului, m-am atașat clasei muncitoare și căutam să servesc interesele, că doar eram și eu muncitor, dar în acelaș timp oprit de orgoliu nu am folosit singur calea justă prin auto-demascarea și cu ajutorul mișcării să rup de siguranță. Credeam că voi putea servi cu adevărat interesele clasei muncitoare făcînd chiar anumite concesii dușmanului și siguranței și cu timpul singur voi putea să mă rup de ea. Judecata mea a fost o judecată oportunistă, lașă,

judecata unui om care nu a avut un adevărat devotament față de clasa sa gata de a se jertfi pentru ineteresele ei, în orice împrejurare și de a da și viața pentru cauza comunismului.

Un așa comunist n-am fost ci dimpotrivă, din interese meschine personale la multe momente grele, am continuat să trădez mișcarea ca agent provocator al siguranței în diferite perioade și împrejurări așa cum am recunoscut cinstit în cursul anchetei și la proces.

Arestarea mea ea o necesitate fără aceasta n-aș fi fost în stare să văd în mod just să mă judec în mod partinic obiectiv adînc pe baza legilor de fier al dialecticei marxist-leniniste, să văd adevăratul meu caracter adevărata mea față, înfrînînd orice orgoliu personal. Deși doream să tac să nu fac greutăți partidului și am și spus unor rude și prieteni care mă vizita în noua mea locuință, că eu nu vreau să lupt împotriva documentelor apărute, nu vreau să lupt împotriva partidului mă supun judecății C.C.P.M.R., nu eram în stare să nu combat în fața lor acuzațiile ce se ridicau împotriva mea.

Cu aceasta de fapt răspîndeam neîncrederea în conducerea partidului. Așa discuții am avut cu dr. KAHANE, cu SUTLER cumnatul meu cu TOTH GHEZA (frate) care după ce a fost scos dela școala Stefan Gheorghiu a avut frică să mă mai viziteze.

Soția mea trebuie să menționez a luat atitudine categorică împotriva mea și mă îndemna la spunerea în fața partidului, și la recunoașterea justă a acuzațiilor ridicate împotriva mea. Cînd am încercat să combat acuzațiile ea a strigat supărată la mine "ce vrei! pe cine crede pe tine sau partidul"? Iar altă dată striga "da ești un contrarevoluționar".

Ea mă critica și spunea că noi, adică și ea în condițiuni de trai ce am dus, ne-am burghezit. Era supărată de mine că am compromis-o și pe dînsa și mi-a spus că dacă voi fi exclus din partid are să despartă de mine. Nu am mai dus o viață bună cu dînsa și a umblat la Com. de Control și la Agitația și Propaganda la C.C. ca să întrebe ce să facă să despartă de mine sau să mai aștepte. Soția mea era atașată de ANA PAUKER pînă la idolatrizarea ei și nu mi-a putut erta că din cauza mea ar fi fost compromisă și ANA PAUKER că "am fi nenocit și pe dînsa" așa credea ea.

Soția mea ELISABETA LUCA nu a cunoscut trecutul meu

68

adevărat. Eu o socoteam pe dînsa ca o comunistă adevărată, cins-
tită, devotată partidului și cauzei clasei muncitoare și a URSS
lui. Ea este în acelaș timp foarte sentimentalistă față de
rudele sale și nu refuza ajutorul ei nimănui care se adresa la
la dînsa și astfel se lăsa înșelată de unii solicitanți care
nu merita sprijinirea ei și prin ea și sprijinul meu.

Din ce în ce am avut frică și care m-a determinat să tac
asupra trecutului meu în autocritica dată Comisiei de Control
nu am scăpat ci din vina mea mă apăsas și mai mult și con-
secințele voi suporta pînă la moarte.

C.C.P.M.R. avînd în fața sa cazul meu cu toate greutatea
sa fapte concrete, anti-partinice - grupul fracționist și alte
manifestări antipartinice, acte antistatale, acte de sabotaj la
Finanțe și în cooperatie, în sectoare de activitatea mea și al-
te fapte cu semn de întrebare, -legăturile cu diferite persoane
demascate ca dușmani legați dirijați din cercurile imperialis-
te spioni etc., plus faptul ascuns, legătura cu siguranța, bur-
ghezia în trecut, nu putea să mă judece altfel decît așa, cum
m-a caracterizat și m-a judecat în documente de partid. Nu se
putea să nu se nască și o serie de prezumții cît mai grave
împotriva mea care trebuia să fie lămurite.

În această situație, mai ales după ce în autocritica mea
n-am vorbit nimic despre trecutul meu de agent provocator
C.C.P.M.R.-ului a pierdut încrederea cu totul în mine și în
sinceritatea mea. Pentru acesta numai eu sunt vinovat, C.C.a
pus la o parte ori ce sentimentalism față de mine și judecînd
cazul meu din punct de vedere obiectiv dialectic pe baza fap-
telor negative cunoscute de acum și pe baza atitudinii mele
negative în autocritică, nu putea să tragă alte concluzii de
cît cele ce a ce și a tras și a adus la cunoștința poporului
muncitor prin documente de partid.

Eu care în trecut sub diferite teorii filosofice oportu-
niste am minimalizat și în cel mai mare parte am înmormînt-
tat legăturile mele cu siguranța adică n-a mai ținut în me-
moria mea decît cîtecava foarte vag nu am ținut cont ce
urmări grave pot avea faptul că și după 23 August 1944 nu am
venit sincer în fața partidului și nu m-am descărcat de
balastul trecutului. Nu mi-am dat seama ce influență sau con-

secințe pot avea acest balast asupra activității mele în viitor. Nu am ținut seama cu oportunismul meu, că deși nu mai am avut nicio legătură directă după 1940 cu dușmanul, rămânea mai departe cu balastul trecutului pe spionarea și însuși faptul în sine de a ascunde legăturile mele cu siguranța din trecut înseamnă că am rămas de fapt, în lagărul dușmanului. Nu am ținut seama de gravitatea crimei ce săvârșisem prin faptul că cu asemenea balast pe spionare am îndrăznit să pătrund în funcții atât de importante în conducerea partidului și a statului și în lupta mea pentru a păstra secretul meu voi fi impus la noi acțiuni antipartinice și antistatale, în mod inevitabil. Și așa s-a întâmplat. Ca să scape răspunderea trecutului trebuia să lupt pentru a-mi asigura poziția mea ca membru C.C. și să lupt pentru postul de comandă în partid și stat. Pentru aceasta trebuia să am sprijinul și a altora care să mă susție și asta am găsit în ANA PAUKER și TEOHARI GEROGESCU în mod special și fiind atașat de ANA PAUKER care avea și ea scopurile ei ambițioase de a devenii conducătorul principal al partidului, am devenit un tovarăș al ei în acțiunea fracționistă și am urmat pe dînsa și în linia sa oportunistă contrarevoluționară. Lupta mea pentru a nu fi demascată și trasă la răspundere m-a determinat ca să resping orice critică împotriva greșelilor mele în muncă și să-i împiedec amestecul partidului în sectorul meu de activitate. De asemenea această luptă m-a împiedecat să nu fiu principial în critica și autocritica, deoarece ori care analizare a unor greșeli mai serioase ale mele s-au a colaboratorilor mei putea să deschidă calea spre descoperirea trecutului meu. Iată de ce eu nu puteam să am vigilență de clasă, și luam în mod neprincipial la apărarea cadrelor mele cînd s-a ridicat împotriva lor diferite acuzații și nu puteam să am nici față de ANA PAUKER și TEOHARI o atitudine principială în critica și să lupt împotriva greșelilor lor în mod consecvent atunci cînd vedeam bine aceste greșeli care de fapt au fost mai mult decît greșeli. Și așa mai departe lupta pentru ascunderea trecutului a devenit un scop fără măcar sămi dau seama care determina poziția mea, care m-a izolat de partid și a respins ajutorul colectivului partinic și astfel greșelile mele a cumpătat un caracter de sabotaj criminal și linia mea în activitate n-a mai fost linia partidului ci o linie oportunistă deviatoare contrarevoluționară care frîna constitu-

rea socialismului și care determina acțiunile mele în practică.

Eu n-am avut nicio legătură conștient cu dușmani și n-am fost șantajat de nimeni și forțat pe baza faptului că ar fi cunoscut trecutul meu la acțiuni dușmănoase. Eu credeam în mod sincer că am adus mare aport în răsturnarea regimului burghez-moșieresc și aduc mare aport construirii bazelor socialismului în țara noastră și mă stăruiam ca să am cât mai mult succes în sectorul meu de muncă care da multe ori a îngustat vederea mea față de interesele altor sectoare. Credeam că dacă va fi descoperite păcatele mele sau chiar eu într-un moment potrivit sigur mă voi hotărî să arăt partidului și părțile negative, grave din trecutul meu, voi fi ertat pe baza activității mele pozitive pe baza aportului meu duse revoluției și construirii socialismului. Când a fost demascat RAJK LASZLO în Ungaria mi-am zis. Am și eu în trecutul meu trădări, ani de șovăeli pentru care aș putea fi tras la răspundere dar cel puțin eu n-am nicio legătură cu dușmanii și acum lucrez cinstit și pentru cauza clasei muncitoare și lupt hotărît împotriva dușmanului dinăuntru și dinafară țării noastre.

Cî de fals a fost această judecată a mea mi-am dat seama prea tîrziu. Numai după arestarea mea și după analizarea adîncă a eului meu în mod obiectiv fără nici un amenajament față de mine însumi, lăsînd la o parte minimalizarea faptelor și justificarea mea cu faptele mele pozitive și simțurile mele subiective de simpatie ce am avut față de clasa muncitoare și a mișcării revoluționare. Am putut constata și am fost obligat de conștiința mea să recunosc că de fapt am fost un dușman.

Am fost nevoit să recunosc întîi în mine și apoi în fața anchetei în fața partidului și a întregului popor vinovăția mea fără rezerve și să dovedesc tocmai din sincera mea recunoaștere a faptelor mele criminale, că nu sunt cu totul rupt de clasa muncitoare și de partidul ei conducător și să lepăd totul din mine ce ma ținut legat de lagărul dușmanului. Nu a fost ușor că mă ridicasem prea sus și căderea a fost mortală din punct de vedere politic și moral și putea să fie mortală și din punct de vedere fizic. A lupta pentru justificarea, minimalizarea faptelor sau a da altă interpretare a lor, mai ales a celor de după 23 August 1944, decît ceace a dat C.C. al FMR indiferent dacă cum e și normal poate să fie și eroi în unele

cazuri ar fi însemnat din partea mea o acțiune mai de parte dușmănoasă. Ar fi însemnat o provocare din partea mea, ar fi însemnat de a servi interesele dușmanului a mă pune steag de luptă în mîna sa împotriva partidului, împotriva poporului muncitor din țara noastră. Am recunoscut absolut sincer că dreptatea este din partea partidului și a poporului muncitor și dreptatea este ca să trag toate consecințele vinovăției mele și să fiu condamnat prin justiția poporului după cum merit, după faptele mele.

Sentința a fost grea, dar eu eram gata să plătesc și cu moartea păcatele mele și m-ă pregăteam, cu sufletul împăcat să fiu executat după sentință deși era dureros să mor așa tragic cu gîndul că am fost socotit pînă la moarte un dușman încarnat veninos periculos care trebuia să fi strivit și în a cărui îndreptare Partidul și poporul nu poate să pună nicio nădejde nicio încredere. Nu este ușor pentru mine nici de a trăi în condițiune de condamnat la muncă silnică pe viață nu pentru ideal pentru care te sacrifici și ai nădejde că se va îndeplini, ci pentru crime împotriva realizării idealului a întregii omeniri muncitoare care este și idealul tău. Nu mai sunt nici tînăr și sănătos, n-am mult de trăit, nu o să am posibilitatea de a da un aport fizic cît aș putea da după capacitatea mea intelectuală de a repara cît mai mult și a răscumpăra cît mai mult vina mea și a recuceri încrederea poporului muncitor în mine. Totuș am o bază morală de trăit și de luptat pentru viitor. Această bază morală pentru mine este faptul că am reușit să desbrac tot balastul, să scot toată otrava din mine care mă înăbușea, mă îneca și m-a pus afară din rîndurile oamenilor muncii cinștiți și mă simt ca un om nou născut și mă simt legat sufletește mai mult ca oricînd de P.M.R. de poporul muncitor și am deplină încredere în victoria comunismului pe întregă lume. Am baza morală pentru viitor pentru că cu actul de comutare a pedepsei de moarte, conducerea partidului și a statului și-a manifestat un semn de încredere față de mine care mie îmi va lumina viitorul și este o încurajare ca să privesc viitorul meu cu speranțe că încrederea abrobată voi putea lărgi prin purtarea și munca cinstită în orice condițiuni în care voi executa osîndirea mea.

Mulțumesc din tot sufletul conducerii partidului și a statului acest sem de încredere acordată mie prin salvarea vieții mele care va fi acum cu totul al partidului și a poporului muncitor. Făgăduiesc conducerei că voi fi dem de acest sem de încredere și voi face totul ca să mă reabilitez la maximul posibil în condițiuni abrobate în executarea pedepsei dreaptă ce mi s-a dat. Vin cu rugămintea în fața conducerii ca să mă scoată din această strășnică izolare de viață și să fiu trimis la munca care pentru mine nu va fi silnică.

București 5 noembrie 1954

ss/VASILE LUCA

Memoriu

Aflând condamnarea mea la moarte de către Tribunalul Militar Suprem am înaintat o cerere de punutare la pedesii către Prezidiul Marelui Adunare Națională. Pentru susținerea cererii mai întâi această memoriu către organele competente în ultima speranță de a mă salva viată și de a obține acordarea în acest moment decisiv încrederea și să mă pun la ultima încercare de se am posibilitate că chiar în condițiile de muncă silnică se pot dovedi partidului și poporului că cu toate crimele mele săvârșite de mine împotriva clasei muncitoare am rămas sufletește legat de ea și partidului ei conducător. Eu nu am debarasat tot ce am avut în mine putred și regret cu adevărat ce a se am făcut și voi căuta de a fi în viitor cu tot devotamentul se repar vina mea și se merit încredere acordată.

La procesul meu am acceptat cu încrederea că se va ține cont de faptul origina mea socială de muncitor și sinceritatea mea cu care am recunoscut în mod cinstit toate păcatele mele

2
Toate crimele săvârșite de mine atât înainte
de subregimul burghez-mosieresc cât și
după 23 Aug. 1944. Eu nu am avut altă armă
de luptă de apărare pentru a succi o cir-
cumstanță atenuantă decât mea sinceritate
prin care puteam se dovedesc că mai
existe în mine un firicel de nunciator
și nu sunt rupt de tot de clasa nunci-
toare și în sufletul meu de multe
am reușit se scot toate stravi a
trecutului și să rămân legat de clasa
nunciatoare și voi putea în viața viitor
indiferent în ce condițiuni folositor
cauzei ei și a partidului ei conducă-
toare. Nu mi-a fost acordată această
circumstanță și sunt condamnat la
moarte pentru sabotarea economiei
naționale adică a construcției sovia-
lizei în țara noastră.

Eu recunosc că la proces nu am
desvoltat la interogatoriu în mod atât
de adânc problema activității mele anti-
statale și antipartidice cum am făcut
aceasta în cursul anchetei luate de
organele anchetatoare. ~~Interogatoriul~~ Mi s-a
părut că în legătura cu problema
sabotării economiei naționale am în-
țeles singurul responsabil ideologic
și faptos în alți trei complici ai mei
care au executat orbeste directivele mele
și împreună au ~~și~~ format grup
și de fapt absolut toate răspunderi

apăsă numai pe mine. Deacea eu pe lângă faptul că am recunoscut ca prin ipoteză vinovat care prin directivele liniilor data de mine pe baza conceptiilor mele am scos la iveală și faptele concrete de sabotaj săvârșite de coacuzatii chiar pe răspundere proprie. Eu nu am avut astfel posibilitate ~~faptul că pot~~ de a arata că tot ce sa petrecut în sectorul economic financiar (adică cele negative) se datoraste numai mie și a complicitilor mei prezenti în boxa. Astfel nu as putat să iasă la iveală faptul că sabotajul economic financiar nu este și nu poate se fie numai opera lui Vasile Luca care ținea și spânzura în sectoarele pe care le conducea.

Era imposibil de bucurile se ajungă acolo unde a ajuns și se fie săvârșite de mine singur. Eu în declarațiile mele în cursul anchetei am relatat de fapt rolul lui Ana Paucher și Teohari Gheorghescu în toate aceste fapte criminale dar totuși ca nu va izolat fie care pe sectoarele lor. Cumva văd și mai bine ~~de~~ adică se esit la iveală și mai mult faptul că tot ce sa întâmplat după în partid și stat nu pot fi izolate de existența grupului ~~antif~~ fractionist anti Statul și antipartidic a căruia adeverat conducător și organizator a fost Ana Paucher și că linia politivistă contra revo-

76.
Intionare a mea nu este decât oglindirea
conceptiei politico-economice a grupului
fractiunist a cărei ideologie principală
era Ana Pauker. Cu de fapt am arătat
în declarațiile mele cu ce dibacie atât în for-
ma, cât și metodele ~~aceste~~ ale a asuma
caracterul organizat și scopul ei urmând
ca cu ajutorul nostru se scapare sub
conducerea sa comanda statului și a parti-
dului în mâna grupului fractiunistă
~~dar~~ și se introducă conceptiile sale contra
revolutionare. ~~Dar~~ dacă nu a și fost
demonstrat la timp putea să crească
condiții favorabile pentru restaura-
rea capitalizării.

Rog a se ține cont de aportul meu
în demascarea acestui grup antistatal
în cursul anchetei și de faptul că
m-am oprit în cursul actiunilor cri-
minale, când am fost impins contra
partidul la actiuni deschise cu ocazia
demascării serviciu de dreptă.

București 8 Oct 1954 ora 22 Pauca

Memoria

77.

Care afirmat că conducătorul ideologic a grupului fracționist anti-statal și anti-partinic a fost Ana Paucher și eu de fapt am introdus în viața practică concepția oportunistă a curentului revoluționar pornite de la ea. Eu și de fapt și discutii care au avut între mine Ana Paucher și Teohari Gheorghescu dovedesc că Ana Paucher nu numai că nu văzută perspective revoluționare dar a avut poziție împotriva înaintării curentului revoluționar socialist, după 23 August 1944. Astfel în perioada 1944-1945 afacii de rele arătate de mine în cursul anchetei mai sunt fapte care dovedesc atitudine potrivnică lui Ana Paucher față de linia Partidului pe care căuta să impună în pătrunderea elementelor stăruinoase, legionare, țărăni, chiburi și masa de mișcări burgheze. În această perioadă Ana Paucher care se ocupa deja și cu administrația (Căp. P.C.R. a fost format această administrație într-o organizație de afaceri comerciale în asociație cu cetățenii soc-

2
tăți de fapt pur capitaliste⁷⁸ în
participarea unor baccist bur-
ghezi ca Radu Keropol și alții
se ocupa cu afaceri comerciale
cu import export, cum și
intreprinderi de la capitaliști
străini și indigeni. ~~Organiza-~~
~~ția~~ Atunci când Partidul a
inceput se lupta împotriva
speculantilor la bursa neagră
și împotriva afacerilor comercia-
le la negru, ca se compromi-
tate această luptă a partidului
și însoși partidul, Ana Pau-
cher s-a ocupat cu cele mai
murdare afaceri împreună cu
alți capitaliști care au intrat
cu capitalul lor la bursa și
piața neagră. ^{pe timp} Pentru aceasta a fost
înființată și organizată de
partid pe întreaga țară ca
a merge până acolo 'ca lua
sperti de la capitaliști în for-
ma de marfă sau cum și
marfa pe căi nelegale și
ca pe o desfacere ^{tot} pe căi ne-
legale și închiiderea ochilor la afar-
țurilor ilegale ale acestor capi-
taliști. Astfel în stil mare a
mers acțiune pentru submi-
narea situației economice și
financiare a statului și sub-
minarea nivelului de viață
a poporului muritor de la osca

31
se și sate. Controlul economic și
influența de inițative particulare
a fost foarte mult stricte în
activitatea sa deoarece
mereu se ciocnea cu acest
control particular în afaceri deso-
perite. Am stat de vorbă ^{cu} mai
multe rânduri cu Ana Paucher
care a justificat această chestie
compromisătoare (în anii 1946-47)
cu datorită devalorizării leu-
lui adică creșterea inflației
nu este posibil ca întreprin-
derile particulare să asigure
fondurile necesare pentru între-
ținerea cheltuielilor particulare
și pentru ~~repara~~ a creșterea fon-
durilor necesare pot fi găsite
or ce mijloace. Decretul
general aflând despre afaceri-
le nelegale a îndreptat con-
trolul economic în fața cu
deocamdată asupra întreprinderi-
le și afacerile nelegale săvâr-
șite adesea sub egida lui Ana
Paucher. Aflând ~~aceasta~~ dela
amanta Toma, că controlul eco-
nomic se îndreptă împotriva
afacerilor conduse de Ana Pau-
cher li-am chemat pe seve-
te la mine și am avut cu el
o discuție foarte aprinsă. În-
ținând lui se va face în afa-
cerile întreprinderilor parti-

dului. deoarece ar fi exist un mare scandal de complotare a partidului.

Auza Paucher în 1947 când acumula treburile puse la ordine de zi problema nationalizării împinge partidul la cumpărarea unor întreprinderi de la un capitalist francez (Întreprinderi de ciment sovietic Rasos și Turcia) și plătit suma importantă acestei capitalist. În 1947 eu am ținut o conferință despre situația economică demonstrând pericolul capitalistilor și arătând necesitatea nationalizării întreprinderilor. În acea vreme dădă Paucher se afla la Moscova. Când se întorsese de la Moscova am stat de vorba cu ea și am povestit despre această conferință la care eu născă răspuns că poate că născă ai făcut că la noi încă mai mult timp nu se va face nationalizare demonstrând astfel că ea este împotriva nationalizării adică trecerea la gaza revoluției socialiste și la construirea socialismului în țara noastră. În începutul 1948 au ridicat din nou în gata lui Auza Paucher problema nationalizării și i-am propus că plecând la Moscova și frumusețea

5

mei delegația economică ^{la Moscova} ~~cu~~ ^{la Moscova}
 cer statului asupra acestei prob-
 leme. Ana Paucher a fost ^{ca} ~~ca~~ ^{ca}
 goric contra. Cu aprobarea sec-
 retarului general eu la Mosco-
 va am ridicat problema natio-
 nalizării și am obținut sta-
 tul favorabil. După întoarcerea
 mea Ana Paucher primise în-
 sarcinarea dela conducerea ca-
 toate punerile ale statului se
 fie aduse acasă din străine-
 țate. Ana Paucher a sabotat
 acest lucru și a scâșnat usor
 de o sancțiune ^{(gravy) (defect) (merita)} datorită că eu
 și Teohari Gheorgescu nu am
 luat atitudine hotărâte.

Mi aduc aminte o discuție care
 am avut cu Ana Paucher cum
 în anul 1949 la sediul partidului
 asupra unor măsuri ce trebuiau
 luate pentru izolarea capitalisti-
 lor naționalizati și a elemente-
 lor deblocate din aparatul de
 stat. A fost prezent și Teohari
 Gheorgescu. Ana Paucher a
 susținut teza că "noi nu
 putem lua asemenea măsuri
 deoarece nu avem ca în URSS
 în Siberia unde am putea
 deporta asemenea elemente".
 Astfel a indicat linia lui Teo-
 hari, ca se lasă liber aceste ele-
 mente periculoase dându-se
 se risipească pe întreaga țară

61

se scapă ori ce control și se ocu-
pă de activități de specula⁸² și de agitatie
contra regimului cheian⁸³ și posibi-
litate de pătrunde în diferite
posturi și se ducă acolo activi-
tăți lor de subminare a regimu-
lui.

Eu în declarațiile mele am
aratat multe fapte concrete care
dovedesc cu ce rafineria a dus
politica sa dusmană a doua
paucher împingând pe mine
și pe Teohari în conflictându-ne
ideologiceste lucrându-ne sepa-
rat, ^{iar pe Teohari la unice} și ca constatarea mult
cu Teohari Gărgescu mai ales
în 1951 când în timp Teohari
se izolase de mine și se legase
mai mult de Ana Paucher.

Ana Paucher se făcea de a scrie
articole și se ție conferințe și
lecturi la școlile de partid în ca-
racter ideologic din care ea făcăt
la supradată concepțiile sale oportu-
niste contra revoluționare
deși ea era cea mai bine pregă-
tite din punct de vedere ideologic
și mă împingea pe mine spu-
rându-mi « Știi tu că tu scrii
isoz și discutând cu ea asup-
ra problemei respective sub influen-
ța ei așa stăruerat în arti-
colele mele unele idei poruite
de la dânsa concepții oportu-
niste mai ales în problema tă-
râncăscă ca expl. de cunoaște-

rea scaderii numerului⁸³ chibabu-
rilor ca ceva normal in perioada
trezirii dela ceptializem la socia-
lique. Pe linia finantelor coope-
ratiu politica de practica care
a dus la cresterea elemente-
lor capitaliste la sate a poz-
nit in locuri multe cazuri di-
rect dela Ana Pauker dela con-
ceptiile sale pe care de altfel
nu au avut si in declaratiile
mele. Ea a refuzat si a
impins si pe Tache cand am
discutat chiar impotriva ne-
cesitate de nationalizarea vii-
lor dela fost mosier si pre-
luarea vilor pe care chiba-
burii nu vor se bucura in
propria capitaluri, si astfel
nu impins la finantarea
prin credite acestor elemen-
te capitaliste. Cand in luna
ianuarieului de Finante im-
potrivita transportarea vinu-
lui si desfacerea lui am con-
fiscat cantita si cazi dela chiba-
burii pe care au fost pusi in
transportarea vinului care
a fost sustrasa dela preclara
obligatorii Ana Pauker mi
a facut scandal si mi a cerut
sa dau inapoi chibaburilor
cantita si cazi caland legea
asta este un fapt care pe langa

8
celelalte fapte arătate de mine
în cursul anchete ca sabatarea
colecțiilor ~~rester~~ anularea da-
toriilor data de S.M. influența
ei asupra impozitelor agricol
asupra preturilor de contrac-
tore produselor agro-industri-
ale etc arătate influența puter-
nică a grupului antistatal
condus de Ana Pauker di-
rigată de ea în mod atior-
dinal de abil. ~~Tenuea~~
~~de~~ ~~existența~~ ~~grupului~~ ~~antistatal~~
Existența grupului anti-
statal în partid în frunte
cu A. Pauker și implicat
de fapt atât în Guvern cât și
în partid de a putea desvâli
activitățile ~~de~~ ~~partid~~ statale a
fiecăruia din parte. Ca a fost
care neși atâtat și pe mine
~~se~~ sustrag de controlul parti-
dului asupra activității mele
dând asemenea logici ca fie-
care să răspunde pentru sec-
torul său și nu am estece mi-
meu. Astfel de cazuri a fost
când în lipsa mea secretarul gene-
ral a ridicat nemulțumirea asupra
mea fapte ale mele în fața de
Ana Pauker, când m-am întors
imediat mă pus în garda că
~~se~~ știu, că cineva a fi făcut
intrigarea contra mea.

Memorie.

Înainte de a trece la o analizarea a activității mele și însuși a vieții mele - mai profund chiar când am făcut aceasta în cursul anchetei - tin să exprim adâncă și sinceră voința de a lămurii unele lucruri care n-au fost lămurite suficient în cursul anchetei. Fie însuși ce ce privește trecutul meu, fie probleme și faptele de după eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică.

Mă simt dator, obligat de conștiința mea să recunosc că judecata poporului român care am fost condamnat pentru activitatea mea dăunătoare contra revoluției a fost o judecată dreaptă și eram gata să plătesc cu viața crimele săvârșite împotriva poporului român și a avangardei sale Partidului Muncitoresc Român. Am fost lăsat în viață. Mulțumesc din tot sufletul conducerei supreme a poporului pentru

tere singură cale justă, pentru
 că prin această mi exprim re-
 cunosțința față de conducere
 și doresc din tot sufletul de a
 da dovadă că oarecît încrederea
 care mi sa acordat. Cu aceasta
 trec la analiza cauzelor ca-
 re ma împins în lagărul slug-
 manilor și faptelor mele crimi-
 nale săvârșite de mine impre-
 ma cu alții și la lămurirea
 unor probleme care în cursul
 anchetei au rămas nelămurite
 sau insuficient lămurite.

Faptul că, deși mă trag dintr-o
 familie nuncițoarească și eu
 în suavi am fost nuncițor și
 totuși am devenit atât de usu-
 ratic trădător al clasei nunci-
 țoare agent provocator al si-
 gurantă în trecut și apoi mă
 cășut în alte păcate și crime
 după eliberarea poporului
 nuncițor de subjugul burgh-
 zo-mosieresc și mi am găsit în
 grupul fractionist antisparti-
 stic antistatal al ^{organizator și} ~~conduc~~
 cător ideologic și fost Ana
 Paucher trebuie lămurite și
 judecate pe baza legilor de fier
 ale materialismului dialectic

și a materializării istorice.
 judecându-mă pe mine însuși ca in-
 divid, judecând faptele mele și a
 întregului complex de fapte, împre-
 jurări, evenimente istorice, persoa-
 ne participante și rolul jucat
 de aceste persoane pe aceasta ba-
 za a dialecticii a învățături
 marxist-leninist am înțeles cât
 de just a procedat C.C. al P.M.R. fa-
 ta de mine și a întregului grup
 "antistatal, antipartinic și partid
 de complicității lui, și ce pericol
 reprezenta acest grup însăși
 prin existența sa în sânul con-
 ducerii partidului și a statu-
 lui. Comitetul Central al P.M.R.
 a apreciat în mod absolut
 just că existența acestui grup
 în frunte cu Ana Paucher, com-
 puz jucu din mine Vasile Luca
 și Teohari Gheorgescu precum
 și concepția sa oportuniste-
 contra revoluționare, faptele
 anti statale antipartinic și va-
 site fie în mod colectiv fie indi-
 vidual fie care în domeniul său
 de activitate, constituia un nu-
 mai ~~de~~ pericol în munca par-
 tidului ~~în~~ desfășurarea în condi-

5
89
tinerii cele mai bune posibilă a luptei
și a muncii poporului muncitor
pentru construirea socialismului,
dar punea în pericol însă și de-
gimbul de democrație Populare în
R.P.R. Astfel demascarea și judeca-
rea acestui grup anti-statal, anti-par-
tinic nu poate să ducă decât la
întărirea unității partidului, la în-
tărirea încrederii poporului muncitor
în fata de conducerea statului
și în C.P.M.R. care conduce clasa
muncitoare în victorie în victo-
rie în construirea socialismu-
lui în lăturând ori ce pică de pu-
să la cale de deșănșare.

Eu am mers pe întreaga viață
pe un drum greșit până la trăi-
gerea mea la răspundere pentru
faptele mele criminale împotriva
poporului muncitor. Am constatat
acest lucru cu adâncă du-
vere în suflet cu mare remuș-
cări de conștiință. Regretul meu
pentru viața mea meschină pen-
tru faptele cu care am lovit cla-
sa mea pe prietenii și tovarășii
mei de suferință și de luptă nu
pot exprima prin cuvinte și
nu pot dovedi în nimic altce-
va decât condamnarea mea de
către mine însuși cu cea mare
severitate. Cine am fost eu? Cum

90
am putut ajunge în mod fatal
dincolo de baricade în lagărul
dusmanului unde m-am doborât ce
curtea? Cum se explică duplicita-
tea mea în viața construiind ziua
dăruindu-mă noaptea fără a fi desco-
perit și demascat activitățile mele
despina noase trădătoare în timp
de 30 de ani? Eu am jucat ca un ar-
tist în dublu rol, dar scena a fost
viața lupta sângeroasă dintre cei
exploatați și exploatați și în ac-
tivitățile mele m-am condus cu un
simț puternic de autoconserva-
re de autoiubire eu nu sunt pu-
ternic de individualism nici
burghez care în momentele gre-
le istorice trădând clasa sa a
trezit în lagărul dusmanului
înfrângând curajul și jude-
cata a proprii conștiința de
clasa din interes personal. Eu
prin faptele mele trădătoare cu-
noscută astăzi din însăși prin
parto-demascarea prin descoperirea
și demascarea ^{paruteck} a organelor respec-
tive ale poporului am fost cu-
nealtă dusmanului și trebuie
să recunosc faptul agravant în
judecata mea proprie că eu e-
ram conștient de dreptatea ca-
uzei clasei muncitoare și totuși
am acceptat rolul de neiertat de

agent provocator⁷¹ al siguranței bulgare⁹¹
cautând să mă justifice în fel de
fel de teorii oportuniste. Ca să fa-
ce în interesul clasei muncitoare
în sensul că având legătura cu si-
guranta voi afla și eu despre pla-
nurile siguranței voi putea desco-
peri alții informatori și provoca-
tori și chiar dacă în urma legătu-
rilor mele cu siguranța mistarey
va primi și lovituri prin aceasta
asăz provoca ascuțita lupului de
dăscă etc. Tată figura unui aventu-
rier meschin și lășă care mă scâr-
beste așa și așa da și viața dăcă
toate aceste nu s-ar fi întâmplat.

Eu din vârstă fragedă am dus o
viața grea chinătoare de bătaie și
foamete. Însă medicul în care am
trăit chiar până la ajunge în mis-
carea muncitorească a fost extrem
de vătămător ~~pentru~~ formarea ca-
racterului meu. Fiind orfan de
după tată și sărac în vârstă
de șapte ani mama mea mă
dat în orfelinat care se găsea la
orasul Sibiu. Acest orfelinat
în care am trăit ⁽¹⁹⁰⁵⁻¹⁹¹¹⁾ am totu-
riolată de restul lumii a fost pro-
prietatea Statului, catolic și e-
durația copiilor a fost dusă du-

pă concepția ^{equitabilă} episcopului Catholic
Gela prin care zide au fost lovit sufle-
tefeste și au început să se referă de
batjocura păinii și din pultea co-
psilor ^{mai} decât mișe și de
persecuția dascalilor și a supra-
reghețorilor. Ma întrebat de unde
am tricatricele pe obraz și când am
răspuns că am fost mușcat de un
porc când eram mic de 2 ani mi
a dat o poreclă "vita mușcată de
porc". De această poreclă nu mă
stăbeam din totii ani cât am stat
în orfelinat. Eu eram o fire ne-
supusă fata de regiunea de cașar-
nă de o înaltă calitate militară
și astfel zădărnici am suferit de bă-
țae și de înfruntare cu care ~~am~~
fost forțat la supunere.

În orfelinat am mers la școală (6
clase primare) și am mai umblat
la cursul seral la școală de nec-
nie (3 ani). Mai multe școli nu
am avut. Nu învățam prost dar
nici nu eram un elev excelent la
învățătura în școli. Am citit foar-
te mult astfel am căpătat o cultură
generală. Cartile din biblioteca
orfelinatului desigur putine erau
de la clasici progresiști, ci erau

93

alesse pentru ⁹¹ educarea viitorilor sluj-
și marelă credințioasă a stăpâni-
torilor și a statului burghez-mo-
sieresc, a imperiului Habsburgic
Austro-Ungaria. În orfelinat am fost
îmbuibat de un spirit naționalist
din cărțile citite fără control să des-
voltat în mine un romantic și sen-
timentalist dor de aventură de a
deveni "om mare", ^{eram} un visător rușt
de viață care trebuie să ajung "ei-
nova" și să mă răzbeui apoi
pentru toate suferințele. Visam la o
viață fericită succedute prin activități
individuale în cadrul societății
existente, nimeni nu osent nimic
despre existența a luptei de clasă
despre omiscărea internațională
a celor explorați pentru a dobân-
di fericirea oamenilor prin fân-
rea societății socialiste comuniste.
Meseria de lăcătuș am învățat
la un mic meseriaș care trăia
din exploatarea meseriilor. Nici
în acei 3 ani de meseria nu am
fost contact cu proletariatul ade-
verat din fabrici și uzine. Am fost
ținut aproape în lafel izolat de
adeverate viața ca și în orfeli-
nat, am suferit bătăi și muncă
am câte 14-16 ore pe zi, eram ne-
multitudin și revoltat de aceasta

10. 96
viata dar mi vedeam alte cale de esi-
re decat cea de lupta individuala
de a ma ridica deasupra clasei me-
le de a face cariera pe calea indi-
viduala. Am trait in mediul mic bur-
ghezii cuprins de framantari natio-
nale in orasul Sibiu unde concu-
renta dintre burghezia maghiara
germana si romana a devenit din-
ce in ce mai acutita atranand
in sustinerea interesele lor bur-
ghezo-nationaliste si masele mun-
ditoare si a micii burghezii.
Miscarea muncitoreasca pecepta
P. Social Democrat in spiritul oportu-
nist al Internationalii L.A. In
Austro-Ungaria in stat hibrid mul-
tinational ⁱⁿ ~~care~~ stapanele era mo-
narhia si burghezia austriaca
care domina prin atatarea natio-
nalitatilor. Mii contra altii in vea-
ce de aranduri a infrunt lupta
adeverate national eliberatoare
folosind in popor contra altice
si pe baza aceasta "Divid et impe-
ra" era desupte toate natiunile
si nationalitatile din care era con-
pusa Austro-Ungaria. In aceste con-
ditii istorice in Austro-Ungaria
si in miscarea muncitoreasca la put-
rurus si mai puternic nationalism
burghezii decat in alte tari iminatio-
nal, care impiedica dezvoltarea spiri-

111
95 proletar
ritului internaționalizării re-
soluționale. Oportunități naționalizării
domina încă atunci mișcarea mun-
citorească din Austro-Ungaria incin-
te de izbucnirea primului război
imperialist mondial. Trăind în ase-
menea medii mic-burgheze natio-
naliste, izolat de viața și lipsit de
știința socialiste marxist-leninist
în vârsta de 17 ani caracterul meu
era format ca un individualist
mic-burghez naționalist plin de
romantism și dorință de aventuri.
Dorință de a face cariera de a richi-
ca prin orice mijloace deasupra
clasei sale. Astfel când a izbucnit
războiul având numai 16 ani am
avut teama că voi scăpa ocazie
de a se richi ca prin participare
și acte eroice să vădit se primesc
decorație și se fac cariera militară.

În anul 1915 lucram la depoul
căi ferate în orașul Brașov ca aju-
tor cazangiu când am fost încorporat
și trimis de 18 ani eu deși am avea
numai de 17 ani n-am prezentat la
incorporare ascunzându-mi adevărata
vârsta și astfel am putut merge în
armată și trimis pe front ca
soldat la sfârșitul anului 1915.
În vara anului 1916 am urmat un
curs de armerie la arșenalul din
Budapesta și în septembrie a doua

mă găseau¹² din nou pe front ca ca-
poral armurier la compania de
mitraliere la reg. 314 în Volhinia
participând în două bătălii serio-
ase și foarte sângeroase care au a-
vut loc dintre Armata rusă și
armata germană, austro-ungară.
În aceste bătălii care n-au de nit
nici odată m-am saturat de război
și mi-am pus întrebare pentru ce
și interesul cui micșun mui pe
altii? De atunci folosind faptul că
mă ordina că armurierii nu tre-
buie timți la prima linie a fon-
tului miam petras la terenul com-
paniei și n-am mai tras nici un
loc de armă asupra cameră și
am luat o atitudine împotriva răz-
boiului. După aceste bătălii am
fost decorat cu medalie pentru
vitejie și am fost înaintat sergent.
Multe ori am povestit în viața des-
pre aceste bătălii în care am tras
eu personal ca 1200 cartuse și
na se a înrosit țara mitralierei
și am rămas în viața din tot
gripul meu micșun ~~cu~~ în
un soldat. În timpul luptei eram
cât din minti, cântam, fluceam,
injuram și trăgeam ca o mașină
cântal după bătălia miam venit
în fire miam speriet că dacă mai
continuă această grozăvia eu mă
voi mabuni cu doborât.

am scris aceste rânduri despre bă-
 tălia care a avut loc în 21 Sept 1916
 deoarece și în cursul anchetei și la
 proces din cauza unor martori care
 a denaturat lucrurile amscrute
 de ei din povestirile mele despre viața
 mea, ~~dar~~ a rămas ca eu aș fi par-
 ticipat într-o acțiune de înăbușare
 revoluției din Ungaria în anul 1919
 trăgându-l cu neutralitate până se a
 înșelător. Poate nu mai avea
 nici un rost de această precizare
 și nu are nici o importanță în vi-
 ma ce ulterior când eram constient
 de rebel contra revoluției de a
 ajutat armata semi-dască, în care
 intrasem fără a cunoaște scopu-
 rile asumate a conducerii ei dintr-
 un spirit nationalist de a „apăra
 Patria maghiară” dar mai târziu am
 arătat în scris în autobiografia
 mea că eu aș fi fost un soldat
 răsunător și am săvârșit atâtea trădări
 față de clasei muncitoare. Prin accor-
 ta ~~precizare~~ nu am putut altceva
 decât să subliniez faptul că eu am
 fost sincer în ancheta și la proces
 și nu am ascuns nimic nici
 din perioada aceasta când am par-
 ticipat absolut inconstient în ac-
 țuni contra revoluției.
 În adevărat contact cu clase
 muncitoare și cu mișcarea muncito-

rească am luat în anul 1919 când
 am intrat la CFR și mai târziu
 în 1920 la alte întreprinderi me-
 talurgice la Brașov și cu valul
 revoluționar am intrat și în mișca-
 rea muncitorească. Am intrat în
 mișcare cu multe rămășițe natio-
 nale și mic burghize care vede în
 acea vreme eu și mai eram un
 proletar adevărat cinstit și devotat
 cauzei clasei muncitoare căpătase
 pusem de a cunoaște și fusese ac-
 tiv am fost luat în brațe de con-
 ducătorii mișcării sindicale și a
 partidului care m-au ridicat în
 mișcare. Eram un element decla-
 rat betiv, cartofor, și aveam și o
 boală care era societate nevin-
 cibilă. Războiul mă stricase de tot.
 și numai mișcarea mă salvat
 de la o decație totală fizioco-mo-
 rală și pornisem la o cale bună.
 Dacă năam fi găsit într-o medic
 sănătoasă și în pădurile unor
 conducători cinști revoluționari
 adevărați care se mădea edu-
 cația și ajutor necesar eu nu
 cădeam în ghiarele siguranței
 ca informator și agent provocator.
 Am văzut că oamenii de frunte în
 care aveam mare încredere purăseser
 mișcarea și aranjeară pe calea indi-

15
99
vizuale alții care au rămas și infu-
dă în colaborare cu burghezia și
cu autoritățile în legalism și opozi-
țiuni și trăiesc o viață mic bur-
gheză iar eu muncesc în fabrică
și în mișcare fără nicio retribu-
ția permisiu de siguranță alții
îgat din fabrică privesc pe lista neag-
ră și mai am și chestiunea mi-
litare nereșolvate. În perioada aceas-
ta mișcare în general la noi ca și
pe întreaga țară a trecut prin mult
te frământări și lădă în infra-
gerca grevei generale cu coborrea
valului revoluționar cu intrarea
în perioada de restabilire ^{partiale} rela-
tive a capitalismului și proces
sigurme politice în partidul soci-
alist care în congresul al 2-lea
în anul 1921 aflatăse la Interna-
țională 3-a și a fost creat Parti-
dului social democrat și Partidul
comunist iar în 1923 Partidul soci-
al Democrat cu ajutorul siguranței
a apărut și mișcare sindicală și
subconducerea P.C. și creiat sindi-
catele unitare din România. Cu an-
meș atunci hotărât alături de P.C.
și sindicatele unitare am fost un
activist în fabrică și ridicat la
conducerea ^{locală} partidului și a
sindicatelor. desigur din punct de vede-

ideologic politic nu erau pregătite
erau confuzi și subinfluența di-
feritelor elemente conducătoare care
sa dorcedit mai târziu elemente avan-
turiște oportuniste trădătoare nesim-
cere față de cauza clasei muncitoare.
Arată căteva din aceste cure au fost
educatori mei politici și care nu
ridicau în mine. Gramsci Szabo
Julian fost secretar al Comisiei Sindi-
cale Regionale Brașov. El era membru
de partid PCR. Politic este era destul de
pregătite și la început se manifesta
ca un om care susține revoluționar apoi se
burocratizează devine un bouzi sin-
dical. Sub conducerea sa sindicatele
merg pe linia supunerii legilor reac-
ționare sindicale a lui Traian Vasile
miscarea de masă pentru unirea
republicii și revoluționare este Hădă-
Buloșite în tratative prin suspec-
toratul muncii și arbitraj activi-
tate sindicale supuse controlului
siguranței se duc tratative cu
ea și față de consimțirea ei nu se
face nici o acțiune de intrare
adunare sindicale metinguri a-
gentii siguranței sunt toleranți în
cârmuirea muncitorească ca la ei a-
casi câte odată participă chiar
la ședințele de comitete nu vorbesc
de forștii că la orice adunare sin-
dicale sunt fost prezentați și agenții

17

106

Siguranței. Astfel agentii Siguranței
nu numai că intimidă pe mulțimi
prezente la adunări sindicale dar no-
toargă 'cine ce vorbește și pascopere
și pune în urmărirea elementelor
revolutionare. În 1924 după arestarea
în masa a comunistilor pe întreaga
țara Gramsci s-a făcut 'Lulu' părăsindu-
'miscarea adică departeasă. Când am
fost arestat în Decembrie 1924 a fost in-
dicat și el dar a fost pus în liber-
tate fără a fi bătut declarând la
Siguranța că el nu s-a ocupat cu
activitate comuniste ca secretar pe
linia de partid a fost dus la dosar
și el răspunde pentru activitățile il-
gale a partidului. Aceasta purtarea
a lui m-a influențat și pe mine
și am început să vorbesc întâi să
'recunosc ceea ce a știut Siguranța
sau au recunoscut alții apoi am
~~dat~~ trădat și eu o serie de elemente
chiar din rândurile C. P. R. după
ce prealabil am fost bătut. De aici
se explică faptul că atunci când
agentul Veinica Septimiu a interve-
nit pe lângă șeful Siguranței ca
se nu mă mai bate că eu am dat
informații Siguranței cu câteva luni
înaintea șefului răspundea că, lasă
că el este un mare și spion al comu-
nistilor care scanteie se ne înselă
și astfel se acumulează activitatea sa

19. 103
prelucrarea "Abecedarul Comunismului" de la Buharin. La congresul al 4-lea
l-au revăzut pe Bergher Aladár care a
venit la congres împreună cu Köblös
Élek și atunci au aflat că și el a fost
membru al C.P.R. de la congresul al
3-lea. Bergher Aladár la congresul al
4-lea a susținut linia oportunistă-
lichidatoriste și a ținut un discurs
-pentru a justifica această linie
social-democrate a vechinului conducere
rei în fața cu Köblös Élek - despre
restabilirea parțială a capitalismului
după război și scăderea
a valorii revoluționare pe întreaga
lume și ca urmare a acestei situa-
ție și condiții istorice P.R. trebuie
se reîntoarse la avântul său revolu-
ționar și se acomodeze situației
mergând pe linia legaliste ie-
mutându-l la activitate ilegală și
la activitate acțiuni revoluționare
ale maselor. El a prezentat resta-
bilirea parțială și relativă a capi-
talinismului ca ceva de lungă du-
rată și deci perspectivă revolu-
ționare foarte îndepărtate. Această
teorie oportunistă lichidatoriste
a fost susținută de Bergher în
anul 1928 când semăna de intra-
rea într-o nouă criză ciclică a ca-
pitalismului în cadrul crizei genera-

le a lui și a ridicării din nou a va-
lului revoluționar, se arăta atât pe
terenul mondial ^{în} și mai mult în Ro-
mânia squelute de o permanența
criza agrară și ~~și~~ era lovită de o cri-
za financiară întârșite criza eco-
nomică sauaj etc. ~~și~~ Pe la sfârșitul
anului 1928 sau la începutul 1929
Bergher Aladar se întors în țară
fără aprobarea CCPCR trimis de
Bela Kun și de Köblös, nefiind
recunoscut de către CCPCR și exclus
din partid se stabilește la Timi-
soara organizând un grup para-
ler de organizația de partid. Ber-
gher Aladar a adus ~~după~~ pe boza
Timișoara oportuniste împotriva
CCPCR. nu a recunoscut congresul
și răsturnarea vechului CCPCR și în
special scoaterea lui Köblös din CC.
El a reușit să înghesbeze în jurul
său o organizație compusă din muncă-
tor și funcționari fost membri de
partid. Cu am încercat stăruind de vor-
ba și cu el să se aranjezi situa-
ția lui în fața de CCPCR și uni-
vici celor două organizații încă
în timpul congresului S.U. la Ti-
misoara ^{în 1929} dar nu au reușit doare-
ce ceream supunerea lui și a grupu-
lului său necondiționat față de

CC PCR. În timpul ²¹ lui ¹⁰¹ Fructuș-
te în anul 1930 informându-l pe Ber-
gher despre situația din C. el s-a
aliat cu grupul ^{regional} dinimiu Rudolf
și cu ajutorul lui a crescut
cavitetul ^{regional} dinimiu la Acad.
Timisoara. Bergher având ro-
lul de desorganizarea a parti-
dului a fost tolerat de liguan-
ta din Timisoara și sprijinul
și. După lichidarea lui Fructuș-
oviste el a părăsit țara și
auzit că în Ungaria a ince-
put să activeze pe linia sindi-
cală și apoi a fost reabilitat
și pe linia de partid activă a
fost recunoscut ca m. de p. în
P.C. maghiar. Din anii 1931-32
nu am mai auzit nimic de el.

Köblös Elek! A fost un element
care a participat la revoluția
din Ungaria în 1919 a avut rol
de conducere și de organizarea
a armatei Rosie maghiare la
Budapesta. După înăbușirea re-
voluției a fost arestat de poliția
horthistă și sub toate teroare
sângeroase dezlanțuite împotriva
comunistilor schingiunire ex-
utarea lor în masa și condau-
narea lor, Köblös Elek a fost

pus în libertate și a trecut în ¹⁰⁶ România unde a devenit un favor
tas a misiunii muncitorești în
ardeal. El a fost original din Fig.
Mures, de misionar Tâmples. Parti-
cipă la congresul de afiliere
la Internațională ^{în anul 1921} 3-a și a fost
arestat și el împreună cu Voti
care a votat afilierea dar în 1922
a fost pus în libertate. În închis-
orie cei arestați a hotărât
crearea P.C. Socialist din România
și Koblös a primit mandatul
de a organiza ~~trezorii~~ organiza-
țiilor și grupărilor de stânga
socialiste în ~~Republica și țara~~ P.C. din România
Koblös a organizat meetinguri
deschise la Trg Mures, la Bra-
sov și a organizat și în alte ora-
șe întruniri deschise deoarece
după meetingurile a avut resulta-
te răsunătoare cu înfrângerea
elementelor de dreapta și gaur-
ta nu a mai aprobat tinerii me-
tinguri deschise și astfel s-a
creiat P.C. din România pe între-
gă țara partid legal cu sediul
central București, cu fiatul
central (legal) "Socialismul
a urmat congresul de unificare
sindicală la Sibiu. Aici la acest

23 107

congres a fost hotărât unificarea
mişcării Sindicale din teritoriile
alipite cu cea din vechiul Regat.
În fața cu un Consiliul General
Sindical la București P.S.D. a înce-
cat încă în acest congres să se
asigure rolul de conducere în mișca-
rea sindicală pentru P.S.D. și a
cerut afilierea la Internaționala
Sindicală din Amsterdam. Comu-
nistii însă au deșchis această
manevră ^{P.S.D.} în succes prin propu-
nerea de a menține independen-
ța sindicatelor și unitatea formelor
și legalitatea mișcării sindi-
cale. Tot din România prin nece-
sitatea de a uniunea din aceste două
Internaționale, a urmat apoi
congresele Unimilor Sindicale și
pătrunderea comunistilor în
Comitetul Unimilor. Fiind aleși
la congres, în comitete centrale
în majoritate comunist, P.S.D. a
forțat convocarea unui nou
congres Sindical care s-a ținut
în 1923 la Cluj cu ajutorul si-
gurantei care a arătat și a ți-
nues la unanimitate de
legalitate. P.S.D. a sprijinit mișcarea
Sindicală și astfel s-a luat ființă
mişcarea sindicală unitară în
România, cu am intrat la P.C.R.

in 1922 la infi²⁴ntarea lui ¹⁰⁸ acti¹⁰⁸
asecti¹⁰⁸ii lui la Brasov si am luat
parte ~~activa~~ la lupta impotriva
social democratiki si pentru creia-
rea sindicatelor unitare, partici-
pand si la Conferinta unde a fost
creiate' Unirea Sindicatelor
unitare a muncitorilor metalur-
gisti si chimisti. Cu in acea vre-
me nu am avut nici o legatu-
ra cu Siguranta.

Cu Köblös Elek pe care voagusem
in 1922 si care se bucura de ma-
re simpatia a masselor munci-
toare in Ardeal, am facut mos-
tinta personala' in anul 1924 la
Bucuresti in momentul cand
P.C.R. a inceput se organizeze pe
ceea in ilegalitate sub nume
de P.C. din Romania. Venisem la
C. in delegatia si am primit o
insarcinarea de la Köblös ca se
urmăresc in anumit pe un
membru al C. care a fost are-
tat si a fost expulzat din Romi-
nia. Aceasta era un anumit desca-
rarea mea a fost cu se că-
lătorese cu el si cu același tren
pana la Cluj si acolo informez
partidul ca 'se urmăresc
sursa sa mai de parte nu are
va Siguranta in loc de expulzare

25
109
său în alte măsuri impotriva lui
fără să reușească. În momentul
trezirii în ilegalitate a fost reorga-
nizat CC al PCR. deoarece o parte
din membrii săi au fost contra
și au refuzat să participe la acti-
vitate ilegale. Dintre acești au fost
gh. Cristescu, și N. Marianu fost
Secretar al C.G.V. în aceia vreme.
Köblös a devenit secretar general
al PCR. Eu tocmai după întoarcere
mea la Brașov și mă găseau
am fără de lucru, influențat
de faptul că mulți prieteni au
părăsit țara și cauta să se
"aranjeze" pe cai individuale
erau și tânăra căsătorit și au
avut presiune din partea soției
și a uneltor ei mic burgheze
în impăjurările cautate de
mine ~~în timpul anilor~~ într-un mo-
ment de sovietizare de demoraliza-
re am luat contact cu agentul
Hoine Septimiu și prin el cu
seful siguranței de atunci Preda
Lamfir cămăci au prelat două
scrisori venite de la organele supe-
rioare pentru Gramazi Gabo Fu-
lin. Cu toate acestea situația a
mea eu am acceptat propu-
nerea lui Köblös de a organi-
za o conferință de partid din

punct de vedere²⁶ tehnic + fără¹¹⁰ ca să
spun lui ce să mă înțeleasă cu
mine adică am acceptat faptul
că eu acceptasem să fiu agent
informator al siguranței. Mă
atragea aventura și salariu
propusse de Köblös și am accep-
tat și în sarcina de a fi secre-
tar regional al P.C.R. în Regiunea
Brasov fără a gândi ce în viitor
va avea asupra mișcării revo-
lucionare și asupra mea în
caz de arestare. Adică nu m'am
gândit la sacrificiu, la nevoia
și cea supremă de a mă jert-
fi și viața pentru cauza parti-
dului ci m'am văzut branjat.
Nu mă educat în sensul acesta
nimic și pu am avut în fata
mea exemplu vie în mediul în
care am crescut până atunci în
mișcare, din contra am văzut
atunci viața mic burgheză și
lipsa de sinceritate multe intere-
rese personale puse deasupra
intereselor mișcării când a ince-
put persecutarea mai serioasă
a mișcării comuniste. Se vede
clar că încă de atunci în caracte-
rul meu nestatornic aventu-
ră și carierist cautam să
folosesc mișcarea muncitorească
ca pentru a "deveni cineva" pe

socolca ei, ²⁷ fără a fi gata ^{III} de
a ajertii pentru cauzet clasei
mele muncitoare. Într-o discuția
ce am avut cu Köblös, cum se
mai port în caz de aiestare el mi-
a spus că "nai înotro atunci
câșel est: prins cu lapte și cu
dovezi trebuie să recunoști lap-
tele tale dar se nu trădezi pe
altii și lucruri recunoscute
de signaanta". Eu nu am avut
frica de bătae că am fost bătut
odestul până acea vârstă nici
de a face un anș-doi de închi-
soare dar am avut o teama gro-
zave de moarte. Nu ma trimes
nimeni în mișcare cu scopul
de a mă golosi pentru distru-
gere ei. ~~Am~~ intrat în car
Tancat de valul revolutionar
am fost ridicat la posturi de
răspundere ne format încă și
cu caracter necontrolat. Astfel
se explică de ce așa de ușor am
trădat în momentul grele de
care niam lovit în viața și
mai târziu fiind acuma în-
ghearele signantei niam lă-
sat dirijate de ea înșisă mai
sus în funcție de conducere și
mai jos în "măcirle trădării" -
tăt în forme și în lapte ticăloase.

lovind ²⁸miscarea in spate. Astfel ¹¹²se dovedeste ca un adevar istoric si dialectic declaratia mea data in cursul anchetei ca am dat dovada prin faptele mele ca am intrat in miscare ca un dusman ca so-o lovesc din maini. Istoria faptelor mele tridatoare au ara. Hat si a fost dovedite in cursul anchetei unde au recunoscut totul sincer si fara menajament fata de mine. 1925-28

In anii cand am stat in inchisoare jilava era un moment cand pe baza acușării lui N. Marian - acușatia intenciate de altfel ceream o ancheta impotriva mea am fost "salvat" in partid datorita interventiei lui Kobilas care stia in parte despre purtarea mea tridatoare la semnanta in ocazia arestarile mele in 1924 si 1925 dar desi a fost caracterizate de catre CC ca purtarea proasta am fost mentinut in partid. N. Marian ma acușat direct ca sunt agent de semnanta. Erau foarte tridant Hat dai orgoliul meu si de frica de răzburarea semnantei me ma lasat se fie sincer si fiind faptul ca Marian ataca deschis conducerea partidului.

sustinerea liniei ²⁹ oportuniste de
capitularea țării de administra-
ția prin atitudinea de luptă cu
N. Măiaș și susținerea a luptei
revolutionare mia, fost ușor de
a adormii vigilența colectivă
lui de Partid din Tichisoare și
în loc ca se deschidă ancheta
impotrivă mea a fost condam-
nat și respins N. Măiaș și am
fost eu apărat de „calomniile
lui” Încercarea mea de simu-
lădere în timpul unei lupte de
grevă foame mia întârziat și mai
mult poziția mea în colectiv
și în Partid în Tichisoare Filava.
Regret cel mai mult faptul
că ~~dest~~ subinfluența lui Boris Stefa-
noș am crescut mult politiceste
și ideologiceste și în el am văzut
am conducător mare, cinstit,
devotat și gata a se jertfi pentru
cauza clasei muncitore și am
încredințat și de alt tip de con-
ducător adevărat ca Pavel Teacu-
ko ucis de Securitate, mi am
găsit destul de tăria în mine
de a desvălui în mod cinstit
situația mea și nu am cerut
scutului lui B. Ștefanoff pe care
l-am stimat și am iubit. Pute-
am cel puțin să mi salvezi cine

30 114
Tea mea de muncitor și să mă
reabilitați chiar în fața de misca-
re prin purtarea mea în critor fiind
sunt din ghiașele și gurantei
de ajutorul mișcării revoluționare
Nu împiedicat orgoliul meu indi-
vidualism mic burghez caracte-
rul meu putred și las. Tubie
de sine nemarginite și instinc-
tul animalic de autoconserve
a invins mișcarea de conștiinței
care am simțit ^{atât} mai mult cât
creșterea din punct de vedere
politic și ideologic. Nu dădeam
seama atunci că pregătirea mea
politic-ideologică atâta timp
cât sunt legat și cu siguranța
nu va fi nici în fals clasei
muncitoare și de fapt va fie
arma puternică pentru a
însele partidul și clasa munca-
toare a ~~reșea~~ ^{deștepta} vigilenței miș-
cării revoluționare a împiedica
demascarea mea ca agent al
dusmanului pătruns în să-
nătatea ei. Și așa în timpul cu mi-
ne care n-au avut voința de a
mă demasca în fața mișcării
am arătat mai mare încrede-
re în fața de siguranța decât
fața de partid și am ajuns a-
danc în marea trădătoare

si m-am strecurat sus de tot ³¹ ^{am făcut curier} în
luna întreaga lume. 115

Cu Köblös Elek m-am revăzut
la congresul 4-lea. Eu am arătat
și în cursul anchetei să susțin
și acum, analizând atât piecă-
tura ~~lui~~ cât și desfășurarea Cong-
resului și evenimentele petrecu-
te ulterior că acest congres a
fost un congres practicist și pur-
ta în sine elementele fractianiz-
mului desfășurat ulterior în PCR
în anii 1929-4-1930. În toate aceste
evenimente istorice și politice
am jucat rolul mării atât agentu-
ră dusmanului internațional
cât și figurantă din România
burgheză mas'cresti.

Biroul politic al C.C.P.R. în
frunte cu Köblös, M. Pucher Sob-
rogeanu, Gyhecu, Fabian etc. se
găseau în străinătate sustinută
de dusmanii clasei munitoare
și a lui miinii sovietice agentii
imperialismului pătruns în Rom-
ânia și ulterior demascati de
la Kun și Vălețkin. Directivele
acestei conducere mergeau pe
linia oportunistă lichidatoris-
te care a provocat nemulțumi-
rea și respingerea din partea
cadrelor misticie din partid

32
și din închisori. În fața lui Ștefan
Foris care era și el membru al
se creia o fracțiune așa și se ac-
tivul Bucurestului? Această fracțiune
a început lupta împotriva
cu scopul de a înălțura și se aca-
puneze conducerea în mâinile ei.
Această fracțiune a fost sustinu-
ta în special de o serie de elemen-
te dela conducerea centrale
mentre la fel oportuniste descom-
puse și parazite care trăiau o
viață destrăbălată de șefuri și
bănturi și cu femei. Era între ei
și agentii ai Securității ca Ștefan
Iș și Henberg. Conducerea
Mopriului primea fonduri foarte
mari pe linia Ajutoarelor Ro-
su International despre care nu
dădea socotă, ani de zile. Când
au fost amenințați ca se nu mai
primeau fonduri trimitea soco-
teala falsă și cu cifre rotun-
da și nu anunțate. De aceea
conducerea PCR-ului din străinătă-
te în anul 1928 luase măsuri de
înălțurarea lor și reorganizarea
PCR-ului însă această măsură a
fost împiedicată de "Activul Bu-
mestului". Această bandă be-
gate și cu signatură roșie să
vacanțeze și conducerea parti-
cului nu pentru a sustine linia

revoluționare marxist-leninist al
 P.C.R. împotriva liniei oportuniste
 a grupului Köblös și pentru
 a salva propria situație de viață
 lor destrăbălate și a împiedica
 ridicarea elementelor minoritari
 din sânul cadrelor de
 mijlocii ale Partidului. "Activul
 Bucurestului" avea influență asupra
 organizațiilor locale ale
 partidului în vechiul Regat în
 frunte cu elemente ca Doi Goldstein
 și a mai fost susținute
 de un grup basarabian în frunte
 cu Costenco (Purbu) Nikolski
 și Jancov. Grupul basarabian a
 fost susținute de elemente naționaliste
 contra revoluționare pătrunse în CC al P.C.R. din Chișinău,
 și urmarea succedea rolul conducător
 în CC P.C.R. Ardeleni stăteau
 sub influența lui Köblös. Art. 14
 al Congresului IV a fost împărțit
 în grupuri regionaliste și de
 fapt dirijate de grupul basarabian
 susținut de Foris, Doi Goldstein
 și de mine care ne găseam sub influența
 lui Foris. În timpul Congresului stănd
 de vorba cu Köblös, el a încercat
 să mă atragă alături de

el mi-a tras atentia, ca scopul ¹¹⁸ grupului basarabian nu este ciinstit spunandu-mi "Tu nu vezi ca acest grup in frunte cu Costescu cu spiritul nationalistilor Ucraineni caute sa puna maina asupra partidului nostru pentru ca se'l foloseasca in scopurile lor!" Ulterior dupa cateva ani sa dovedit acest lucru prin desoperirea elementelor nationaliste in PC Ucrainean dintre care facu parte unu au auzit si Costescu conducatorul ~~grupului~~ grupului fractionist, Barbu.

Din acest ^{asfel organizate} congres mi putea sa reiese o conducere unita puternica omogena care se corespunde rolului de a conduce partidul si clasa muncitoare la lupta revolutionara in perioada noi criza si a ridicarii valului revolutionar in tara noastra. ~~int~~ ~~partid~~ Deasemenea Congresul ne-a fixat caracterul ~~si perspectiva~~ in Romania mi a stabilit in mod clar strategia si tactica partidului tinand cont de conditii istorice concrete in care se desfasura lupta de clasa in tara noastra. Inca la Congres dupa ce a fost ales noua

conducere³⁵ într-o discuție în care ¹¹⁹
s-a ivit o contra zicere Nikolaki a
declarat, dacă nu primum: propu-
nera noastră noi basarabienii vor
retrage din CC. astfel basarabienii
caută să dicteze în CC-ia un grup
fractionist. prin sautaj. Totuși id-
dăcina luptei fractioniste care
a adus atâtă pagubă mișcării
revolutionare în țara în 1929-1930.

De sfârșitul 1928 CC ales la
congresul al IV-lea a fost lozigit
a intrat în conducere ^{propusă} sustinut
de grupul Basarabian și de
Dori Goldstein, și Marcel Pau-
cher care venise în țară cu
aprobarea dată de secretarul
general Costenco (Barbu) care se găsea în mo-
mentul acela la Moskova. Mar-
cel Paucher în strânsă colabora-
re cu Dori Goldstein a și ince-
put lupta pentru a deveni el
principalul conducător ideo-
logic și politic al partidului.
Lupta între Paucher și Costenco
(Barbu) sa degenerat apoi până
la spargerea CC și a luptei frac-
tioniste deschise despre care am
vorbit pe larg în cursul anchetei.
În ^{între}mediul taceastă dusemăni
inversumati - dusemăni ulterio-
re nu se minci că mi năam pe-

tut revin pe ²⁶ calea ciustite ^{No} dar
nrau stricat si mai mult si au
fost cel mai activ in legaturile me-
le cu signatura 1928/1930. Toate
activitate mea negative tridatoare
in acesta perioada este astazi cu-
nosute in intregime. Deasemenea
este cunosute sine a fost si ce au
devenit toate elemente dinmanc
patruus in conducerea miscarii
revolutionare Koblös E. M. Paucher
Costice Bergher A. Stefan ^{Dorifoldstein} ^{For}
si multi altii din vechile figuri
in miscare care au avut influenta
adancu dăunătoare asupra carac-
terului meu. Nu e surpriza pentru
faptele mele tridatoare si
tragedia a victi mele de fost mur-
citor.

Doresc ca sa mai lamuresc
mele momente din timpul acti-
vitatii mele de agent provocator
al signaturii legate de alte per-
soane. In insul anchetei din 10
cauzatie au aratat ca lasi fi u-
nosut pe Sandu diblich personal
si ca au fi folosit cabinetul sau
medical pentru a intalni acolo
cu agentul prin care trimiteau
raporte la signatura si ca asi
fi stiut de la faptul subinspec-
tor General Bancilesti ca Sandu
diblich a fi avut legatura cu si-
gnatura ca informator. Cu au cau.

37
121
fundat pe Sanchez diblich cu o al-
ta persoane icărei nume nu im-
pot aminti la care intradevăr
am primit literatura și material
din străinătate și care avea un
cabinet medical în care am a-
vut întâlniri cu agentul și cât
mi aduc aminte pe firmica un
figura numele său adesea
și un nume cu risunt greu.
Cabinetul pare că se afla
într-o casa cu etaj pe o strada
care pornește prin Calea Mosi-
lor spre stânga. Persoana acela
nu cunoșteam legăturile mele
cu Siguranta. Tot că în urma
eliberării mele în Decembrie
1928 de la Comandouire militare
Brasov am fost ridicat din nou
de către Siguranta pe la spă-
ritul Tancuș și dus la Băi-
ciulescu acasă și în ocazia a-
ceasta rehuasem legătura cu Si-
guranta și cu agentul de le-
gătura Victor care ma legat
Bănculescu și cu care am a-
vut legătura până la evenimen-
tele dindupeni (1929). Cu Sanchez
diblich vom făcut cunoștințe
personale după 23 Aug 1944.

Mai s-ar necesita de a da lămurezi
 asupra rolului lui Magdo Ion în legă-
 tura mea cu figura sa în anul
 1930-1932. Eu am declarat că Magdo
 Ion ar fi fost agentul de legătură
 între mine și Bănculescu și am
 arătat împrejurările în care am lu-
 at legătura cu Magdo Ion. După
 ce am fost confruntat cu Magdo
 Ion care avea la sfârșitul con-
 fruntării forțat de mine a recunos-
 cut tot ce a ce am declarat eu,
 nerecunoscând însă împrejuri-
 rile în care am făcut cunoștința
 cu el precum și faptele arătate
 de el în declarațiile anterioare
 negînd adevărate la mine a
 născut o mare îndoielă. A existat
 la iveală în memoria mea o
 serie de momente care pot se
 dovedea că cu de fapt nu Magdo
 Ion a fost agentul meu de legătu-
 ra și o altă persoană care locuia
 în aceeași casă cu mine unde lo-
 uia și Magdo Ion la imobile proprii
 tată părintilor lui la Str. Ponișbani
 71 București. Cu Magdo Ion intra
 seamă în legătură prietenească după
 ce m-am mutat la ei și aceasta
 să întâmplat după ce eu reușiseră

legătura cu agentul „ducaci” numele
le conspirativ al agentului.

Mai multe amintiri precise cu pe la
sfârșitul Ianuarie 1930 am fost in-
dicat de siguranța dela o locuință
care se găsea într-o stradă sau
fundatura între Str. Dr. Felix și
Bancu Manta. Banculescu mă for-
tat să am din nou un agent de
legătura permanentă reprezentând
aria că eu asuncel mergea și că
nu sunt sincer fata de ei. A
mai fost prezent încă o persoa-
ne cred că Fiutila Touescu cu
care a știut Banculescu spu-
nându-i că „dăru pe ducaci”. Una
multe ~~acesti~~ lucruri de contact
cu ducaci pe Str. Părintelui Lu-
caci am relatat în declarațiile me-
le. Am avut și mai târziu mul-
te întâlniri pe această stradă
cu agentul ducaci și dacă a fi
fost Magdo este imposibil ca el,
care a amintit multe amănunte
despre legăturile noastre pe care
eu l-am uitat dar reamintit
după confruntare, mă fi vorbit
^{la amintire} despre întâlnirile noastre pe
strada ducaci. Cum am aștat în
timpul anchetei eu pe baza pro-

40
124
puncerea lui ducaci am inchiriat lo-
cuinta dela parintii lui Magdo si
cu el am facut cunostinta dupa ce
am mutat impreuna in sotia la
aceasta locuinta in curte care lo-
cuia si agentul ducaci. In prejura
rea in care am facut cunostinta cu
Magdo Ion in curte la ei corespund
adevarului exact asa cum a relatat
Magdo si la confirmare. Magdo
Ion a dat o serie de declaratii in-
inte de confirmare, mincinoase
si denaturate despre relatile noastre
si nimic ce a ce a fost real intre
mine si agentul ducaci. Eu am
avut instructiuni dela Banculescu
ca se nu vorbesc nimic fata de
ducaci despre numele meu ade-
verate despre participarea mea
si rolul meu in miscarea re-
volutionara si ^{nic} despre el. Raportar-
tele mele se predau lui ducaci in
scris in plicuri inchise lipite.
Eu n'am avut nici o obligatia de
a plati vreun suma de bani a-
gentului de legatura si din contra
puteam ^{si} cer dela el adica prin
el bani p'na la 2-3 mii lei la
care avand insarcinare sa mi dea
imediat fara a cere dela mine
motivare. Dela agentul ducaci

eu am luat ⁴¹ numai odată la ¹²⁵ prima întâlnire suma 1000 lei pentru
nevoile personale și tot prin
el am luat cele 10000 lei pentru
sustinerea luptei fracționiste.

Despre aceste amănunte nimic
nu știu și nu declar Magdo
Jou până la confruntare cu mine.
Este cu totul nelogic și contra-
factice mele de a asocia legă-
turilor mele cu siguranța și con-
ținutului instrucțiunilor primite de la
Băscălescu, ca se intră în discu-
ție cu agentul încercând să-l fac
un simpatizant al mișcării și
să se lege legătura cu oamenii din
mișcare și ca mai târziu cu
multe ocazii, în închisoare și
chiar după războiu se vorbesc
despre el față de cineva. Cu a-
gentul ducăci eu nu am avut
nici o relație față de altcineva
în curte și nici nicăieri nu ne am
salutat până la logodna soției
lui Magdo cu Sebesti, la care a
fost prezent și agentul ducăci. A-
bea după această logodna am în-
ceput de a ne saluta între noi
în fața locuitorilor din curte și
am intrat odată sau de două ori

in loanta⁴² lui Lucaci dupa¹⁹⁶⁰ ce
a izbucnit lupta fractioniste
deschise si a fost stabilite ca
prin Lucaci se primesc si instruc-
tiuni si se discut cu el despre
desfasurarea luptei fractioniste.
Cu Magdo Ion insa am avut re-
latie deschise si facia a vorbi despre
participarea mea la miscare sau
vorbit ca un propagandist si l-am
facut se devie un simpatizant al
miscarii si a URSS-ului. Eu am gasit
odata pe Magdo citind revista sov.
ietica URSS care se vindea in chios-
curi de ziare in limba Franceza si
germana or dat chiar de mine in
titlu exact si atunci am si vorbit
impresura despre planul 5-ual in
mod pozitiv din partea mea insa
el privea cu indoieli la inceput.
Deasemenea am vorbit activ am
facut propaganda comuniste in
familia familiei Magdo intre fratii
si surorii Magdo Ion. Mama lui
observand aceasta si certa pe
copii ei si creca ca si nu vorbe
relatie in mine. Magdo a decla-
rat la convingtarea ca am trimis
in o scrisoare la o adresa dar
el nu a predat aceasta scrisoare
pentru ca in minte era intunec

și aveu teamă să între la adre-
 sa indicate de mine și mi-a dus
 scrisoare în așa. Și această decla-
 rația corespunde adevarului. Eu am
 trimis pe Magdo Ion cu niște in-
 structiuni importante care trebuie
 să predă mei tână croitor și
 de acolo tână trebuie să pre-
 dedă mai de parte pentru multip-
 licat. Tână îndoiată că dacă Mag-
 do a fi fost agentul meu de le-
 gătură la Siguranța nu trimi-
 team prin el un material care
 nu voiam să ajungă în mâine-
 le Siguranței și nu trimiteam
 la adresa conspirative pe ca-
 re foloseam numai eu perso-
 nal. Mi adevă aminte bine și fapt-
 tul că la logodna sorie lui Mag-
 do a fost între invitați și mi-a
 trimis ungher prietenii ai Magdo
 sau rude și locații din cîtea
 imobilului unde locuiau și a
 fost prezent și agentul meu de
 legătură cu care nu eram în re-
 lația prietenească. În timpul pe-
 tréciei ne am avântat într-o dis-
 cutia politică vie provocate de
 mine. Logodnicul sorie Magdo sus-
 ține că agentul meu de legătură

44
a exprimat vederile sale ²⁸ faute
reactionare pe care combatam
eu si am fost sustinut de mii
de prieteni lui Magdo. Magdo
Jou era un om foarte fricos
si nu se amesteca in discutii.
Pe fratele sau care era elev am
prelucrat si am legat cu U.I.L.
După lichidarea dreptei fractioniste
eu inca un timp am ramas secre-
tarul general al C.G.S.U. si am pri-
mit insarcinarea de a pregati o
delegatie cu care trebuia sa merg
si eu la Congresul al 5-lea a Pro-
fintermului. Era prezent in ta-
ra si un delegat al Profintermu-
lui dela care primisem instruc-
tiuni si fonduri necesare pentru
pregatirea alegerii delegatilor
si plecarea lor in frunte in mi-
ne la congres. Prima intalnire
cu delegatul am avut la o sectin-
ta in fata noii Secretariat
al C.P.R. in care eu in calitate
mea de secretar general ^{al C.G.S.U.} am avut
legatura. După aceasta sectinta
instructiile CC-am primit prin
Mihail Pănescu care era in nou
Secretariat si care participase

45
129
la lupta fraționiste în grupul
Lucsiniu Rudolf. M. Pănescu care
fusesse ridicat în C. P. R. și cu
o de încredere a lui Lucsiniu, mai
târziu a fost exclus din partid (cum
în 1931) demascat ca agent provoca-
tor. Delegatul Prof. I. Terentiu dorea
să mă întâlnească să se stea
de vorba cu mine despre misca-
re sindicală și despre Sindicatul
le din Timisoara organizate de Mulțu
Coloman după dizolvarea S. M. Am
fixat o întâlnire la Banca în
timpul mic parc cu arbori. Intâl-
nirea a avut loc spre seară și
în locul acela era liniștit gol
cu mulți nișuri. Delegatul
trebuia să vie însoțit de Pătrăș-
canu cu trăsură. Nu știu cine
a făcut legătura între delegatul
și Pătrășcanu și cine a comu-
nicat lui ca să-l aducă pe de-
legatul la mine la locul fixat
dar cred că a fost M. Pănescu.

Eu pornisem pe jos de acasă în-
soțite de Magdo sau care pleca în
oraș. Am mers împreună până
la Bul. Săușu și am
am despărțit în apropierea Sta-
tuei aviației. Pe drum am vorbit

cu Magdo Lou și în fața lui ⁴⁶ au des-
coperit faptul că eu sunt din mis-
care și am făcut parte din C.P.R.
dar în urma luptei fracționiste
am fost scos. ~~Am~~ ~~și~~ Atunci am
spus lui Magdo și mamele meu
cuvintele. Magdo mi a răspuns
că el bănuia că nu sunt voia-
jor și că sunt un conducător al
mișcării comuniste. Ajungându-
ne în fața statuei am spus lui
Magdo "eu te las cu am o întâl-
nire în ciueva din străinătate".
Nu i-am spus lui Magdo nici cine
este și nici locul întâlnirii.
Am părăsit pe Magdo am mers
până la "Bufet" la stația de
masini și am luat o masina
taxi. Nam fost urmărit de nimeni.
Magdo porrive spre oraș și nici
masina cu care am plecat nu
fost urmărit de o altă masina.
Magdo Lou putea să mă urmărească
în felul următor: Se mă urmă-
rească neobservat printre copaci
din parc până la Bufet în mod
neobservat se ia și el o masina
și mă urmărească din depărtare
și după ce am intrat în parc se
observă și o altă masina și ce-
le două persoane coborite din ma-
șina intrând ~~în~~ în fața sunt

47
131
timp după mine în parc apoi
se caută un telefon public se in-
formeză Siguranța care se trimite
agenți cu mașina și ne prinde
în locul întâlnirii pe toți trei sun-
se aștepte reîntoarcerea noastră.
Se sună toate acestea ca un ro-
man politic și greu de crezut că
Magdo a fi putut realiza în așa
scut timp. Întâlnire și discuția
nu a durat mai mult decât o ju-
mătate de ora. La despărțire am
propus ca se nu mergă împre-
ună că până la o stație de ma-
șina este de parte, și Pătrăscu
nu este prea înmăscit și este pe-
riculos de a merge pe jos îm-
preună. Eu amosteam bine că-
rările și aleile în jurul lacu-
lui Băneșei ne saramate încă în
anii acele și am luat pe aceste
cărări despărțirea de ei. Contrar
propunerii mele Pătrăscu a
povnit cu delegatul pe jos spre
oras pe șosea și au fost are-
stați pe drum apoi eliberat a-
mândoi. De ce nu a venit Siguran-
ța în parc se ne aștepte pe toti-
trei împreună? Eu cred că dacă
Siguranța a fi urmat pe mi-
ră a fi căutat să ne prindă pe
toți împreună în parc și cu aju-

totul meu și prin faptul că eu n-
 ăi putut da nici o explicație asupra
 întâlnirii mea cu Pătrășcanu și a
 me știu se dovedesc adevăratul
 motiv venirea acestui străin în
 țară ca un trimis al mișcării revo-
 lutionare internaționale. Fata aceste
 importanței capturii, pentru siguran-
 ță, ea n-a răși menajat pe mine
 care pentru siguranța nu mai
 prezentan o importanța serioasă
 prin faptul că nu mai face parte
 din conducerea partidului. Sigu-
 ranța nu a stat că eu voi lua
 alt drum la întoarcere și
 astfel eu n-am fost arestat im-
 mai din întâmplare împreună
 cu Pătrășcanu și delegatul și
 cât știu la cercetarea lor Siguran-
 ța n'a pomenit de întâlnire în
 parc cu mine. Cu red mai de
 grabă că Pătrășcanu poate vi-
 zna acestei arestări prin faptul
 că a întâlnit cu delegatul di-
 rect la Hotel Atene-Palas contro-
 late permanent de Siguranța
 și de acolo au pornit cu mașina
 și astfel a fost ușor urmări-
 rea lor, deoarece Pătrășcanu
 a fost mult mai bine cunoscut
 decât mine de agenții Siguranței.

Prin prestația delegatului împreună cu Pătrășcanu și mai ales punerea lor în libertate așa de ușor prin intermediul explicației legatului cu alții și în care ei căutau să se justifice înțelegerea lor, mai degrabă dovedeste că Siguranța nu știa cine este persoanele această străine și arestarea sa produs spontan din inițiativa agentilor care se au înmănit, ori a fost menajată Pătrășcanu, ~~atunci~~ prin punerea lor în libertate.

După ce am fost scos din CC cu informarea Siguranța prin agentul ducăci că eu nu mai fac parte în CC și am fost scos și din CGS. De altfel a apărut și în presa internațională faptul că am fost îndepărtat din conducerea CGS din cauza "incapacității". Față de vorbii despre persoane din care sunt compuse născă conducere am comunicat prin agentul că nu mai are nici un rost se mai ținem contact și am cerut se fie lăsat în pace. Astfel am întrerupt legătura cu Siguranța și așteptam hotărârea CC care trebuia să primească prin Lucre Aladar. care ca am legal putea să mă viziteze

și acasă la mine. Siguranța ¹³⁴ în-
noștea din mișcarea sindicale le-
gale legăturile noastre și de prie-
terea între familia noastră. Astfel
întâlnirea noastră acasă la mine
nu a reprezentat nici un pericol
pentru el. Într-o zi esind dela lo-
cuinta mea împreună cu Tade
Aladar l-am întâlnit cu Magdo în
curte și l-am prezentat lui Turea
ca un simpatizant și un prie-
ter al meu care poate fi fo-
losit în mișcarea sindicală în cher-
tuni tehnice. Ture Aladar a fost
mul din 3 secretari care au luat
locul meu în conducerea sindi-
cale în C.G.S.H. - În locul secretarului
general a fost ales într-o conferin-
ța sindicală 3 secretari Abraham
Bernat Moscu Kon și Ture A-
ladar.

Cu mă găscum împreună cu
soția mea în situația grea ma-
terială și lipsă de lucru. Fiind
în relație intime cu Magdo am
povestit lui despre situația mea
și am spus descoperirile prin
aceasta că locul meu în condu-
cere sindicală a luat Ture Ala-
dar care a jucat un rol în în-
lăturarea mea din postul de sec-
retar general al C.G.H. Magdo mie

ajutat materialiceste. La incepu-
tul anului 1931 am primit prin In-
re aladar hotarirea CC PCR ca sa ma
deplasez la Buhus si se organizezi
miscarea Sindicale si se creezi
organizatie de partid in centrele
industriale Piata-Nauti, Bucin
si Buhus. Am primit doua adrese
si 500 lei cat a costat biletul de tren
pana la Buhus. Trebuia sa lichid-
dezi locuinta din Bucuresti si
sa trimiti sotia la moalele ei la
Brasov. Ma ajutat Magolo cu 1000
lei 'imprumut'. C.C. a fost largit
din noi elemente, intorcandu-se
la leninista din URSS. CC sa ma-
nifestat fata de mine o mare
neîncredere din cauza parti-
pării mele in lupta fractiouis-
te si faptele mele de dupa ho-
tarirea Cominternului au fost so-
cotea continuarea luptei frac-
tioniste si dupa infintarea
'secretariatului provizoriu'. Aceste
fapte a fost: 1) la Secretar Gen. al C.S.R.
am trimis un raport sindical
la Profintern peste capul C.C. 2) am
fost invinuit cu asi si sabotat ple-
carea delegatiei in frunte cu mine
la congresul Profinternului cu sca-
pul de a scapa de tragerea la ris-
pundere pentru introducerea frac-

și anizim în mișcarea sindicală
 (În această chestiune mi eram vino-
 vat deoarece delegația nu plecat din
 cauza că a găsit trecerea ^{pe Nistru} și M. Pău-
 cuș a sabotat organizarea și miș-
 trecii clandestine pe Nistru.) Pent-
 ru căderea însă a trecerii vechi ca-
 re folosiser C.P.R. sunt și eu vinovat,
 deoarece în anul 1928 și în 1929 am dat
 unele indicații destul de suficiente
 pentru siguranța ca se descopere
 toate tehnicile trecerii încă de-
 aturii. Cu toate aceasta pe-
 aceasta cale a fost multe trecere
 clandestine de oameni și mate-
 rial fără nici un accident pă-
 ră la prelucrarea acestei trecere
 de către noua conducere a parti-
 dului după lichidarea lui și
 fractionistă. Eu am aflat ulterior că
 a fost descoperit un agent provo-
 cător care locuia la Tiraspol și
 făcea parte din tehnica punctu-
 lui de trecere și astfel siguran-
 ța cunoștea de mult înainte chiar
 de atunci când trecam Nistru și plecam
 la Congres.

După deplasarea mea la Bu-
 hus am aches acolo munca sindi-
 cale și de partid fără a avea vre-
 legătură cu siguranța. Venind la
 București la un ~~la~~ conferință sindi-
 cale am dormit o noapte la Magdalenă.

137

53
și am povestit lui despre participarea
mea la o conferință ^{sindicată} fără
a da vreo amănunț ^{vorbi} valte persoa-
ne participante și mă laudam de
succesele mele de muncă la Byhus.
De altfel din cauza caracterului meu
de a pălăvrăgi și de a mă lauda
de importanța mea am descauspicat
multe lucruri în viața mea în fața
persoane străine sau în fața oame-
nilor din mișcare. Astfel de pă-
lăvrăgie și laudărosie ~~era~~
foarte obișnuită lucră în cercurile
elementelor mici burgheze și in-
telectuale legate cu mișcările mai
ales în cercurile conducătoare a
organizațiilor de masă din Bunu-
vești și a mișcării dusmanului
și descoperire secretele mișcării
revolutionare. Acest caracter prost mic
burghez al meu a fost mult și
măcar și mie personal acum.

În vară 1931 în calitate mea de
secretar regional a PCR. Regiunea Mol-
dova datorită neîncrederii CC PCR
față de mine până la rezolvarea
situației mele am fost lăsat ^{timp} peste
două săptămâni fără legături
fără locuință și mijloace de trai.
M-am gândit (luam parte ticălos)
să căut legătura cu faptul agent
de legătură cu siguranța ducă și

54 138

pe baza serviciului meu pentru di-
gnaanta fiii a cere bani sa cerde-
la el 2000 lei. In asteptarea lui in
apropierea locuintei in str. Pomm-
barn unde locuiam in 1930 si lo-
uina si agentul ducaci, lam in-
talnit pe Magdo. Am povestit lui
Magdo sau situatia mea si el
m-a ajutat cu 2000 lei. Dacă ar
fi fost Magdo sau agentul nu ar
fi fost necesar sa vorbesc de situa-
tia mea materiale ci pur si simpl
de cererea bani si mergem la
hotel sa dorm, nu flămânzau si
nu deranjau pe prieteni, dar mai
ales nu povesteam chiar si dupa
razboi despre el ca prieten ca-
re m-a ajutat in momente gre-
le. Un singur lucru a ramas ne-
clarificat si mai ramana ca sursa
de intrare bani. Intalnirea mea cu
Magdo in primavara 1932. Cu am
arstat in cursul anchetei in
primavara 1932 am fost arestat
intra casa unde veneam ca se in-
talnesc cu Moscu Koucare impre-
una cu altii a fost arestat toti in
casa aceea, si am fost pus in li-
bertate in conditiuni ca se
preciza legatura cu signanta.

Eu am refuzat să mai dau in-
 formatii în scris și am promis lui
 Bănciulescu fie că voi ceda să pre-
 iau legătura cu duceci și prin
 el voi informa Siguranta despre
 activitatea mea și voi înlesni
 urmărirea mea și astfel Siguran-
 ta va putea capăta alte fire de
 urmărit fie că eu voi găsi pe
 cineva prin care voi trimite
 informație verbale. Fapt este că
 eu nu am mai întâlnit cu lu-
 caei și cu Magdo Ion tot în apro-
 pierea Statuei Aviatorilor și am
 povestit lui că lucrezi din nou
 la București la CGH. Nu pot re-
 mînti dacă atunci am vorbit cu
 Magdo despre aranjamentul meu
 la Siguranta și în ce forma sau
 mă gândeam să spun la o altă
 ocazie de întâlnire dar mi a duc
 aminte că am cerut ca să me
 ținem legătura între noi și să
 mă caut și zina în jurul la-
 cului Floricașă mede numblamba
 pescuit. Analizând aceasta după
 problema ținând cont de situa-
 tia mea și gîndurile mele de
 atunci în mod logic trag urmă-
 toarele concluzii: 1. Am avut teama

și dau informații nepericuloase mi-
 căii revoluționare și am instruit
 pe Magdo care a căzut de acord
 cu mine. În februarie aceasta în anul
 1932 Magdo Ion a aflat ceva despre
 legăturile mele cu Siguranta. Magdo
 intră fiind un om fricos și a
 avut curaj să vie la întâlniri cu
 mine în fața lacului Floreas-
 ca care se afla atunci numit
 încă - plus în stufăriș și locuri
 de pășunat pentru vite micle mult
 prea puțin lume. El nu mă in-
 tălnit niciodată după discuții
 ce am avut cu el în primăvara
 1932 până la ziua grevei dela Gri-
 vita. Aceasta întâlnire în februarie
 1933 a fost un total întâmplător.
 Mergeam la o sedință conspira-
 tivă și venele sunam la Gri-
 vita. Era dimineata de vreme și pe
 strada Bărbu dela Venția am in-
 tălnit fata în fata cu Magdo. El
 mă întrebat ce este că sunt încon-
 tinu și venele și eu am răspuns
 că este greoa la CFR și l-am in-
 gat să mă spună nimicuri, că
 omia văzut. Cu aflarea ^{în luna} la Bănci-
 lescu esite la pensie și am soco-
 tit că am scăpat de obligația fa-
 ta de Siguranta. Numele văzut

pe Magdo Ion până în anul 1939 du-
pă eliberarea mea din închisoare.
Trăind de a fi fost din nou re-
nitat de siguranța detențiunii mea
cu fiintila Louescu și Tuceu în im-
prejurările suspuse în abuzes cu
o detențiune ^{în timp plătore} Bănculescu pe stra-
da Floreasca cum am arătat în cu-
sul anchetei promisese lui Bă-
desi nu mai face parte active
în mișcare voi primi de a fi
informator. Eu tare amintit lui
Bănculescu numele lui Magdo Ion
prin care asi putea săi trănuiești
numele informații despre mișcare
creșând că Magdo era un osut de
Bănculescu din 1932 dar el mi a
răspuns că mi'l cunoaste aceasta
persoană și că el va aranja alt-
fel lucrurile. Crede că Bănculescu
a aranjat cu fiintila Louescu
recitarea mea în toamna anu-
lui 1939 în împrejurările relatate
de mine în cursul anchetei. Cu
Magdo Ion eu am avut legătura
și în 1939. El a activat atunci
pe linia M.P.R. lui avea legătura
cu soția mea, Roza dăca care s-a
ocupat cu desfacerea obiectelor elec-
tricate în închisoare de detenți
politici. Eu nu am nici un inter-

putut lămurii și nu pot dovedi în
asa fel ca și nu rămâne nici o in-
doidla este întâlnirea ce a avut loc
între mine Teohari Georgescu și fos-
tul Comisar șef al Securității Ter-
rești Nicolae în anul 1989. Ristând de
a fi calificat și în timpul anchetei
ca provocator, am susținut și sus-
tin și acum că această întâlnire
în trei a avut loc și cel mult ar
putea se fi gresit - ceea ce e puțin
posibil - în ceea ce privește per-
soane participante la organ al si-
gurității. Este știut că în cursul
anchetei atât Teohari cât și Trușu
la insistențele și argumentele mele
au fost nevoiți ca să recunoască
această întâlnire în trei dar apoi
amândoi sau retractat declarațiile
lor de recunoaștere care provo-
case și în mine care care in do-
iala momentane. Cu voi încerca
de a analiza din nou această prob-
lema pentru a da o mână de
ajutor organelor competente pentru
demascarea și înfrângerea incapa-
tității a lui Teohari Georgescu.
În anul 1928 cum în luna sep-
tembrie când am început activitate

61
in C.C.P.C.R. am avut o intalnire cu
I Banculescu fost subinspector Gene-
ral al Sigurantei. El a fixat in om
de legatura care nu era prezent si
pe care trebuia sa cauti la locuin-
ta sa, indicat de Banculescu. Am
ta misa atrata atentia ca se fier
cu bagare de seama ca omul
pe care el numea comisar Gheo-
ghescu are sau Gheorghescu are
unde comuniste care murla la
si si a amintit de familia lui Geo-
hary Georgescu. Acest agent lucra
la H. S. Postal la partea dreapta
a strazii incepand de la Caba Rahovei
Pe Teohary Gheorghescu il stiam ca
element activ pe linia sindicala
la Sind. Tipografilor inca in 1928-29
Noi ne am cunoscut si ne am prie-
tenit mai bine in 1935 sau 1936
cand ne gaseam impreuna la
inchisoare militara Filasca. un
de la Teohary, Marcovici, si Jordan
Kolef am stat impreuna in
camera si in ^{tinuti} ~~deceptati~~ ^{deceptati} de catre
administratia inchisorii. Restul
detinuti politici a fost tinuti intr-
un alt corp al inchisorii.

Eu uitaseam de mult in rejurașca în care luasem legătura cu agentul Georgeșcu în 1928 și nu mai aveam de mult legătura cu signaanta. Cu Teohariu Georgeșcu am întâlnit din nou în toamna 1939 după ce în împrejurarea unoscute am re luat legătura cu signaanta prin Tuceu Nicolai și Antila Louescu. Succesând de toamnă 1939 până la sfârșitul martie 1940 am avut mai multe întâlniri cu Teohariu pe linia de partid. Știu că Bela Brainer se ocupă cu Georgeșcu se fie ridicat în mișcare datorită puterii sale cu ocazia arestării lui, și abea după moartea lui Bela Brainer eu și Foris Stefan am hotărât cu în locul lui Morgenstern care a fost trimis în Basarabia primul secretar al org. București se fie numit Teohariu Georgeșcu. Cu mine din amintire că la prima întâlnire a mea cu Teohariu el m-a condus la o locuință în a cărei gazdă eu am recunoscut vechiul meu agent de legătura cu signaanta Tuceu care mă legase Bănculescu în 1928. Teohariu mi a spus că aceasta gazdă este un frate al meu.

Eu nu știu dacă această persoană ¹⁴⁷
 a fost frate, văr sau altă rudă a lui
 Teohari Georgescu dar el așa mi-a
 spus că sunt frate. Este normal că
 pe mine mă interesează ca să știu da-
 că această persoană mă recunoas-
 cut și dacă este într-adevăr fostul
 agent de legătură sau numai este
 vorba de o asemenea între el și
 fostul meu agent de legătură în
 figurația în anul 1928. Mi ca tea-
 mă să nu mă trădeze lui Teo-
 hari Georgescu sau chiar că deja
 a și mă demască fata lui. Aceste
 gânduri mă frământă și mă deter-
 mină să stau de vorba cu
 acest "frate" a lui Teohari Georgescu.
 Folosind faptul că Teohari există
 din camera am stat de vorba în ga-
 da și am constatat că această între-
 devăr ~~se~~ fost agentul meu de le-
 gătură în București și mă asigu-
 rat că Teohari Georgescu nu știe
 nimic. Eu nu puteam să fiu li-
 nistit în această asigurare și am
 rămas în teama că acest "frate"
 a lui Teohari are să mă trăde-
 ze adică are să mă demască
 fata de fratele lui. Eram deci
 interesat ca Teohari Georgescu
 mai bine se află într-o formă care

64
148
care dela mine despre legăturile me-
le cu Siguranța și să fie și el comp-
romis în fata mea cu asemenea
legături ca să nu mă poate de-
masca fără demascarea și a sa
proprie față de mișcare. De altfel
această persoană își exprima dorin-
ta ca "fratele" său ori să se retragă
din mișcare ori să devie informa-
tor al Siguranței și astfel se nu fie
persecutat arestat. Cred că în felul
aceasta făcea presiune și el asup-
ra lui Teohari Georgescu în care da-
răi nu era frate, în orice caz era
în deplină sau foarte bună prie-
tenie. În această situație, ~~cu~~
Teohari Georgescu făcând într-o mă-
sură oarecare suspectat în mișcare,
datorită purtării sale de Siguran-
ta cu ocazia arestării sale, ~~și~~ aveam
sarcina ca să clarific situația lui
și depindea mult de mine dacă
să fie numit sau nu ca primul
secretar al Bucurestului și intrarea
lui în CCPCR, nu mi era greu să
imping pe Teohari într-o situație
compromițătoare. Discutând cu el
asupra situației sale în loc ca
adăncesc vicii să cautăm să mă
pun la adăpost cu față de o eventualitate.

de pălăvrăgești⁶⁵ ale fratelui său despre
mine în legătura cu siguranța. Ast-
fel am demonstrat în fața lui Teohari
că în unele momente istorice în in-
teresul mișcării revoluționare unui
conducător important pentru a nu fi
arestat și se aibă posibilitate de
acțiune în libertate pot să aibă
legătura cu siguranța sarcina să
facă unele concesii dând aumu-
te informație care însă să nu
aibă influență vitămintoare și
nu împiedice avântul mișcării. Am
aratat ca exemplu că acum când s-a
deslășuit al doilea război imperia-
list mondial și este pericol să se
transforme într-un război anti-sov-
ietic și să fie aruncat și țara no-
astră în acest război care a deschis
și perspectiva revoluției socialiste
conducătorii principali al parti-
dului trebuie prin orice mijloc
să evite arestarea lor chiar prin
a face unele concesii siguranței
într-o anumită parte a societății.
Am dezvoltat în fața lui Teohari teo-
ria mea falsă oportunistă asupra u-
nei tactici care era interesată să fi
folosit în partid încă în 1928 și care
este împotriva moralului și princi-

150

66
piile partidului comunist. In aceasta te-
oria oportuniste contra revolutionare
sau libertate de fapt justificarea fapt.
telor mele ^{in fata} in fata constiintei mele.
Aceasta discutie cu Teohari Georgescu
chiar daca in am spus atunci deschis
si ceva concret despre legatura mea
cu fostul comisar sef Turcu el Teohari
puttea sa traga anumite concluzii
sa inteleaga despre ce este vorba mai
ales cand am cerut ca se nu vorbeas-
ca despre aceasta discutii nici in
fata altor membrii al I.C.P.R. Aceas-
ta discutie a a fost preluarea a
intalirii in trei si a luarii de a-
numite angajamente fata de N. Tur-
cu de catre mine si Teohari Geo-
gescu in organizarea acestei intal-
niri a jucat un rol hotaritor
acel frate a lui Teohari fostul
meu agent de legatura cu T. Ban-
ulescu in 1928.

In cursul anchetei nefiind in
stare se reconstitui in memoria
mea cum a fost pregatit desfä-
surat intalirii in trei si care
a fost motivul care a determi-
nat pe N. Turcu sau alt organ
al Sigurantei se accepte ca doi
agenti asa importanti se cunoasca
intre ei, am dat declaratii in multe

67
191
varianta si contra zicătoare si ne-
logice. Eu care trebuie sau de in socio-
tala asupra activității voste in timp
de 34 ani si care pentru a nu fi de-
mascat am creiat multe or legende
care apoi au pãneas in memoria
mea ca întâmplări reale, de aseme-
nea in toate viața au minima-
lizat faptele mele negative si cum-
tam se înmormântez si le uit, in
baza problemelor care ma nãpã-
dit in cursul anchetei nu erau
se reconstituces exact faptele petre-
ute care trăiau numai undeva
in subconștiința mea. Eu trebuia
si reconstruc^{ti} în frânturi de a-
mintire si de cauza aceasta am
avut nevoie de ajutorul anchetei.

Faptul că in 1939 am întâlnit si
am avut o discutie cu T. Bănculescu
in împrejurarea' acatate de mine este
un adevar. Faptul că am luat anga-
jament fata de Viștita Ionescu si Tur-
cu de asemenea este adeverat confir-
mat si dovedit. Ulterior am avut
câteva întâlniri personale cu Turcu
si astfel el a fost persoane pãncă
am întreținut legătura cu el. Aceasta
este confirmat de insasi T. de Tur-
cu si de mine deci este incante-
tabil stabilit. Deoarece N. Turcu ne-
gã adică a retractat întâlnirile mi-
ne si Teohari Georgescu pãncă si

68 152
faptul că ar fi discutat cu mine
despre tipografia CC al PCR și despre
Teohari Georgescu se pune în fața
mea întrebare. Putea oare se fi
un alt organ al Ligurantei în care
ar fi avut contact afiați de Turcu
și astfel se fi fost alți persoane
în care am discutat despre tipog-
rafie despre Teohari și cu la în-
tâlnire în trei a fi participat
un alt organ al Ligurantei sau o
alte persoane din mișcare și nu
Teohari Georgescu? Se luau pe
rând toate contradicțiile ivite între
mine și Teohari Georgescu și Tur-
cu. Cînd putea se fi un alt organ
în care ar fi avut legătură afiați
de N Turcu? Bănculescu era în pen-
să, el nici nu căzuse putea se fi
omul în care se întănesc în care
și pe străzi și se ocupa activ cu tre-
burile Ligurantei. Fintila Louescu
de asemenea în calitate sa de Lig-
pecto General al Ligurantei nu
putea se ține legătura cu mine
fără intermediar și în condiții
în care s-a deslășit toate întâl-
nirile cu organele Ligurantei care au
avut în funcționare a 1939 și până în
martie 1940. Cu Fintila Louescu nu

69
ne am văzut decât odată când m-am
luat în masina împreună cu N. Turcu
cu și când cu această ocazie am
acceptat să fiu informator a lui.

113
Faptul a fost comisarul și al siguranței
deosebitea mea fost și nu am
cut legăturile mele cu siguranța.

Rămânând deci N. Turcu și fostul meu
agent de legătură care am recunoscut
în "fratete" lui Teohari Georgescu ca-
re deși după spusele lui nu mai
facea servicii ca polițist putea să
aibă legături cu siguranța sau
poliția și în vreme altă decât Vin-
tila Lovinescu sau chiar cu această
prin mijlocul lui Bănculescu.
Se poate că N. Turcu cu care am avut
legătură după ce am fost recrutat
de Vintila Lovinescu și de el mi a
fi dat un alt agent de legătură.

Deci sunt mai multe variante po-
sibile. Fapt real este că eu nu pu-
team face mare risc și plimb
cu N. Turcu pe străzi și restau-
rante deoarece amândoi eram
foarte recunoscuți în cercurile mig-
rării din București și această proble-
ma am și discutat cu N. Turcu și
astfel am ajuns la casa lui
Mănuș Schönb pe Str. Antim 10.

Deși Mami Schön nu a confirmat că
 ar fi folosit locuința ei pentru a întâl-
 ni pe acolo cu cineva cu sustin și
 mi amintesc bine că odată am folosit
 locuința mamei dela ea cheia și de
 două ori când era acasă și iuda
 și cu care locuiea împreună. Dea-
 semenea mi aduc aminte bine că per-
 soana cu care am întâlnit în accas-
 ta locuința pe baza propunerii mele
 a cumpărat niște pachet de rafie
 efectuate în închisoare de către de-
 ținutii politici. (Mami Schön se ocupa
 împreună cu soția mea cu desface-
 rea obiectelor trimise din închisori
 la adresa soției mele) A fost Tur-
 cu personal la întâlnirile avute
 la locuința pe str. Antim sau un
 alt organ al ligurantei recomandată
 de el sau "fratele" lui Teohani cu
 nu pot dovedi absolut cert cu cine
 m-am întâlnit la aceasta locuința
 în momentul cel puțin neagă iar
 Mami Schön contestă că ar fi avut
 cu cineva întâlnire în locuința
 ei. Cu "fratele" lui Teohani puteam
 să întâlnesc ori și nu de n-am a-
 put nevoia de o locuință conspira-
 tivă. Deci rămâne Turcu sau omul

71. 135
lui Turcu, dacă ar fi existat în acest
timp un intermediar între mine
și Turcu. Nici Turcu nici eu n-am
cunoscut despre un intermediar
care ar fi existat până la întâlni-
rea în trei. Astfel eu nu pot de-
cât să susțin mai de parte că nu
pot să fi altcineva decât N. Turcu
cu care am întâlnit la Str. Aulinu.

Eu stăteam la întâlnirea cu Kintila și
nuși Turcu împreună săr și mai târziu
la întâlnirile care au avut cu
Turcu nu am recunoscut că sunt
fost membru activ în mișcare mem-
bru C.C.P.C.R. În timpul procedurii
am aflat din ~~documente~~ documente că
și N. Turcu a fost agent provoca-
tor și de la el siguranta a ~~scut~~
afiat calitatea Turcu în mișcare și
chiar numele meu ca spital de tri-
te. Eu promisese lui N. Turcu și
Turcu numai atât cât voi accepta și
am între prietenii mei nu angaja-
sem definitiv, căntam să eschivez
cât am putut dar Turcu nu mă lă-
sa și când m-am întors din Basa-
rabia și am întâlnit cu Turcu pe
Str. Aulinu pe locuința lui Marie
Schön el a căutat să mă angaje-

ze permanent. și pretindem că ce înce-
 mai mult de la mine și în organizare
 mai bine și permanent a legăturii.
 rilor în viitor printre agent de le-
 gătură. În ocazia aceasta a venit
 vorba și despre tipografia și Geo-
 hazi Georgescu și a fost stabilit în
 întâlnire în trei cum am arătat în
 declarațiile mele în cursul an-
 chetei. Că a fost organizat și de
 sine această întâlnire eu nu am
 putut reconstrui și nu pot nici a-
 cuma dovedi în cum am avut din
 partea lui Teohari Georgescu și
 din din partea lui N. Tucu nici un
 ajutor, nici o bună credință. Din pă-
 tiva ei au recunoscut formal ce
 a se am declarat eu dar au cău-
 tat să mă înșure și văzând că
 eu nu pot dovedi absolut și neîn-
 docthic această întâlnire în trei,
 ei au retractat declarațiile lor de
 recunoaștere. În memoria ^{mei} și
 trăiesc și nu pot ascunde, nu
 pot retracta declarațiile mele ce
 am susținut în timpul anchetei.
 Fapt este că după această întâlnire
 în trei eu nu am avut nici o în-
 tâlnire cu Tucu și cu o alte per-
 soane care era "fratele" lui Teohari

Georgescu - sunt aproape sigur de aceea-
 sta-tu care au întâlnit Steva or pă-
 nă la plecarea mea spre URSS și
 nu lui N Turcu ci acestui agent de
 legătură ^{cu lui Steva} care predat copia rapor-
 tului politic către Comintern. Eu ad-
 mit teoretic ca asi fi putut în ma-
 ca lucrurile și întâlnire în trei
 a fi fost între mine un alt organ
 al siguranței și o alte persoane din
 miscare. Nu găsesc însă o alte per-
 soane decât Teohari Georgescu în ca-
 re au putut avea încredere și au
 avut și interes să leg soarta mea
 datorita faptului că eram amănun-
 tat de pălăvrăgirea din partea
 fratelui său, care putea să provoace
 demasarea mea. Întâlnire în trei
 putea se fi între mine N Turcu
 și "fratele" lui Teohari Georgescu
 dar eu nu văd rostul unei ase-
 mena întâlniri. Sau în locul
 N Turcu a fi fost un alt organ al
 Siguranței eu și "fratele" lui
 Teohari. Asta a fi însemnat între-
 ruperea legătura cu Turcu și
 stabilizarea prin mijlocul lui
 "fratele" lui Teohari Georgescu o
 altă legătură cu un alt organ
 al Siguranței. Despre acest lucru

74 118
înșă, tuberculă se știe și N. Tuceu.
Tată ca sunt posibile și alte vari-
ante în legătură cu întâlnire în trei
care persiste în memoria mea că
a avut loc însă puteam se am con-
știi în memoria mea, dar de
lipsa de bună credință nu pot fi
acuzat, eu am făcut tot ca această
problemă se fie lămurite prin
restabilirea memoriei a adevărului.

Dacă într-adevăr nu fi fost întâl-
nire, această în trei cu participa-
rea lui Teohari Georgescu, atunci
se explică mai bine faptul că ulte-
rior, atât la Moscova în 1940 cât
și după 23 August 1944, eu n-am
discutat cu el în mod deschis
despre legătura noastră comună
cu Siguranța în anii 1939-1940. Atunci
despre discuțiile noastre la Mosco-
va și de după 23 August în Tara
între mine și Teohari Geor-
gescu sau putea da o explicație
logică. Din cauza că fratelui sau
această sindă a lui Teohari Geor-
gescu cunoscute despre legăturile
mele cu Siguranța, eu am rămas
în permanentă subaminciunare
de a nu fi demascat de această

75 119
fata de Teohari Georgescu. Decizia
in 1940 cand Teohari impreuna cu
Stefan Foris se gaseau la Moscova
la Comintern. Cu ani cautat sa-l
intalnesc singur fara Foris si
prin diferite intrabari puse de mi-
ne despre in legatura cu acesta-
rea mea la granita, ramânerea
mea in U.R.S.S. dupa eliberarea teri-
torului etc am cautat sa descop
pe Teohari si sa aflu daca "fra-
tele" sau nu ma trãdat. Ca sa
deosemenca sa-l izolez pe el de
"fratele" sau si am propus lui ca
sa intre in adãncã ilegalitate
si se rupe ori se legitima cu in-
dele sale si cu ori care pãtã
a lui motivãnd aceasta ca o nece-
sitateã in conditiunile internatio-
nale si interne in care desfasura
miscãrea de atunci.

Dupa rãzboi deosemenca in
diferite ocazii in diferite forme am
cautat ca se aflu dela Teohari da-
cã nu a fost trãdat de "fratele" lui
si nu a legat cu Foris el e priete-
nie si nu ai strãnsã avãnd inã-
cebasã timp teama permanentã
de el, ca in calitateã sa de ministru

al internelor ^{+6.} el poate să descopere ^{160.}
frenul meu din trecut ca agent pro-
vocator al Siguranței. În vătoreea lup-
telor în anii 1944-1945 eu mitasem
complet tocmai evenimentele petre-
cute în 1939-1940 când am avut un
scurt timp din nou legături cu Si-
guranța și toate împrejurările. În
memoria mea nu mai treia decât
foarte vag despre angajarea mea
fata de fostul Inspector de Siguran-
ță I Teohari la Botosov în 1925 dar
aceasta nu avut în mare decât în
foarte scurt timp și ca în anii a-
cele am dat unele declarații ca oca-
zie difuzelor arestări mai mult
decât am recunoscut în fata de
miscare. Când am auzit de lega-
tele mele în a. 1949 sau în 1950 des-
pre pălăvrăgile lui Munteanu.
Eu fost agent de Siguranța eu nu
mai îndotam că a început să plăt
și Teohari Gheorghe. Am văzut
însa că El nu ia nici o măsură
nici împotriva fratelui meu ca-
re a fost un major de securitate
deci aparținerea aparatului lui Teoha-
ri și nici împotriva mea ~~mea~~
nu intră în nici. ~~injustiț~~

Nici după cea intervenție mea dumne-
 teamă. Tu fost agent de siguranță
 a fost acceptat, după ce Teohari a
 stat de vorbă cu fostul șef comisiei
 de siguranță ^{Nurcu} și mi a spus
 nimic, însă s'a cam izolat de
 mine și în același timp am ob-
 servat că Teohari Gergescu mă
 ocoboște pe mine și s'a legat de
 în ce în ce mai mult de Ana
 Paucher. Credeam că Teohari a
 aflat ceva mai bunăste dar nu
 spune. În ori ce caz Teohari Gerg-
 gescu putea se afla și trebuia să
 știe despre trecutul meu și greu
 de conceput că în calitate de fost
 ministru al internelor nu fi
 știut nimic mai ales după a-
 restarea a foștilor politiciști.

În concluzie, analizând din nou
 legăturile mele cu siguranța în a-
 nii 1939-1940 eu am admis că o
 posibilitate ^{faptă} că la înălțarea în trei
 în care am participat eu, un or-
 gan al siguranței Turcu Nicolai și
 Teohari Gergescu cum am susți-
 nut până acum putea se fi o
 confuzie în ce a se privește per-
 soana lui Teohari Gergescu. Totuși

sunt o serie de amănunte pătente
 în cursul acestei confutații în trei
 de care am demonstrat în declarațiile
 mele date organului de anchetă și
 declarații date cu ocazie conferință-
 rilor susținute mai de parte vico-
 vatică lui Teohari Gheorgescu. Aceste
 amănunte care persiste în memo-
 ria mea mă determină cu tărie
 susținute mai de parte că întâlnirea
 în trei a avut loc cu participarea
 lui Teohari Gheorgescu și nu mă voi
 renumta la această convingere
 până când nu mi se dovedește
 contrariu. Teohari Gheorgescu a
 avut toate posibilitățile de a șterge
 numele de politician "de frate" sau
 rudei care a jucat rolul ho-
 tărtoare în aranjarea acestei întâl-
 niri în trei și astfel se pune în
 siguranță și să "dovedească" că eu
 nu sunt decât un provocator deoa-
 ce nici nu frate nici o ruda a
 lui nău avut nimic în siguran-
 ta.

Analizând adănc viața și acti-
 vitatea mea de la a. 1918 și până
 la 1940 când ~~prima~~ cu ocazia eli-
 berării Basarabiei și a Bucovinei

de Nord și către Armata Sovietică
 am fost eliberat și eu din închisoa-
 reii din Cernăuți nu pot să ajung la
 altă concluzie decât la cea mai aspră
 condamnarea mea în sine. Judicând
 faptele mele din punct de vedere ob-
 iectiv și dialectic am fost un dus-
 man pătruns în mișcare revoluțio-
 nară și am lovit-o de la spate fie
 direct în perioadele când am activat
 ca agent provocator al figurantei
 fie indirect când am intercat și
 ajutat de împrejurările am reușit
 să mă desprind de legătura cu
 figuranta. Fapt este că am tră-
 dat mișcare din interes meschin
 personal în 1924, în 1925 tot din
 acest interes meschin și dintr-o por-
 nire dușmănoasă împotriva con-
 ducerii mișcării ilegale m-am an-
 gajat la lupta alături de figu-
 ranta împotriva PCR. În 1925-
 1928 aflându-mă în închisoare
 am căpătat o educație în colecti-
 vul detinutilor politici și am cres-
 cut nivelul meu teoretic și
 politic dar cu aceasta a crescut
 și orgoliul personal individualist

si ambitie personale de a ajunge ¹⁶⁴
in fruntea miscarii revolutionare
prin orice mijloace. Caracterul ti-
calos lasi cand te vorba de a se saci-
fica orgoliul si ambitie moralul
pusuratic ma' impiedicant sa devin
sincer fata de partid si recunos-
cand vindele mele sa ma retrag
din miscare si sa ma asez deti-
guranta in ajutorul clasei mele
muncitoare. Desi ma fiincauta
permanent renunscarea ^{constiintei} ma las
impins sus in conducere de catre
figura ta m'au tasiit in lupta
fractiuniste alaturi de alti traditio-
ni 'dusman ai clasei muncitoare
Marcel Faucher si Dori Goldstein.
Cu toate ca am incutat diferite teo-
rie filosofice proprie pentru a lipsi-
ti constiinta mea a justifica tra-
ditiile mele sau a le minimaliza to-
tusi in sine am fost nevoit sa re-
vinos ca am mers pe o cale gre-
site criminale impotriva clasei
muncitoare si am inselat-o in
increderea ei in mine. Am cre-
zut ca mergand la munca de jos
voi putea renunsa cinstit sa ma

reabilitați și să mă ridic din nou
 prin activitate sub conducerea nou-
 lui CC PCR format după luptele Prae-
 ționiste și astfel voi fi folosit în cla-
 sei muncitorești în lupte sa devo-
 lutionare. M-am înscris amarnic
 și am înscris partidul și clasa
 muncitorească. Siguranța nu avea
 gând să mă lase din ghiarele ei
 și cum am ajuns din nou la cent-
 rin în fruntea sindicatelor revoluțio-
 nare în 1932 reușind să mă
 descopere și se mă aresteze Băncile
 lesu Teodor mă înforțat cu se au
 gajez din nou în informator. Da-
 că în 1932 totuși am scăpat de
 a mai servi Siguranța în mod
 direct se datoraste mai mult fap-
 tului că el Băncileșu a eșit la
 pensie și în lucrând pe linia
 sindicală am reușit să sustrag
 până la arestarea mea în aug. 1933
 de atenția Siguranței. Astfel
 începând din 1932 primăvara și
 până la Toamnă 1939 pe nu am
 mai fost în șirba Siguranței și
 în 1933 în ocazia arestării mele

Am refuzat să mă angajez din nou
 în fața lui Nîncu de a deveni pro-
 vocator din nou și astfel să mă scap
 de condamnare de 20 ani munca til-
 nică care am avut în lipsă. Am pre-
 ferat acum ca să intru în închiso-
 are și cu ani de temniță suferite
 pentru mișcarea revoluționară pest-
 în activitatea mea pozitivă se fie
 iertat de faptele mele ticăloase
 în trecut. Dar nu am înșelat și am
 înșelat și mișcarea revoluționară
 și PCR. Nu am făcut ce trebuia
 să se facă. A veni atunci în fața miș-
 cării în fața partidului cu o auto-
 denunțare a fi însemnat o pri-
 busire deschise politico-morale
 mea, a fi însemnat de a scapa
 de închisoare pe baza folosirii
 articolului din lege prin care este
 certat trădătorul și aceasta se
 face când obții în fața cărora
 am stat în activitățile de greve
 și organizarea clasei muncitoare
 în anii 1932-1933 rămân condam-
 nati la ani grei de temnițe.
 Nu am găsit calea justă, nu

-pădării și am mers mai de parte pe
calea înșelăciunii atât în fața mea in-
sumi și în fața clasei muncitoare și.
mai la ultimul moment când trebuia
răspunde am început analizarea
adâncă a victoriei mele am mărturisit
tot ce am avut ca povară în suflet.
Am mers pe drum greșit necin-
tit și după eliberarea țării de sub-
jugul fascismului german și de
subdicatura autonească de către
victorioasă Armata Sovietică. Am ră-
mas cu balastul pe spumare as-
cuzând trecutul meu trădător
am înșelat partidul și clasa mun-
citoare. După mea de a ascun-
de trecutul meu impins la alte
activități și manifestări anti-par-
ticipative ^{alături de Ayra Pancher} ~~fracționiste~~ ~~care la rândul~~
~~său la devieri de la linia Marxist-~~
~~Leninist al partidului și Teoha.~~
și Georgeescu. În fracționismul
meu impins la devierea de la li-
nia revoluționară Marxist-Len-
inistă, am abuzat treptat
la o linie oportunistă contra-
revoționară de dreapta care
a putut să-mi în toate conse-
cvențele sale dăunătoare asupra

la ardealului Molotov prin care spunea
 că Ardealul în întregime sau în cel
 mai mare parte va fi redat Româ-
 nilor și au refuzat să prelucereze
 această chestiune între prizonieri.
 Aveau teamă că prizonierii care
 erau să fie lansați în Ungaria
 la lupta de partizani se vor demo-
 raliza și vor trăda lupta. Ei pro-
 misese prizonierilor că dacă Un-
 garia va întoarce armele împotriva
 nemților vor putea menține cel pu-
 tin Ardealul de Nord. De altfel însă
 Rakosi avea părerea că Transilva-
 nia va reveni acelei părți care va
 fi mai de vreme din război și va
 alătura Uniunii Sovietice. P.C.M. de
 altfel nici după război nu recu-
 nostea dreptul Românilor asupra
 Ardealului și susținea că
 Ungaria a pierdut-o înainte din
 cauza că România a eșuat din
 război mai de vreme și a întors
 armele împotriva lui Hitler.
 Cu am preluerat cu succes dec-
 laratia lui Molotov între prizonierii
 maghiari, peste vointa comunistilor
 maghiari, care refuzase să prelucereze

repe această parte a declarației ascun-
zând faptul că ardeului nu va tre-
ce la Ungaria și nici arbitrajul lit-
terar nu va rămâne în picidare.

Cu dădusem promisiunea lui Răco-
și că dacă el puțin Transilvania
de Nord va rămâne Ungariei eu
voi trece la PCR după eliberarea
și a Ungariei. După 23 August 1944
când s-a încheiat armistitiu eu
am făcut tot demersul ca să fiu
demobilizat și să mă întorc în
țară. Ma ajutat intervenția lui
Ana Paucher și astfel la sfârși-
tul septembrie sau la primele zile
a octombriei 1944 m-am întors a-
casă. Cu Ana Paucher am discutat
mai multe ori și în Moscova
și la Bălți și Botosan despre pers-
pectivele și sarcinile noastre după
ce țara va fi eliberată și noi vom
întoarce acasă. Am socotit pe Ana
Paucher care era membru în CC PCR
și reprezentantul partidului la Co-
mintern și care a trăit mulți ani
în URSS și în perioada construcției
socialiste, ca cea mai indicată de
a fi conducătoare a PCR-ului. Am
socotit pe Ana Paucher ca dintre

81
192
toti conducători ai partidului ea este cea
mai pregătită din punct de vedere ~~po-~~
politic / teoretic și cu cea mai vastă
experiență în viața sovietică. În pri-
mară 1944 ne găseam împreună
la Botasau care fusese deja elibe-
rat și așteptam înaintea im-
EDIATE deci întoarcerii la București
împreună cu Armata Sovietică eli-
belatoare. În această ocazie am dis-
cutat cu Ana Paucher mai concret
despre situația probabilă a parti-
dului și a conducerei lui în ță-
ra. Am constatat împreună că vii-
toul conducător a partidului nu
poate să fie Stefan Foris care fusese
secretar general în timpul răz-
boiului și despre care nu afla-
sem nimic. Ne gândeam că ori a
fost arestat și omorât ori a tră-
dat miscaie că nu a organizat
o luptă periculoasă chiar îndreptată
împotriva războiului antisovietic.
Cu Ana Paucher ne am apropi-
at ne am împrietinit și personal
în anii războiului când am lucrat
între altele în linia deși la organizație
deosebite în anii 1943-1944. eram și eu

89
1973
membru al CC PCR și pregăteau să mă în-
torc în țară. Cu am spus lui Ana Paucher
vorbind despre perspective în țară și
despre partid că ea împreună cu mi-
ne vom avea mare răspundere și
rolul hotărâtor în conducerea parti-
dului și a evenimentelor politice
în țară după eliberarea Româ-
niei de către armata sovietică. Spu-
neam lui A Paucher că am făcut
și noi greșeli în trecut dar acum
avem în față noastre perspective
și răspundere mare să ne ajutăm
și să folosim experiențele noastre
câpătate în URSS. A Paucher a lu-
at cu ceva absolut normal că ea
și nu altmădă trebuie să fie
conducătorul partidului și că eu
am promis solemn că o voi sus-
ține o voi ajuta în muncă.

Ana Paucher s-a întors în țară
înaintea mea imediat după 23
August 1944 iar când iam întors
eu desi oficial secretarul ge-
neral era C. Păunulescu de fapt
Ana Paucher devenise deja con-
ducător politic și reprezentata PCR

în fața Comisiei de Control al aliați-
 lor și la oficialitățile sovietice
 Cui am sosit în țară și am fost
 repartizat la muncă în CC PCR
 am și intrat în contact străns cu
 Ana Paucher și am discutat cu
 ea foarte dese ori înțelegându-ne
 înainte de sedința colectivului
 de conducere asupra problemelor
 și activităților politice. A Paucher
 a arătat încă atunci că ea lup-
 ta pentru a acapara în mâna
 ei conducerea partidului și în
 fața maselor a post prezentă-
 te ca principala conducătoare
 așa aparut și ^{în} lozincile parti-
 dului Ana ~~Paucher~~ Luca Gheorghiu
 Dej. Eu am arătat pe larg în cursul
 anchetei cum s-au răscut și
 dezvoltat grupul fractiunist
 în Fruntea cu A Paucher deaceia
 mă mărginesc de a mai ară-
 ta unele fapte concrete care mi
 a fost arătate de mine în cursul
 anchetei, fapte care mi a mai a-
 duc aminte. Ana Paucher se le-
 gase și cu Teohari Gheorghiu pe ca-

re a înaintat susținut și de mine candidatul la postul de ministru de Interne

Și era multumită de situația ei ca figura centrală și principală însă mi plăcea ca în partid să fie secretar C. Părbulescu. A început intrigă împotriva lui. Tu spunea. Pe ce bază este Părbulescu secretar?

Așa Paucher acuză pe Părbulescu că el nu are fi fost ales de mine și de la sine putere a pus pe usa biroului său titlatura "Secretar General"

Ami tăgătuia la Paucher mi s'a plăcut că 6 Bochnas răspundăste între cadrele partidului nemulțumirea de ce nu este în frunte Gheorghiu Dej și apoi Ana și duca și aceasta ar face din punct de vedere naționalist adică de ce se fie în fruntea partidului nostru ne amăn. Am arătat de altfel în declarațiile mele cum Ana Paucher luptă ca să fie sa secretar general și cum ne rădus pe mine și pe Teohari Gheorghiu sub influența ei, cum ne a izolat de secretar general și semăna neîncrederea căta de ea. Cu am arătat în cursul anchetei multe fapte și discuții am avut împreună cu Ana Pa

ușor care a scos la iveală rolul ei atât ca conducător și organizator a fructificării cât și limită sa oportunistă a revoluționare care influența activitatea mea practică în a lui Teohari.

În timpul războiului ea nu a demascată căldăria lui Britanic și Maniu cu Antonescu nici în rândurile prizonierilor români nici prin radio „România liberă” creând iluzia în masă că partidele lor putea se joace un rol-conducător chiar în lupta contra războiului antisovietic. Ea nu văzută perspective revoluționare mai de parte decât de democrație burgheză și rezolvarea problemei agrare prin o reformă agrară burgheză. A tăsa mosierilor indiferent cât pământ au avut până la 50 ha cu casa și toate vile. Sabotarea naționalizării vililor foștilor mosieri chiar după ce au fost expropriat și cei care rămăseseră cu 50 h după reforma a lăsat statul ca se finanțeze vile foștilor mosieri ca se nu se pășădească vile. Deasemenea dela agricultură care era sub conducerea lui Anuș Panucher a pornit finanțarea prin

credite a viticulturilor chiabur. Ana Paucher a impiedicat pedepsirea chiaburilor viticulturii care nu preda vinul la ~~stat~~ si rari au fost prins cu transportul vinului si garda financiare confiscă deasupra legei vinul si mijloace cu care transporta. Mergând pe aceasta linie garda financiare a fost desfiintat si sa in cadrul la Teohari la militia iar subconducerea lui a fost lichidat lup-ta impotriva speculantilor chiabur fie pe linie vinului, tercii sau pe alte produse.

Ana Paucher nu se grăbea de a impinge inainte revolutia spre revolutia Socialiste se acomodează la conditiuni economice burgheze si conducând administratia CCPR apreciază intreprinderi comerciale afaceriste la bursa si la piata neagră in tovarisie cu elemente burgheze afaceriste (Radu Xenopol si alții). Afacerile compromi-toare sa extins si la organiza-tiile de jos in mod scandalos si in colaborare cu capitalisti care subminau economia si finanta tari in specula in

afaceri la piata ⁹⁴ si la bursa ¹¹⁸ neagra
si nu era chip ^{de a duce} bursa serioasa ^{pan}
controlul economic deoarece Orga-
nismul de stat, Controlul Economic se
lovea peste tot cu amestecul or-
ganizatiilor economice ale partidu-
lui in afacerile negre ale capita-
listilor. Aceasta a dus in plin pa-
ria la ~~reformele~~ stabilizare mone-
tare initiata si realizata de PCR.

Desigur ca dismanii aruncau pe
spinzarea PCR toata vina pentru
inflatia sumpetei si scaderea ni-
velul de trai a poporului muncitor
si incercau sa compromita "gover-
nare comunista". Se impunea ca
o necesitate vitale de a merge in-
ainte ~~pe~~ a trece la nationaliza-
rea mijloacelor de productie.

Fara aceasta masura nu a fi pu-
tut mentine ^{nicu} stabilizarea mone-
tare efectuata la 15 Aug 1947. Oana
Panchea insa a fost impotriva
nationalizării. In 1947 inainte
de stabilizarea monctare eu au-
tinut o conferinta economica in
care preconizam nationalizarea
marilor intreprinderi pentru a pu-
tea esi din grea situatia econo-

mica financiară și a îmbunătății
 situația masselor muncitoare. Una
 Pancheer nu era în țară. Când s'a
 întors și iam povestit despre con-
 ferința mea mi a răspuns: "Cum
 ai făcut că la noi nu se pune
 acum problema naționalizării".
 Atunci ea mi a adus că părerea pei
 stentilor nostri cu care s'a ^{s'a} făcut
 sunt de părere că la noi este pre-
 mătur încă de a trece la națio-
 nalizare. Aceasta părere impusă
 de situația internațională mo-
 mentană a fost primit de A Pan-
 cher ca ceva definitiv adică noi
 nu vom trece la naționalizare
 ani de zile și în colaborare cu burghe-
 zia vom putea conduce țara
 menținând regimul economic
 capitalist. Hilferdingism; un stat
 capitalist organizat condus de un
 guvern de calitate burgheză de
 mocrate cu participarea și a co-
 munistilor. Cam așa privea a-
 na Pancheer perspectivele "revolu-
 ționare" la noi. Desigur că a sta
 pe loc a fi însemnat moartea pen-
 tru revoluția adică prăbușirea
 ei la noi, ca în fața dăruții afării

a comunistilor din guvern si schimbarca orientarii tarii in politica externa. A si incercat Tătărescu se facă această cotitură. Folosind situația economică financiară grea provocată de bulgăria si grupul Tătărescu în guvern săbatând consolidarea stabilității monetare si lipsa de pâine cu moneda aștilor de secete, Tătărescu a propus în mod deschis si obraznic ca se primim 100 mil dolari de la Americani se schimbăm orientarea externe si să ~~facem~~ să schimbăm si în politici noastre interne.

Deșigur PCR a știut și a orientat just a forțat scoaterea grupului Tătărescu din guvern a lichidat apoi monarhia deci din nou se pune problema naționalizării și consolidării și pe linia economică financiară cuceririle clasei muncitoare. Am propus Ancei Paucher la începutul a 1948 când am fost trimis la o delegație economică la Moscova ca să fie însărcinat de a ridica și a cere sfat asupra problemei naționalizării. Dănsa a fost contra spu-

năud „doar s-a spus nu demult că
 la noi nu se face naționalizare”
 Măm adresat secretarului general
 care mi-a înțeles și astfel am primit
 imputație de a ridica această
 problemă și am fost înțeles și la
 Moscova. În această perioadă când
 era clar că vom trece încuțând
 la naționalizare A Paucher s-a
 ocupat de cumpărare de întreprin-
 deri de la capitaliști străini și indii-
 genii. În vederea naționalizării în
 perspectiva A Paucher a avut însă
 cindrea de a lua măsuri pentru
 readucere în țară a bunurilor va-
 lorilor statului ce se găsesc în
 străinătate care erau amenințate
 de blocarea lor. A neglijent a sa-
 botat acest lucru și astfel foarte
 multe valori au fost blocate iar
 Ana Paucher a fost numai criti-
 cat. Ana Paucher care se făcea cu
 atașamentul ei fata de U.R.S.S. când
 țara a avut nevoie de pâine să
 cumpere în străinătate și trebuia
 să adreseze în primul rând țării
 lor prietene sub pretext că de ce să
 adreseze meru către U.R.S.S. împot-

riva care Roumania a dus războiul și ea are acum greutate" cerea să adreseze americanilor să dăm lor aurul pentru grâu și porumb pline cu grâu-gărite! Americanii ne au înșelat și Uniunea Sovietică a sosit în ajutorul cu cereale în 1947. ne a salvat de foamete. Substratul acestei atitudini față de Paucher este acum la suprafață.

În condițiile istorice create prin înfrângerea fascismului și eliberarea țării noastre de către armata sovietică asaltul revoluționar al clasei muncitoare pentru a dobândi eliberarea sa de sub jugul burghez. muncitorii a fost pus de istoria la ordine zilei. Libertate democratică adus de armata sovietică eliberatoare ~~este~~ a deschis și porțile închisorilor a permis ieșirea din ilegalitate a PCR care a devenit astfel un partid de guvernament partidul care avea rolul de a conduce întreg popor muncitor la victorie. Era necesar și normal ca se fie creat un PCR mare și puternic un partid de masă, chiar și muncitorii.

Ana Paucber nu sa tinut cont însă
 că deschiderea mai largă portile parti-
 dului nu înseamnă neglijarea ca-
 litatea și continuitul de clasă a par-
 tidului și a deschis portile partidului
 așa larg și de liber trecere că n'a
 intrat numai cei care n'a vrut se
 între. Dănsa răspunde atunci pe li-
 nia organizatorică în CCPCR. Partidul
 a fost copleșit de mica burghezie
 oșănească și țărănească, a intrat
 în partid chiar și legionarii și tot
 soiul de dușmani. Ana chema pe
 muncitor străviti de legionarii și
 la intrarea direct în partid sa luat
 la întrecere cu P.S.D. luptând de
 a trece pe P.S.D. numericeste și
 nu în calitate. Teohari Gheorgheșu
 a închetat cu stirea și aprobarea
 lui Ana Paucber alianța cu legio-
 narii lui Pătrășcu. Cu ai aprobat
 argumentările lui Ana și au accep-
 tat aplicarea ca ceva ticăitor ne-
 cesar pentru contra balansarea ac-
 tivităților P.S.D. și în condițiuni
 când alegerile parlamentare joa-
 cău un rol important în lupta pentru
 un putere. Ana și Teohari Gheorgheșu
 au mers mult mai de par-
 te.

100. 184
Influența partidului cu țărănimii
fără nici un criteriu a avut rezultat
extrem de păgubitor asupra politi-
cii partidului statal de sat și
influența negativă asupra alian-
ței între clasa muncitoare și ță-
rănimii muncitoare. Devierea de
dreapta spre politica țărănească
se pornește încă de aci și de aici
în ce se cristalizase linia politi-
că oportunistă contra revoluționa-
re la grupului fractionist anti-
statal în frunte cu Ana Pauker
și influența ~~acestei~~ asupra mea și
asupra activității mele practice
în diferite domeniile economice po-
litice. Eu am avut multe discuții
cu Ana Pauker și separat și în
Teohani Georgiană și mi eam de
acord cu dânsă, dar relația prie-
tenească familială cu ei și lipsa
mea de a mă menține în poziții
de concordanță și astfel impiedic
descoperirea treburilor menționate
mă lega de ei am avut nevoie de
ajutorul lor în caz de nevoie și
astfel mi am putut se fiu prin-
cipal și particip în dezbaterile
problemelor în conducerea parti-

101
185
dubii. Multe ori am vorbit cu Ana Pa-
ucher și exprimam nemulțumirea
asupra felului cum lucram. Când
aratat că nu lucram colectiv, că
particulul nu este condus și este lă-
sat în mâna aparatului, că proble-
mele nu sunt discutate, dezbătute
în mod adecvat, că fie care lucram
de capul nostru în domeniile res-
pective, pot se face greșeli și apoi
voi fi țraș la răspundere etc. Ana
Paucher în mod foarte iscusit a-
musa vina asupra secretarului
general și când spuneam că se vor-
bească în el că ea are mai mare
influență asupra lui, spunea că
"nu mai ^{mai} asculte pe mine și înce-
pe joacă de alții și e porrit împotri-
va noastră". Tu am văzut atunci
că tocmai noi împiedicăm prin
atitudine nepartinică armonia
și colectivitate în munca C. și
în ambitiile nemărginite de a
deveni secretar general tocmai
dorește asemenea stări de lucruri
pentru a câștiga pe secretar
general și să-l izoleze. Hăzărind
nemulțumirea mea în 1949, ~~și~~
se pare, Ana Paucher mi a spus

"Mai dute și tu se vorbește cu Kaftaradze" Cu mine am dus la Kaftaradze și între alte probleme ce am discutat am arătat nemulțumirile mele, ~~Kaftaradze~~ Am spus ^{lui} că am discutat și cu Ana asupra acestor neajunsuri în munca noastră a Conducerei. Mă întrebat dacă avem sau vedem eventual și alte compoziții de conducere, la care am răspuns că eu nu văd posibilă și altă formație și l'am rugat ca să vorbească cu sec. gen. Într-o formă ca să putem lucra mai organizat și mai colectiv. El mi a răspuns că se pune în discuție în mod partinic în ședința Secretariatului.

Am adus la cunoștința lui A. Paucher tot ceea ce am discutat cu Kaftaradze și atunci Ana s-a bătut în retragere recunoscând că și noi suntem vinovați adică ea în mine că prea ne-am izolat de secretar gen. și el are nevoie de sprijinul nostru. Dar lucrurile au rămas așa. Din păcate Ana Paucher se infuria dacă secretarul general se interesează

103

de sectoarele care erau conduse de a-
na, trecând peste capul ei, adică di-
scuța și cu alte cadre care se aflau
subordonarea ei. Ana Paucher a fost
faptă pornit și împotriva ridicării a
cadrelor mai tinere în conducerea
partidului. Partidul bolșevic face
se observația că noi neglijăm
ridicarea cadrelor tinere și interese
lor ca să ne ia locul în conducerii
partidului când noi bătrâ-
nii nu vom mai fi în stare
de a lucra. Ana Paucher mi-a
spus atunci: "Această observație
este rezultatul intrigării lui
Chisenevșchi care ~~este~~ dăna ana bi-
tic' bolșevicose vrea se fie
ridicat la secretariat." Mai târ-
ziu când Chisenevșchi a intrat în
secretariat îl acuza că ~~nu~~ face
nimic ~~nu~~ se ocupă cu sarcinile
sale se bagă în masul în treburile al-
toră stă toată ziua lângă secreta-
rul general și face intrigă
împotriva noastră! Spunea că
ei fac fracționism discuța și
ei măsuri peste capul nostru.
În cursul anchetei eu am aca-

tat multe fapte care dovedesc că de
 fapt devine de dreaptă ^{in problema țărănească} pentru de
 la Ana Paucher și influența ei a
 răsunat asupra activității noastre
 în problemele legate cu sectorul agri-
 col. Afară că a lăsat cu se fire cop.
 lesit partidul în masele țărănești
 indiferent de clasă ce devenise o
 patrocină a țărănimii. În 1948 când
 am văzut că prețurile produselor
 agrare se ridică începuseră o ma-
 re presiune fiscală. Ana Paucher
 a început să protesteze sprijinită
 de elemente de jos țărănești și reu-
 șit se obține o hotărâre a conduc-
 ției prin care am fost critici că
 eu și jurnali țărănimii și ~~reținu~~
 am fost obligați să amuzăm amen-
 zile pentru neplata impozitelor
 și nu fac execuțiile și lile să
 esalonăm plata impozitelor. În
 acest sens a apărut și un arti-
 col în "Scântea" a cărei autorul
 moral "era Ana Paucher. Rezul-
 tatul a fost neîncașarea ^{in întregime} impo-
 zitelor agricole în a 1948.

Masa de țărani din care se con-

punea organizatie de partid la sa-
 te care era polivonic impozitelor co-
 lectivilor si colectivizarii nu nu-
 mai ci nu ajuta apasatul fiscal la
 incasarea impozitelor dar punea pie-
 dici si trimitea reclamatii neinte-
 meiate la CC si la Ministerul de fi-
 nante. Atitudine sovaitoase la
 incasarea obligatiilor tararii in
 bani si in natura (colectarii) am-
 larea in an in an a datoriiilor
 ramas din colectarii si datorii catre
 S.M.T. a incurajat sustragerea tararii
 din obligatie fata de stat,
 a inlesnit imbogatirea elemente-
 lor capitaliste la sate si a pagu-
 bit statul a impiedicat crearea
 rezervelor de rezerva suficiente
 pentru desfiintarea cantelelor
 si doborirea preturilor la pia-
 ta libera prin interventia eco-
 nomica a Statului. In politica
 colectarii Ana Panchea a impri-
 mat o linie tararii scasi si dute
 statului. Legile de colectarii pregati-
 te si sustinute de ea, nu se ori-
 entau dupa necesitatile nevoile

106

190

Statului și a clasei muncitoare și după posibilităților de livrare în total arbitrar a țărănimii. Cu toate ca colectare a mers pe linia progresive în creșterea cotelor după mărimea a gospodăriilor a rămas prea multe marfă la dispoziția țărănimii pentru vânzarea liberă, cu care putea să speculeze după voie. ~~Pe cauza~~ folosind faptul că milioane de oameni care nu au avut cartele de pâine a fost nevoit să plătească grâul cu prețuri de speculă. Creșterea a prețurilor la cereale a împiedicat cooperarea în mod foarte serios în îndeplinirea sarcinilor de achiziție independent de slăbiciunile sale în muncă. De ex. În 1951 au avut o recoltă bogată în cereale. Planul de colectare însă nu acoperea nevoile Statului și pe urma munci nici cantitate fixat în lege de colectare pentru 1951 nu a fost colectat 100%. După o statistică prezentată la Cons. de Min. a rămas la dispoziția țărănimii grâu marfă 100.000 vagoane și pe baza aceasta Centroc. a pri-

mit sarcina de a achiziționa din recolta 1951 40.000 vagoane de grâu ce a ce nu a putut realiza decât în ca. 40% până la sfârșitul Ianuarie 1952. Printr-o justă politică de colectare ținând cont de nevoile Statului privind în tendința de înțere de specula a țării mele, a fi putut realiza aceste 40.000 vagoane de grâu pe linia colectărilor.

În perioada trecerii de la capitalism la socialism când încă gospodăria individuală țărănească predomină când la noi abea au avut loc de gospodăria agricolă colectivă și Gospodăriile slabă și prost gospodărite impozitul agricol în natură (colectări obligatorii) este hotărâtor și ea determină bunul mers al schimbului economic între oraș și sate. Politica sovietică și anti-statală pe linia colectărilor a avut influența dăunătoare extra ordinare și asupra alianței între clasa muncitoare și țărâna muncitoare, ea constituie o piedică în fața transformării socialiste a agriculturii.

Nu mai vorbesc despre toate faptele
 le dăunătoare construirii socializ-
 mului și vârsate în sectorul gori-
 col ^{condus de a pancher} și despre ^{și} desnați finan-
 ciar la Gastării, dezordine și ni-
 micirea tractoarelor la S.M.T., pie-
 irea a sutelor de mii de porci și
 a milioaneilor de găini datorite
 ne aprovizionării țărăniștii cu
 serui și vaccin. Provocările în
 legătură cu comasare, auto lich-
 darea a chiaburimii, provocări prin
 crearea forțate a gosp. agr. colective
 etc etc. sunt cunoscute toate aceste
 lucruri și dinainte și din declarații-
 le mele, date în cursul anchetei.

Toate aceste nu pot fi văzute
 și analizate adânc și la timpul
 său de către conducerea datoriței
 existentei acestui grup antista-
 tal fractionist datorită lipsei de
 principialitate în critici și
 autocritici datorită faptului că
 fie care lucrăm după capul nostru
 și ne interesăm doar mult
 de sectoare pentru care răspun-

leam. Politica nejustă țărănească
 a provocat rămânerea în urma a
 sectorului agrar și produs o rup-
 tura între înaintării sectorul so-
 cialist industrial și a sectorului
 agricol socialist care a rămas în
 urma și astfel a devenit cauza
 principală a lipsurilor în apro-
 vizionarea orașelor și centrelor
 muncitorești cu alimente și indus-
 tria cu materii prime. Rămânere-
 rea în urma a sectorul socialist
 în agricultura a răsfăcând și asup-
 ra ritmului de industrializare
 asupra reproduției lașitate și ac-
 mulari socialiste provocând greu-
 tăți financiare bugetare. ^{Prin urmare} ~~aceasta~~ a
 determinat la ceese de măsurile de
 economie și de disciplină financia-
 re pe sectorul productiei și inver-
 titii industriale și mă împins
 astfel la finanțarea de fapt a in-
 dustralizării socialiste a țării și
~~astfel~~ fie prin măsurile mele,
 prin directivele mele fie prin acti-
 une duse înainte de sabatarea ^{proprietății} col-
 laboratorilor mei am căzut în cri-

ma de sabotaj. La Ana Paucher n-am observat nici un interes fata incheierii aligarea tarii. Cand a apărut planul Marchal și s-a îngreierat importul de mașini din Apus precum și relație economică cu țările din apus se răstrângea tot mai mult, pentru contrabalansarea deșirarea Planului Marchal am ridicat în fata Ducei Paucher ideea de a chema un Consiliul economic în fruntea cu URSS cu scopul ^{unui} vizor reciproc economice între țările de democrație populară și URSS și combaterea planului Marchal. Ana cerut ca ea se ridice aceasta problema în fata Ambasadei sovietice și se facă propuneri în acest sens ca apoi URSS să ~~propun~~ facă propunerile celorlalte state de democrație populară. Ana Paucher a fost contra și ma luat în răs. Am vorbit atunci eu cu ambasadorul peste capul Ducei Paucher și propunerea mea a fost realizată fiind că Moscova a acceptat și astfel a luat inițiativa în mână pentru crearea Consiliului de colabora-

III.
și de ajutor reciproc între URSS și România și în fa-
rile de Democrația Populare.

Ancu Paucher se îmbunătățise cu to-
tul. Caracteristica activității ei era tăcu-
găria, amănarea problemelor, lipsa
de inițiativă și de interes față de cons-
tituirea socializării în țara noastră.

Ancu Paucher se bucura de mai mare
încredere în partid și în CC decât
nimic și de mai mare autoritate. După
pregătirea ei teoretică și experiența ei
vastă acumulată în anii cât a stat
și învățat în URSS ea a trebuit să
fie teoretician al partidului, dar
pe ea frământa ambiția de a de-
veni secretar general, conducător al
partidului. Bănuindu-se pe influența
și autoritate ce a avea în special
asupra mea și Teohari Georgescu
prin bășchet și intrigă Ancu Pau-
cher a reușit să creeze ^{o atmosferă de} discordan-
ță în rândul C.C. P.M.R. și să submi-
neze încrederea reciprocă unită-
te și colectivitate în nimeni și să
străduiască și linia sa oportunistă con-
tra revoluționare. (în partid) Nu
s-a putut vedea linia oportunistă
te contră revoluționare a Ancu Pau-
cher fiind că ea s-a făcut de a
manifesta în articole broșuri can-
ferința etc în special despre prob-

lecele concrete ale construirii socializ-
mului și despre politici și activi-
te concrete a partidului și a guvern-
ului analizând și explicând teoretic
din punct de vedere marxist-leninist
aceste probleme. Numai din analiza-
rea activității sale practice și a re-
sursurilor, conștient de ce ar fi putut
să iasă ~~în~~ ^{la timp} evidentă linia sa spor-
tunistă și de sabotare a construirii
socializmului și a fi esit dacă nu
fi fost subminiate unitate și mun-
ca colective și dacă nu fi fost înă-
buse critici și autocritici în CC.

multe manifestări publice cu ca-
racter teoretice ale mele care era cont-
rar liniei partidului și măsuri prac-
tice ale mele și a lui Teohari Gheor-
gescu poate peste ea influenței lin-
ia oportunistă a lui Ana Pauker
De ex. În 1950 în raportul meu în
parlament ~~am făcut critica și asup-~~
ra bugetului, am făcut critica și
auto critica în legătura cu reduce-
rea nejustificată a numărului gos-
podăriilor chiaburești și neimplu-
narea justă a acestor gospodării la
impozitul agricol. Am făcut demer-
surii la Teohari Gheorgescu pentru
identificarea și impunerea ^{justă} gos-

113
197
podăriilor chiaburești cu cota în plus la impozitul agricol prevăzută în lege. Aceasta s-a făcută cu deosebită asuprită în Sfatul Popular care erau îndrumate de Teohari Gheorghiu. Ana Pauker nu numai că nu susține lupta care pornește pentru identificarea și impunerea a gospodăriilor chiaburești dar a susținut și în discuțiile particulare cu mine referența la învățătura lui Stalin, că în perioada trecerii de la capitalism la socialism sub lovitura dictaturii proletarietului muncitorul chiaburilor descește. Politica de îngrădire susținută Ana Pauker nu numai că îngrădește pe chiaburi dar și lichidează o parte din ei înainte de a trece la lichidarea chiaburimii ca clasă și de aici se explică stădere numărul gospodăriilor chiaburești pe listele înaintate către Guvern de sfaturile populare. Această teorie Ana Pauker a exprimat în diferite ocazii și în fața guvernului și altor membri din conducere în ocazia discuțiilor problemelor colectărilor și a impozitului agricol. Ea a neglijat rezoluția Plenarei din 3-5 Martie 1949

care vorbeste de cresterea chiburi-
 mi in perioada treceri dela capita-
 lism la socialism si in practica
 si pe linia tarineasca a inno-
 rat aceasta revolutia. Cu farta a cer-
 ceta optile lui denis - Stalin in a-
 ceasta problema au impusit teo-
 ria Ansi Paucher si in 1951 tot cu
 ocazia raportului asupra bugetului
 in parlament in discursul meu ca-
 re la fost aprobat de secretariat
 au sustinut ca scaderea memi-
 vel chiburimii este normal in
 perioada aceasta. Desi au aratat
 ca politica la adresa organelor
 respective ca nu se poate spune
 ca toate gospodariile chiburisti
 a fost puse pe liste si impusa
 ca atare prin faptul ca au re-
 unoscut ca normal scaderea
 membrilor lor de fapt au teoriti-
 zat ~~practica~~ inacharea pasnice
 a chiburimii in constructia
 socialismului si stingerea luptei
 de clasa la tara. Deace Paucher
 si dupa daisa eu au falsificat
 in viltatura stalinista. Int ca de-
 van Stalin arata ca unele deta-
 samente de chibur neputand
 'resista fata de politica de ingra-

115
190
dirii a proletariatului dispare înainte
de lichidarea în masă a chiaburimii
în să se ridice altele din rândurile
mijloaselor. Aceasta parte în ur-
ma nu a fost trimisă de seama de
Ana Paucher și de mine. Tatăl de la
za testă Ana Paucher în Revista
Finanțelor № 3. 1951 vorbind despre
diferențiere de la sate am scris despre
ridicarea în masă a tărăniimei
sărăce în rândurile mijloaselor
și am neglijat complet ridica-
rea mijloacelor în rândurile chia-
burilor. Ana Paucher, în mers în să
și mai de parte. Sub conducerea ei
s-a achis auto lichidarea chiabu-
rilor și pătrunderea lor în gospo-
dăriile agricole colective. Ea a fost
inițiatrice. sub pretext că trebuie
încurajat tărăniimea la produce-
rea plantelor industriale - ridicarea
prețurilor în bani și mai dăm
și cantitate ^{mare} de mătase industri-
ale și fire de bumbac și făcând
a ține cont dacă beneficiază și
chiaburii de aceste avantaje. Sis-
temul de premii pentru recolta
pe în producția plantelor industria-
le a avantajat chiaburimea și cre-
șterea elementelor capitaliste la sate.

nificare.

După nationalizarea întreprinderilor și lichidarea rămășițelor moșieresti mai multe ori am ridicat 'fata' de Ana Paucher și Teohari Gergescu problema izolării și punerea sub controlul statului a elementelor nationalizate și expropriate. Ana Paucher a fost împotriva ori că mi măsuri revoluționare generale împotriva burgheziei și a maselor nationalizate și expropriate precum și împotriva elementelor campiniate din aparatul de stat pe motive politice dușmănoase. Ea justifică atitudinea ei prin aceea că "noi nu avem teritorii îndepărtate ca U.R.S.S. Liberia unde am putea strunge și izola împreună cu familiile lor aceste elemente dușmane". Motivul lui Ana Paucher nu stătea în piciorare, că de fapt putea se face mult pentru izolarea acestor elemente și folosirea lor la munca sub supraveghere, la construirea de drumuri, căi ferate, canal irigație, reșanarea terenurilor degradate etc. și a acoperi astfel lipsa brațelor de muncă în construcția. În schimb

118. 202
a fost ajutate la emigrarea burghezii
cerciașii iar restul lăsat liber să
pătrundă fără control în posturile
importante ca funcționari. Mosierii
au fost concentrați în alte regiuni
și raioane de origine lor în ora-
șele centrale agricole lăsați liber
și fără nicio ocupație. De exemplu
la Sf. Gheorghe a fost concentrat
ca. 300 mosieri din județi și ^{din} alte
județe unde au luat legătura cu
țărăni și a organizat tulburări.
Țăranii sunt destrămarea ~~organiza~~
gospodăriilor colective, proaspăt
terciate.

Nu știu care este atitudinea
lui Ana Paucher dacă recunoaște
sau nu inovația ei pertracțivi-
tatea sa fracționistă antiparti-
nică anti-statală și rolul ei, că
nu am fost confundat cu dănoșii.
Când am fost scos de ori ce func-
ția de stat și de partid la se-
diințele plinare nici unul nu
am recunoscut că noi am fost
constituit un grup fracționist în
sânul C.C.P.M.R. și ce păgubitor a
fost existența acestui grup. Privind
superficial nici nu s-ar fi pu-

tut caustata existenta unei fractio-
 nișme și nici eu n-am văzut caracte-
 rul fractionist în legăturile mele
 și în discuțiile ce s-au avut în
 șul anilor cu Ana Paucher sau
 Teohari Gergescu și n-am unost-
 cut adevărate lățe a lui Ana Pau-
 cher și popul ică amărit. Mi
 să deschis ochii atunci când în
 cursul demascării a devierii de dreap-
 ta și a anchetei de partid, ma
 impins la rezistență și la acțiuni
 de provocare împotriva unității
 partidului, iar când a văzut că
 chestia mea este pierdută și poa-
 te se fie și dăuse compromise
 Ana Paucher și-a schimbat atti-
 tudinea și porvind vehement
 împotriva mea. Atunci mi am
 dat seama că Ana Paucher ur-
 mărea provocarea unei crize
 în șurul C.C.P.M.R. schimbare în
 conducere, împingând pe mine
 la acțiuni, ca apoi să tragă dău-
 su foloasele să ajungă condu-
 cătoare partidului pentru care
 lupta tot timpul. Ana Paucher
 în ambiciia nemărginită voia
 să urapaseze conducerea partidu-
 lui și cu foarte mare abilitate

120
a manevrat cu mine și Teohar²⁰⁴
degerescu pe care ne ai timet sub
Influenta sa asuzand in ace-
lasi timp scopurile ^{lei}. Când am
văzut cu surprindere ^{schimbarea} ^a ^{atitudinii} ^{ei}
dă Ana Paucher am inteles duplici-
tatea ei și scopul ce a urmărit
prin împingerea mea la activități
antipartinide, m-am oprit și m-am
supus partidei lui, recunoscând
vinovăția mea. Autocritica mea
la ultima plenare în Iunie 1952
la care am participat, mi a pu-
tut se fie adăncă și absolut insu-
tit pentru că am mers pe linia
de ^{se} ^{salvare} de completa zdrobire
politică morală. De asemenea
autocritica făcută în fața Com.
de Control al C.C.P.M.R. a fost cu ca-
racter general și m-am referit în
ea numai asupra activității mele
de după război și în special pe
teren economic-financiar și în le-
gătura cu devierea mea în proble-
ma țărăneasca.

Situația mea era groaznică. Am
inteles că desvâlnind păcatele me-
le din trecut, mi se va ține seama
de nici o bună intenție de bună cre-
dinte în activitatea mea și voi fi

socotit un dusman, incarnat care
 în mod intenționat cauză premu-
 ditat a acționat pentru subminarea
 regimului și dăruirea cercetării și
 lămuririi. De asemenea activitatea mea
 pozitivă va fi socotită ca demagogică
 cu scopul de a ascunde activitatea
 mea dusmănoasă către revoluțio-
 nare și ținând sunt pierdut cu to-
 tul. Tată de ce nu am venit în
 fața Com. de Control în auto critica
 care să desvăluie în mod cinstit
 crimele mele din trecut și să ana-
 lizeze profund și amănunțit iz-
 vorul, rădăcinii, faptelor mele
 anti-statale și antipartizice de
 după război, legate de Ana Paucă
 și Teohari Gheorghescu. Măm îngro-
 zit de perspectiva ce stătea în fața
 mea, o pleure rusinoasă și am tă-
 cut asupra trecutului meu și speran-
 țea că voi fi trimis la o muncă de
 jos și voi munci cinstit pentru a
 mă reabilita.

A fost o formidabilă greșea-
 le din partea mea. Am pierdut
 ultima posibilitate acordată de C.C.
 P.M.R. să în mod cinstit partinic
 liber să arunc balastul trecutului
 și tot otrava acumulată în mine în
 cursul zecilor de ani care mă mă-

busea se mă desbrace cu ura și
 și nu pierd cu totul încrederea
 partidului în mine. Sunt convins
 astăzi că dacă procedam astfel,
 vina mea a fi fost judecat de fel
 de către partid și poporul mun-
 tor. ~~și~~ ~~castigat~~ ~~mult~~ ~~cu~~ au
 înțeles greșeala mea ignoranță din or-
 goliu și din instinctul de autocon-
 servare și după ce am fost acostat
 prin lupșa grea cu mine însumi
 am luat poziția justă devenind
 propriul meu judecător am scos
 din mine tot ce era negativ ti-
 călos și am măturat toate vine
 toate rimele săvârșite împotriva
 clasei mele muncitoare. Fără in-
 tentia de a minimaliza răspun-
 derea și vina mea proprie am
 acostat vina și răspunderea lui
 Ana Paucher și a lui Teohari
 de Georgescu în care împreună
 formam un grup anti-statal au-
 tipartinic în sânul CC PCR și
 rolul principal al lui în perioada
 castruului și socializării în țara
 noastră.

În aceasta memorie am anali-
 zat și am acostat și mai adânc fap-
 te și rolul lui Ana Paucher ca o com-
 plectare celor acostate în ursul anche

teisi acum voi analiza si activita-
tea lui Teohari Georgescu adica activi-
tatea lui anti-statala anti-partinica ală-
tur de Ana Paucher si de mine.

Despre trecutul lui Teohari si despre
interesul personal ce ma lega cu
el am vorbit si am incercat ca sa
lamuresc ce a ce n-au reusit pe dep-
lin datorita pozitiei lui necesitate
in problema trecutului nostru co-
mun cantand sa incepe lucrari-
le in loc sa ajute la lamurirea
lor. Teohari Georgescu este slab
pregatit din punct de vedere theo-
retic si politic si nici dupa
eliberarea tarii de dupa 23 Aug
1944 nu s-a ocupat deloc cu educ-
carca sa marxista leninista.
Fiind un muncitor aristocrati-
zat cu morala putreda burgheza
afemeiala dupa ce ajunge depre-
tar de partid in C. si ministru
de interne se porneste rapid spre
inburghezure traieste viata de
ministru burghez cu distractiuni
care nu a fost vazut atunci in
adancimeu ci si judecat cum
se cuvine.

Pe langa faptul ca Teohari
era slab pregatit politiceste datorit.

124 208

te felul lui de viață a pierdut tot
mai mult și simțul și instinctul
de clasă a unui muncitor.

Neavând pregătire sa proprie sa
orientat imediat după 23 August 1944
după Ana Paucher care era atunci de
capăt conducătoare a partidului și în
ea având toate încredere a urmat
linia și sfaturile a ei și a legat de
dănsa și de mine care eram și
înainte prieten cu el și eram le-
gat și influențat de Ana Paucher.
Astfel ne bagat de seamă am a-
juns la un grup de prieten ca-
re se sfătuiau reciproc și din care
unul am creat ~~se crea~~ a esit frac-
ționism prin manevrele diabole a
lui Ana Paucher. Teohari a ocu-
lit pe secretarul general cât a
putut și în multe probleme se
sfătuia cu Ana Paucher și cu
mine.

Ca ministru de Interne Teoha-
ri m-a adus a politica de clasă.
Până când m-a fost forțat de par-
tid să a menținut în slujba pe vechi
politici și juri clasa sa încajurat
de climă străine clasei muncito-
are care erau colaboratorii lui prin-
cipal generali vechi și neamuri ale
revestei lui pe care luase dela un
subaltern a lui. Teohari se izola

de activiști vechi de partid trimis
de CC în ajutorul lui la Interne și
a luptat prin toate mijloacele posibi-
le să împiedice ori să amestece a
organelor de jos a partidului în tre-
burile organelor exterioare ale mi-
nistenului de interne.

Sub pretextul că cei din jos
pot face greșeli sau abuzuri Teo-
hain interzice organelor exterioa-
re ale securității să facă orice
arestări fără aprobarea cabine-
tului Ministerului. Astfel a înfrânt
inițiativa celor din jos în lupta
impotriva dușmanului de clasă
și a înlesnit dispirita a multo-
ra dintre ei. Cabinetul lui Teo-
hain Georgescu cam pus de elemen-
te străine a înfrânt în răs-
puteri ipoteza elementelor dus-
manoase respingând propune-
rile venite de jos pentru aresto-
rea lor. Au primit multe ori re-
lamări de la șefii securității despre
cameră care due activitatea dus-
manoase și când au întrebat
de ce nu sunt ridicați mi se răs-
puns că s'a cerut aprobare de la
centru dar nu s'a acordat.

126
a fost arestat de expl. Savinescu dar
centru a eliberat pe motiv că nu po-
te da în judecată pe baza legale. Sa-
vinescu a fost directorul Filiei la
Tuchisocul Poftăneș. Pe urmă nu
stiu ce s-a făcut cu el. Mămăuș a fost
directorul închisorii la Chișinău
se învânteu ^{liber} la Dej a fost recunos-
cut de Sărmăuțană ca fostul in-
sotitorul meu care a dus la as-
sistenta securității dar nu a
fost arestat. Pentru agitația contra
revolutionare deschise și de ră-
spândire svonurilor duse în uo-
a se nu au fost ridicați și ipo-
lati; cei vinovați lucrați niște inge-
nieri. La Nicăfălcu Reg. Aut. Mughian
în 1950 a venit o persoană din Mol-
dova în vizita la o raedă a se.
Răspândind svonuri duse în uo-
a se în sat și ducând agitația
impotriva gospodăriei nou orga-
nizat la distrus și a plecat
liniștit fără a fi arestat nici ul-
terior aceasta a fost preluclul
turburărilor la Moacsa unde des-
muni au folosit faptul că la Nică-
fălcu nu s-a luat nici o măsură
impotriva celor care distrusesse
gospodăria. Alt grup de duse în
sa fost arestat de către securitate

din Reg. Stalin¹²⁷ dar din ordinul²⁴ cut.
ului¹ va fost pus in libertate.
Teohari Gergescu a murit mi-
litionari din¹ gosti: jandarmii in se-
ciime care subvechiiul regim a-
suspecu si jefuia populatia. Chiar
in satul meu Lemnia seful mi-
litiei a fost un vechi jandarm ca-
re era un element corupt spectar
care a vandut ~~pentru~~ lucrurile
confiscate de militia si a insu-
pani. Nenumarate ori au cerut
lui Teohari ca sa-l scoate dar
nu l-a scos. La Regimul Stalin
a fost seful securitatii un om
de incredere alui Teohari, anume
Kalausek. Aceasta a avut vama
lui dreapta unul fost agent al
contra spionajului fortat cu no-
ala speciale. Upland acest lucru
dela Varga Gavril au adus la
cunostinta lui Teohari Gergescu.
cu cerand ca se rasmasuri. A fre-
bruit ca se intervin de mai mult
te ranchuri pana cand tipul a
fost scos, formal insa deose-
ce a ramas mai de parte spa-
tuitorii lui Kalausek. Acest ele-
ment dusseau poate si spion,
numele au mai tie in minte

nu a fost cercetat.

128

III

Teohari Georgescu n'a inteles rolul sfaturilor Populare ca organe locale ale puterii de stat, instrumentul dictaturii proletarietului. El le socotea ca vechile primarii la dispozitia Ministerului de Interne de aici s'a opus la orice propunere care sa fi-a dat pentru a se insusina sfaturile populare cu treburi gospodaresti, cu sarcini politico-sociale-culturale si mentinea caracterul lor pur administrativ.

Dispozitia CC PCR de a descontingenta brasele de elemente ne-productive pentru a ameliora situatia de lipsa de locuinta nu a fost indeplinita. Statul plătind lucrătorilor costul transportului de ~~peste~~ ceci de km din cauza că negăsind locuinta în orașe și centre industriale au fost nevoiți să rămână la sate și se fie aduși pe cheltuiela statului la lucru iar în același timp toate bugetele rămân în locuintele țărănești. În Valea Jiului de ex. din cauza lipsei de locuinta era mare fluctuația de muncitori și nu se putea cuprinde la număr necesari productivi.

In același timp însă: locuințele ²¹³ proprietei societății Sov-Rom, cărbuni au fost multe din ele ocupate de persoane care nu erau lucra în minele și alte mii de familii care nu aveau să se caute în Valea Fieului ocupa spațiul locativ. Au venit lui Teohari Georgescu cu personal ca să scoate aceste elemente din Valea Fieului dar el nu a luat nici o măsură.

De altfel sub orotirecu lui Teohari Georgescu coruptia și spectrul era în floare în locuințele în special la București.

Începând zilele fapte care caracterizează cum a înteles Teohari Georgescu lupta împotriva speculei.

În 1950 am avut o recoltă foarte bună în Moldova iar staba în unele regiuni: slabă. În timpul cât a durat colectarea Cooperatiei a fost interzise achiziționarea de cereale, ca să nu stîngerească colectarea. În același timp însă sau răpusit asupra Moldovei țării "cu titlul de la sfaturile" populare din alte regiuni pe înșăcinare de a cumpăra "sămânță" și sute de speculante fără titlul și au cărat din Moldova țărâni: țărâni în și în cereale. Chiar "a fost creiat

un tren special Bucuresti - Moldova
 pentru transportul de cereale. Astfel
 a inceput in maina speculantilor
 mii de vagoane de cereale care au
 provocat ridicarea preturilor si coo-
 peratia nu a putut face fata su-
 cerilor. Ne aducem aminte si spe-
 cula in zaharul si petrolul. Desi
 au fost puse la dispozitia oraselor
 petrolul lampaunt mai mult cat ma-
 inte de razboi nu era chips sa dea
 fiintam tanchurile si scandaluri
 provocate de aceste la distribuire.
 Speculantii in masa cumpara pet-
 rolul zaharul in orase si facu
 schimb in natura in schimb pe
 tarani si apoi specula pe merca-
 torii cu produse agricole - alimenta-
 re obtinute in schimb cu petrol
 si zahar. Un comert masiv la nequ
 care dezorganiza activitatea coopera-
 tivelor si provoca ridicarea preturi-
 lor. Cand am cerut lui Teohari sa
 ia masuri el a refuzat submo-
 tiv ca nu are lege pe boza cam-
 ia ar putea sa ia masuri impot-
 riva acestui comert clandestin si
 de specula. In schimb militia si
 canal pe tarani cu preturile maxi-
 mala la piata la produsele de
 sezon a caror preturi nu pot se

131
215
fie constant și mișcă după sezon.
Atât eu personal cât și prin cores-
pondența birourilor de Finanțe
am cerut lui Teohari Georgescu ce
se ia măsuri pentru identificarea
gospodăriilor chiaburești prin fra-
ziunile Populare și se fie impus
aceste gospodării cu cota de impo-
zit în plus așa cum este prevăzut
în legea impozitului agricol. Aceasta
sarcină cădea asupra sfaturilor
Populare care erau sub îndruma-
rea unei Comisi. guvernamentale
condus de Teohari Georgescu. El nu
a luat nici o măsură și acce-
mai mare răspundere pentru nei-
dentificarea gospodăriilor chiabu-
rești și neaplicarea legii în ceea ce
privește cota de impozit în plus
de la 20-50%. Teohari Georgescu
în anii 1950-1951 din cauza că criticam
mult activitatea lui în discuții parti-
culare cu el și ceream să ia măsuri
care mi le ceruse și de alte cauze
pe care eu mi le amintesc a început
să mă ocolească. În schimb se
întărește și se sfătește cu Ana Pau-
cher și începe să mă rădăie. Însă
la demascarea devierii de dreptăți
și luarea de măsuri de către CC PCR
impotriva mea simțindu-se vinov-
tat și el mi-a luat la apăsare sobi-

132 216
dăruind în mine. Am să desfașor
rat demascarea mea și scoaterea mea
din orice funcție de stat și de par-
tid și ce atribuțiile au avut Ana
Paucher și Teohari Georgescu am
aratat amănunțit în cursul anchetei
de aici eu nu mai revin asupra
acestei probleme. De asemenea nu re-
vin la o serie de alte chestiuni care
am aratat în ancheta atât asupra
faptelor care am săvârșit împreună
mai trei și altele făcute, fie care în
parte din proprie inițiativă și răs-
pundere în sectoarele conduse de noi.
Independența noastră și tragerea no-
astră la răspundere nu poate servi
decît la întărirea partidului și
a C.C.P.M.R. la întărirea unității și
omogenității conducerii Statului și
a partidului la întărirea încrede-
rii poporului în conducerea sa
la întărirea regimului și
a construirii socializării lui.

Cu un umor dacă Ana Pau-
cher a fi umărit caști ent alte
scopuri decît satisfacerea ambi-
țiilor ei nemărginite de a ocu-
păa rolul principal în conducere
partidului a deveni secre-
tar general. Nici acest lucru nu
afirmat în fața mea niciodată

și am constatat din analiza dialectică a faptelor și a atitudinii și în special când a început deviere și chestia mea. Nu știu dacă dișea să fi avut legături străine de unde să fi primit inspirații pentru activitate dusmănoasă cu scopul de a submina regimul și a îndepărta de mine meca sovietică. Nu am observat așa ceva și nu am discutat cu dânsa și nici cu altcineva despre un asemenea scop. Știu însă că Ana Paucher în chestia emigrării libere a evreilor a primit presiune de la legatia Ierusalimului. Acest lucru a spus-o chiar la o sedință a conducerei când susținea în tăie propunerea sa pentru a da drumul pe toți evreii care doresc să emigreze în Palestina. Ea a tratat și chestia mea eliberării celor 7 spioni evrei pentru care legatia a promis bani și cui din fost pus în libertate împotriva opiniei secretarului general în împrejurările amosete. Dânsa a lăsat și pe părintele ei să plece în Palestina unde mai trăia și un frate al lui. Despre acest lucru

conduce nău amosut nimic des-
 plecareu tatăl lui Anca Paucher în
~~față~~ Palestina era o chestiune
 politică nu era o chestiune simp-
 lă personală. Acest lucru a și fost
 folosit de imperialisti în câmpa.
 Într-un loc împotriva Regimului de
 Democratia Populare. Tatăl ei a
 fost un dușman al comunizmului
 deasemenea fratele care a fost
 în România în vizita la Anca
 Paucher și a plecat din nou în
 Palestina. Eu nici nu am știut des-
 pre plecarea tatălui A Paucher
 în Palestina iar când mi l-a pre-
 zentat pe fratele ceream la săl
 opreaschi în țara că mic bine ca
 da în calitate sa să aibă un
 de în străinătate. Dănsa mi a
 răspuns că nu poate să convin-
 gă pe fratele să rămâne aci.
 Încă Paucher nu știu nipt nici o da-
 tă suflătește de fostul ei bărbat care
 a fost un dușman al clasei muncitoare
 și a URSS-ului. A păstrat și nume-
 le lui Paucher. Poate acesta a a-
 avut în fluctua demoralizante a-
 supra ei și a impus-o în lagă-
 nul dușmanului dar subliniez
 că nu 'am observat și nu am știut
 dacă dănsa a fi avut vreun lega-
 tura străină din nou.

Nu știu nici despre Teohani Georgescu dacă a fi înmărit cauzient și a fi activat sub presiunea mișcărilor. El era complet sub influența lui Ana Paucher mai ales în ultimii ani. Nu știu de discuțiile care a avut cu Ana Paucher, dacă ei planificau ceva împotriva regiunii sau dacă Teohani a fi avut și alte legături. Am avut impresie că Teohani Georgescu prin cercetarea dosarelor și a forțelor politice și aflat ceva despre trecutul meu și de aici mă ocărăște. În ultimul timp încă mult înainte de reformele bănească simțeam unele manifestări de neîncredere față de mine din partea unor membri din conducere ce a se eu socoteam în mod greșit că în vorbete din niște intrigărie. Nu mi simțeam în largul meu și chiar exprimam dorința de a trece la o muncă mai jos.

Nu vădeam că eu îmbughețisăm și m-am burocratizat, că m-am înfundat tare în patina de vanitate și pescuitul și munca mea face fără tragere de inimă nu adăpesc problemele me măresc cu

perseverenta rezolvarea problemelor
 si ca las' totul pe seama adjunctilor
 mei carora i-am acordat asa mare
 incredere ca multe ori au iesit
 documente fara a sti macar. Asa
 sa putut intampla ca din vina mea
 multe fapte criminale de sabo-
 taj au fost savarsite de adjunctii
 mei fara a le cunoaste eu si
 pentru aceasta am si luat raspun-
 derea asupra mea si am recunos-
 cut ca au fi savarsite direct de
 mine. Nu ascultam pe nimeni de-
 cat pe tehnicienii mei primind
 documentarii lor si am dat dispo-
 zitii fara a cerceta serios si docu-
 mentarea partilor reclamante.

Proiectele de plan si toate ce
 privea problemele economice eu
 am predat lui Iacob, de obicei ce-
 rand sa faca referat si numai
 dupa aceea studiam si eu foarte
 superficial. Cercetarile com de
 partid a stabilit in mod just
 ca eu am lasat conducerea minis-
 terului in mainele elementelor
 dusmanoase. In procesul meu
 la interogatoriu Solomon Ivan
 a recunoscut cum a sabotat mun-

ca Centrocopului din propria initia-
 tiva cum cu scopul de a desorga-
 niza activitatea normale s'a dus
 la Plan si a propus reducerea apa-
 ratului cooperativelor cu 40000 ca-
 meni, dar despre acea nu vorbit
 ca in acelasi timp a venit si la
 mine in plangere ca Com. de Pla-
 nificare cere reducerea numă-
 rii functionarilor operativi in
 asa masura ca sa realizeze acti-
 vitatea cooperatiei. Solymos Ioan
 a povestit cum s'a impietrit
 cu fratele meu. Totu Goga cu sco-
 pul ca cu ajutorul lui se put-
 unde in intercederea mea. Dus-
 manii a folosit aceasta metoda
 ca se impieteneasca cu fratii mei
 si apoi prin ei se ajunge la mine
 ca Nagy Victor, Szabo Adalbert, si
 altii care au abuzat relatia pie-
 teneasca cu mine stabilita prin
 fratii mei.

Asa ^{sa se implat} cum am prevazut in mo-
 mentul cand am hotarit ca in
 autocritica data Comisiei de
 Control sa nu vorbesc despre
 trecutul meu sa nu ingrauez

situatia mea si asa destul de greu.
Din memororie candel am fost che-
mat la Com de Control si mi sa ce-
rut ca se fac o auto critica in scris
Borila mi a spus ca se nu fin lung
si sa nu vorbesc de trecutul meu
ca este cunoscut. Mi a convenit a-
cest lucru si in loc sa fac totus
o auto critica adanca care se cup-
rinde totul si trecutul meu am
facut asa general nu in totul sin-
cer. Nici nu am mai fost chemat
dupa aceea si am fost arestat.

Dupa ce am incantat auto criti-
ca mea a si apărut articole si
documente de partid cu noi acu-
zatii si caracterizarea mea ca dus-
man, care am adus activitate
de subminarea regimului actiue
de sabotaj etc si apoi a interve-
nit si scaterca lui Ana Paucher
si a inceput si demascarea ei tot
ca elemente oportunisti contra
revolutionare. Eu am interpretat
toate aceasta in totul gresit. Nu g-
dincium problemele thani faptele
izolate si cantam justifierea lor
sunt calomnie si ^{si deosebit} ^{impotiva mea} ^{lor}
tacea tendentioase in intentie de

a mă distruge nu numai politic și moral dar și fizic, că după atare meșcu acuzăți și interpretarea a "greselilor" mele astoptam ca se fiu "aristat". Suferam atât în orgoliul meu și am fost orbit atât ^{de orgoliul} încât am exprimat în fața de soție, regretul că în auto critica am recunoscut vina mea spunând că dacă știam că după auto critica mea voi fi tratat așa nuș fi recunoscut nici atâtă cât am recunoscut. Asta a fost după ce a apărut în presă discursul secretarului general la conștientizarea minierilor care ma lovit cel mai dureros. Înainte spuneam soției că se am toate încredere în secretarul general, că el nu va lăsa ca se fiu distrus cu totul. În disperarea mea mă gândeam și gânduri de sinucidere, dar nu m'am împuscat pentru că am socotit că asta ar fi o lășitate, fugă de răspundere și că prin sinuciderea mea ar fi dat arma în mâna dușmanului împotriva partidului, și ar lășina recunoaștere, că sinte de voi sunt nu dușman și am rămas ^{legat} în mâna până

140
224
la moarte. Eu nu mă socoteam dus-
man, rupt cu totul de partid și de cla-
sa muncitoare în ciuda păcatelor
mele mari din trecut îndepărtat
și de faptelor mele săvârșite de
după războiu ~~atunci~~ judecarea că-
zorii, luat din punct de vedere ^{obiectiv} ~~subiectiv~~
dialectic nici eu nu puteam se
nu recunoaște că sunt fapte cri-
minale împotriva clasei munci-
toare și ele servea interesele dus-
manului de clasă, interesele im-
perialistilor și lovea în Regimul
de Democrație Populară și în construc-
re socializării în țara noastră.

Din punct de vedere subiectiv, suf-
letește eram rupt de mult de dus-
marii clasei muncitoare. De când
am intrat în mișcarea muncitorească
ca de fapt o adevărată pornire
dusmănoasă împotriva partidului
am avut într-un moment de de-
moralizare și pierderea încrede-
rii în mișcarea revoluționară în
anul 1925 când m-am angajat
în fața fostului inspector de li-
guranță din Brașov, S. Zahiu. Du-
pă aceasta când am mai dezvoltat
din punct de vedere teoretic politic
și eram convins de dreptatea clasei

141 221
municițoare și a partidului n'au
atrasat clasei municițoare și cautau
să servească interesele ei doar eram
și eu municițor, dar în același timp
oprit de orgoliu nu am folosit sin-
gura cale justă prin auto demasca-
re, cu ajutorul mișcării, se resp de
figuranța. Credeam că voi putea
servi ~~ca~~ de verat interesele clasei
municițoare făcând chiar anunți-
te concesii dusmanului ei figuranței
și în timpul singur voi putea se ni-
imp de ea. Judecata mea a fost
o judecata oportuniste lasă, jude-
cata unui om care nu a' avut made-
verat devotament față de clasă sa
gata de a se jertfi pentru interesele
ei în orice împrejurare se dea și
viata pentru cauza comunizmului.

Un așa comunist n'au fost și din-
patri via din interese meschine perso-
nale la multe momente grele am
continuat să trădez mișcarea ca
agent provocator al figuranței în
diferite perioade ~~de~~ impieju-
rări așa cum am 'reunoscit în
titim cursul anchetei și la proces.

Arestarea mea era o necesitate
fără acesta n'au fi fost în stare să
văd în mod just să mă judec

în mod purtător obiectiv adânc pe
 baza legilor de fier al dialecticii mar-
 xist-leninist să văd adevăratul meu
 caracter adevăratul mea față, înfrân-
 gând ori ce orgoliu personal. Desi do-
 ream să tac se nu fac greutăți
 partidului și am să spăsoz mor în-
 de și prietenii care mă vizita în
 noua mea locuință că eu nu vreau
 să lupt împotriva documentelor
 apărutei nu vreau să lupt împot-
 riva partidului mă supun jude-
 cății C.C.P.M.R. nu eram în stare să
 în combat în față lor acuzații-
 le ce se ridicau împotriva mea.
 Cu această de fapt răspundeam
 neîncredere în conducerea par-
 tidului, așa discuții am avut cu
 Dr. Kahanec, cu Suter, cumnatul
 meu cu Toth Gheorghe ^(fratele) care după ce
 a fost scos de la școala Ștefan Gher-
 ghina a avut frică să mă mai vi-
 ziteze.

Soluția mea trebuie să mențio-
 nez, a luat atitudine categorică
 împotriva mea și mă îndemnat
 la supunerea față partidului și la
 recunoașterea justetei acuzațiilor ridi-
 cate împotriva mea. Când am înce-

cat să combat acuzațiile ca a strigat
 supărat la mine „ce vrei! pe cine crezi
 pe tine sau partidul?” Și altă dată
 striga „da esti un contra-revolutionar”
 Ea mă critica și spunea că noi, adică
 și ea în condiții de trai ce am adus
 ne-am burghezit. Era supărată de voi-
 ne că am compromis și pe dânsa și
 mi-a spus că dacă voi fi exclus din
 partid țare se desparte de mine. Nu
 am mai dus o viață bună în dânsa
 și a muriblat la casa de control
 și la Agit. Propo la CC ca se între-
 be ce se face să se desparte de mi-
 ne sau mai aștepte. Soția mea
 era atasată de Ana Paucher pân-
 nă la idolatrizarea ei și mi
 mi-a putut erța că din cauza
 mea ar fi fost compromise și
 Ana Paucher că „am fi nenoro-
 cit și pe dânsa”, așa credeau ea.
 Soția mea, Elizabeta Luca me
 a înmăscat trecutul meu adevă-
 rat. Eu o socoteam știam pe dânsa
 ca o comunistă adevărată cin-
 tită devotată partidului și cauzei
 clasei muncitoare și a URSS-ului.
 Ea este în același timp foarte
 sentimentalistă jutu de vedele sa-
 le și nu refuza agitoul ei rimă-

mii care adresa la dânsa și astfel se lăsa în selate de mii solicitată, care nu merita sprijinirea ei și prin ea și sprijinul meu.

~~Deoarece~~ ^{ace} am avut de frică și care m'au determinat să tac asupra trecutului meu în auto-critica dată Comisiei Control nu am știut și din vîna mea m'au apăsă și mai mult și conștiințele voi suspaute până la moarte.

C.C.P.M.R. avînd în față sucul meu cu toate gravitatea sa. fapte concrete dîndu-i partinice-gu. pul fractionist - și alte manifestări anti-partinice, acte anti-statale acte de sabotaj la Finante și în cooperativă în sectoare de activitate mea și alte fapte cu sens de întrebare-îlegături cu diferite persoane demascate cu desușuri legați dîndu-i din cercurile imperialiste și etc - plus faptul de cămăș, legătură cu signatură burgheză în trecut. ~~nu~~ ^{nu} putea să mă judece altfel decît așa cum mă caracteriză și mă judecăt în în documente de partid. Nu se putea se nu se nască și o serie de prezenție cât mai grave împotriva mea care trebuia se fie blămurite.

În această situație, mai ales după ce în auto-critica mea m-am vorbit nimic despre trecutul meu de agent provocator CC PIR a pierdut încrederea cu totul în mine și în sinceritatea mea. Pentru această eroare mai eu sunt vinovat. CC a pus la o parte ori ce sentimentalism față de mine și judecând cazul meu din punct de vedere obiectiv ^{dialectic} pe baza faptelor negative înscrise de acum și pe baza atitudinii mele negative în auto-critică nu putea să tragă alte concluzii decât acele ce a ce și a tras și a adus la cunoștința poporului muncitor prin documente de partid.

Eu care în trecut sub diferite teorii filosofice oportuniste am minimalizat și în cel mai mare parte am ignorat legăturile mele cu siguranța actuală nu am mai timutul memoriei mele decât câte ceva foarte vag, am timut cât ce urmasi, grație pot avea faptul că și după 23

August 1944 nu am venit sincer în
 fața partidului și nu m-am desci-
 cat de balastul trecutului. Nu am dat
 seama ^{influența sa} că conștient pot avea a-
 cest balast asupra activității mele
 în viitor. Nu am ținut seama cu op-
 timismul meu că, ^{directă} deși nu mai am
 avut nici o legătură după 1940 cu
 dusmanul, rămânerea mai de parte
 cu balastul trecutului pe spina
 și însuși faptul în sine de a ascu-
 de legăturile mele în siguranța
 din trecut înseamnă că am că-
 mas de fapt, în legătură dusma-
 nului. Nu am ținut seama de gra-
 vitatea crimei ce săvârșeam
 prin faptul că în asemenea ba-
 last pe spina am îndrăznit
 să păturd în funcție atât de
 importante în conducerea parti-
 dului și a statului și în lista
 mea pentru a păstra secretul
 meu voi fi implicat la noi acti-
 vii antipartidice și antistata-
 le în mod inevitabil. Și așa sa în-
 timplat. Ca se scap de răspunderea
 trecutului trebuia se luze pentru asi-
 gurarea poziția mea ca membru CC

147
131
și se luptă pentru poezia de conștiință
în partid și stat. Pentru această tre-
bură se amănă sprijinul și a altora
care să mă susțină și alții au gă-
sit în Ana Pauker și Teohari Ghel-
gheanu în mod special și fiind
atașat de Ana Pauker care avea
și ea scopurile ei ambițioase de
a deveni conducătorul principal
al partidului au devenit multă-
varăși al ei în acțiuni fracționiste
și au urmat pe dânsa și în li-
bră sa oportunistă contra revolu-
ționare. După mine pentru a
mi fi demascat și tras la răspun-
dere mă determină să se respingă
ori ce critica împotriva greselilor
mele în munca ^{și împiedic} ~~și împiedic~~ este-
cul partidului în sectorul meu
de activitate. De asemenea ^{această luptă} ~~mea~~
impiedicat se ^{mi} fiu principal
în critica și autocritica deoare-
ce ori care analizare a unor gre-
șeli mai serioase a mea sau a
colaboratorilor mei putea se
deschide calea spre descoperirea
trecutului meu. Tâta de ce eu
nu puteam să am vigoarea
de clasă, și luam în mod ne-

principal la apararea cadrelor
mele când s'a ridicat împotriva lor
diferite categorii și nu puteam să
am nici faza de Ania Pauchet și Teo.
hau și atitudine principale în critică
și se luptă împotriva greșelilor lor
în mod consecvent atunci când
vădeam bine aceste greșeli care de
fapt au fost mai mult decât gre-
șeli. Și așa mai de parte lupta pent-
ru ascunderea trecutului a devenit
un scop fără măcar să dau sea-
ma care determină poziția mea
care mă izolat de partid și a res-
pins ajutorul colectivului partidului
și astfel greșelile mele a căpătat
un caracter de sabotaj criminal
și linia mea ^{în activitate} nu mai fost linia
partidului ci o linie oportunistă
deviatoare contra revoluționare ca-
re frâna construirea socializme-
lui și care determină acțiunile me-
le în practică.

Eu n'am avut nici o legătură
causticente cu dușman și n'am
fost santajat de nimic și for-
tat - pe baza faptului că ai fi
'amboscut' trecutul meu - la acți-
uni dușmănoase. Eu credeam
în mod sincer că ^{am} adus mare a-

port în răsturnarea regiunii burge
zo-mosieresti și aduc mare aport
construirii bazelor socialismului
în țara noastră și stăruim ca
să am cât mai mult succes în sec.
torul meu de muncă care în mult
de ori a îngustat vederea mea fa-
ta de interesele altor sectoare. Cre-
deam că dacă va fi descoperit pă-
catele mele sau chiar în întunec
moment patrivit singuri voi hotă-
ri să acționez partideului și părțile
negative grave din trecutul meu
vor fi ertate pe baza activităților me-
le pozitive pe baza aportului meu
duse revoluției și construirii socia-
lismului. Când a fost demascat Răz-
Lazlo în Ungaria mi-am zis. Am
și eu în trecutul meu trădări, an-
de sovietici pentru care pot putea
se fiu tras la răspundere dar
cel puțin eu nu am nici o legătur-
ă cu dușmanii și acum lucrăm
cinstit pentru cauza clasei mun-
toare și luptăm hotărât împotriva
dușmanului din interior și din afară
țării noastre.

Cât de fals a fost aceasta ju-
decată ^{mea} mi-am dat seama prea târziu

1950

234

Nu mai după acest lucru mea și după
 analiza adâncă a culii mele în
 mod obiectiv față de mine am amercia-
 ment față de mine însuși la scând
 la o parte minimalizarea și justi-
 ficarea mea în faptele mele posi-
 tive și simțurile mele subiective
 de simpatie au avut față de clasa mun-
 toare și a mișcării revoluționare
 am putut constata și am fost obli-
 gată de conștiința mea să recuno-
 scă de fapt am fost un dușman.

Am fost nevoit să recunosc întâi
 în mine și apoi în fața anchetei
 în fața partidului și a întregu-
 lui popor vinovăția mea față
 rezerve și se dovedesc tocmai
 din sinceră mea recunoaștere a
 faptelor mele criminale, că nu
 sunt în totul rupt de clasa mun-
 toare și de partidul ei conduc-
 cătoare și înlesnind totul din mi-
 ne ce mă ținut legat de legiul
 dușmanului. Nu a fost ușor că
 mă ridicasem prea sus și că-
 derea a fost mortală din punct
 de vedere politic și moral și pu-
 tea se numea mortală și din punct de
 vedere fizic. A luptat pentru
 justificarea, minimalizarea

faptelor sau a da alte interpretare
 a lor. mai ales acelor de dupa 23
 Aug 1944 decat ce a ce a dat CCul
 PNR indiferent dacii cum e si nor-
 mal poate se fie si eroi in unele
 cazuri ac fi insecurat din partea
 mea o actiune ^{mai de parte} chesmanvoase, a
 fi insecurat o provocare din partea
 mea a fi insecurat de a servi in.
 teresele lusmanului a ma pune
 steag de lupta in mana sa in-
 pot sa va partidului impotriva po-
 poului muncitor din tara noast
 re. Am recunoscut absolut sincer
 ca dreptatea este din partea par-
 tidului si a popoului muncitor
 si dreptatea este ca se trag toate
 'consecintele vinovatiei mele si
 se fie candanmat prin justii-
 tia popoului dupa cum auorit,
 'dupa faptele mele.

Sentinta a fost grea, dar eu eram
 gata sa ~~plătesc~~ si in multe pa-
 catele mele si ma pregăteam cu
 suflul impăcat se fde executat du-
 pă sentinta desi era dureros se
 mor asa tragic cu gândul ca am
 fost sociat până la moarte un dus-
 man incurat veninos pe unul ca
 ce trebuia se fi stivit si in 'causa

îndreptare Partidul și poporul nu
 poate să pună nici o mâinile de nici
 o încredere. Nu este ușor pentru mi-
 ne nici de a trăi în condiții de
 condamnare la munca silnică pe
 viața nu pentru ideal pentru care
 te sacrifici și ai nădejde că se va
 îndeplini, ci pentru crime împot-
 riva realizarea idealului a între-
 gei omului muncitor care este
 și idealul tău. Nu mai sunt nici
 tiner și simțăm vreau mult de trăi-
 ită mi se au posibilitate de a
 ști nu aport fizic cât aș putea
 da după capacitatea mea inte-
 lectuale de a repara cât mai
 mult și a răscumpere cât mai
 mult vina mea și a reușirii
 încrederea poporului muncitor
 în mine. Totus am o boala mo-
 rală de trăit și de luptat pent-
 ru viitor. Această boala morală
 pentru mine este faptul că am
 reușit să desbăc tot balastul
 se scot toată otrava din mine
 care mă măbusea mă îneca
 și mă pus afacă din rânduile
 oamenilor muncitori și mă
 simt ca un nou născut și

153 237.
mă simt legat sufleteste mai mult
ca ori cândt de PCR de poporul munimitor
și am depline încredere în victoria
a comunistului pe întreaga
lume. Am bătă morala pentru viitor
pentru că în actul de conducere
a pedeseci de marte conducerea
partidului și a statului și
a manifestat în semn de încredere
față de mine care nică
lumină viitorul și este o înu-
rajare ca se privește viitorului
fuer cu speranțe că încrederea
abroate voi pute lăngi prin pu-
tarea și munca cinste în orice
condiții în care voi executa osim-
da mea.

Mulumesc din tot sufletul
conducerei partidului și a statului
acest semn de încredere acordată
mie prin salvarea vietii mele ca-
re va fi acum în totul al partidului
și a popoului munitor. Făgădu-
iesc conducerei că voi fi demn de acest
semn de încredere și voi face totul ca
să mă realitez la maximul posibil
în condiții abroate în executarea pe-
desei dicastă ce mi va dat. Vine cu în-
gănuite în față conducerei ca să mă
morte din această stranică izolare de vi-
ata și se fiu tînios la munca care
pentru mine nu va fi sibiici
București 5 Noembrie 1954
Ducey